





# ŞÎYAYÎŞ BÎYAYÎŞ O

Hîkayeyî

AZAD ARARAT



## ESTANIKÊ QEÇEKÎYA MI

Çi heyf ke ez hîna pancserre bîya dewa xo ra abiryaya. Keye û kulfetê ma bî koçber, ma şî şaristanê Amedî. Uca de zî sihûdê kulfetê ma werê nêame, coka ma şî herêma Tirkya, Ege. Uca de ma xo rê tik tena mendî. Çorşmeyê ma de heme şaro tirk bi. Helîyayîş û cewherê xo ra dûrkewtiş zî o wext dest ci kerd. Hetu bîn ra, mîyanê kulfetê ma de vatişê estanikan dewam kerd. Ez zî bi nê estanikan bîya pîl.

Wextêk, dewa ma ra yew meymanê ma ame. Hal hewalê yewbînî ame persayîş. Mewsim payîz bi. Meymanê ma ma rê qawurme, rib û bastêx ardbi. A roje şan de, odaya xîşine de ke odaya meymanan a zî, heme kesî ameyî pêser. Meymanî dest bi xoşebere kerde. Vat:

- Nê peynîyan de talebeyî vejîyayê, dewlete zî cayê xo de nêvindena, çekena dewan ser. Talebeyî zî nêvindenê, dewan ra geyrenê, dewijan rê qisey kenê. Wextêk raver çend talebeyî ameyî dewa ke embiryana (cîrana) dewa ma ya. Nê vereşanêk mîyanê baxçeyî de kîştê dewijan de ronîştîbî. Dewijan înan rê çay girênaybî ardîbî verê înan de ronaybî la înan çay nêşimite. Tim qalê şorişî kerdêne. Zilmo ke şarê ma ser o esto, qisey kerdêne. Çay verê qiseykerdoxî de bîye serdin. Dima ra zî dewijan talebeyan rê sayî ardî ke biwerê. La no fin zî embazê înan yê bînî dest bi qisey kerd. Sayî înan ver de mendî, nêwerdî. Goreyê qalîkerdişê dewijan ra; talebeyî zaf bi terbîye bîyê. Ê çim nêverdanê

namûs û malê dewijan. Seba azadîya şarî mucadele kenê. Zaf bîaqil û xasek ê. Vera pîlan de bi rêz vindenê, qeçekan rê huyenê. Goreyo ke dewijî vanê, merdim hema wazeno kîşta înan de ronîşo, înan goşdarî bikero.

Mucadeleyî ser o estanika min a yewine wina bîye.

Wextêko bîn zî, xaltîka mi ame keyeyê ma. Hema newe dewe ra ameyêne. Mîyanê roje de kîşta maya mi de ronîşt û dest bi qisey kerd la bi vengo nizim. Seba ke bi vengo nizim qisey kerd, bala mi ant. Mi zî goş na ser ke do çi vaje. Aye Vat:

- Ez Amed ra dima şîya şaristanê Gurgumî. Mi waşt merdimê ma yê ke uca de yê, ez înan bivînî. La mi çi dî çi nêdî! Ez senî şîya nêşîya kewta mîyanê pêrodayîşan. Ma qet nêşkayî vejîyê teber. Heme sersûrî bibî hedef. Veşnayîşê keyeyanê înan qîm nêkerdbi, merdimî zî veşnayêne. Verê çimê mi de merdimî veşnayî. Tay aramî virazîyaye û ez şaristan ra vejîyaya ameya la hêşê mi hema zî înan ser o yo.

Ez bi mezgê xo yê qijî fikirîyaya ke heme embiryanê ma sersûrî bî. Çi semed ra ma yê ke sunî yê, ma embiryananê xo biveşnê. Her roje keynek û lajekê ma pîya kay kenê. Veşnayîş û kîştîş çira? Na perse sereyê mi de gird bibî. Her ke şî, dem vîyart, sereyê mi dejna.

Serrî vîyartêne ezo şenik zî bîya pîl. Serra 1980 de wextêk kekê mi, sey her roje şî karê xo ser. La rew ageyra û ame keye. Maya mi ci ra pers kerd vat:

- Se bî lajê mi, çira ti hende rew ageyrayî?

Hema qise maya mi fek de bî, birayê min o bîn zî ame. Dima êyê bînî zî. Ma şî oda de ronîştî. Birayê min ê tewr pîlî dest bi qisey kerd, ey vat:

- Derbe bîyo, polîsî mîyanê qesaba de nêmendê. Heme kuçeyî bi eskeran pir kerdê. Nêverdanê kes xo têwbido, mîyanê qesaba de heyat nêmendo.

Reyna, wextêko bîn de, yew camêrd dewe ra ame bi meymanê ma. Sey ameyîşê têhetî yê dewan, şan de her kes ame pêser. Meymanî zî fam kerd ke ey ra çi yeno waştîş. Wina dest pêkerd:

- Bi raştî ez nêzana şima rê se vajerî. Verî, her dewe ra tewr tay yew camêrd tepîştêne û berdêne. Sucê înan çi bi? Qet sucê înan çinî bi. La seba ke şar sere wenêdaro, hukmat wazeno xo winî bimusno ke şikeno heme çî bikero. Merdimê ke hukmatî ê dewan ra tepîştî, berdî Amed û uca de îşkence kerdî. Mîyanê çala gîyî de bi rojan dayî vindertiş. Şikiteyê camî ser ra berdiş û ardiş, dima sole ser o vindarnayîş, îşkenceyo tewr giran bi ke dewlete kerde. Wextêk ra tepîya, dewlete kesê ke tepîştê û pê îşkence kerdo veradayî û ê zî ameyî dewan de nê çî şarê ma rê vatî. Dewlete wazena ma bitersno, ma nêşikê vera dewlete de vinderê. Coka kesê ke pê îşkence kerdo şirawena dewan ke zilmê dewlete bêro vatene û şar biterso. Dima zî eskerî ameyî dewa ma, rasteyê dewe de heme camêrdî kom kerdî. Çinayê înan ci ra kerdî. Pî û laj, kal û torin heme vit û viran mendî. Tayê gencê ma zî zaf îşkence kerdî. Cinî, keynek û veyvikê ma keye de bî. Eskerî kewtî keyeyan, dest eşt namûsê ma...

Sereyê xo veracêr kerd, ti vanê qey şerman ra merd. Heme kesê ke oda de ronîşte bî, sereyê xo kerd xo ver. Kesî ra tu veng nêvejîya. Şerman ra kes nêeşka biewnîyo rî û çimanê êyê bînî ra.

Serranê 1990an de veng vêşî vejîya, rest heta şaristananê Tirkya. Di nameyî heme cîhan de ameyî goşdarî kerdene. Yew nameyê Evdellah Ocalanî, diyin zî PKK bî. Dost dişmen, qij pîl, her kes meraq keno. Evdellah Ocalan çi kes o. PKK çiyêka senîn a. Xeylê kes nêzano ke PKK yena manaya "Partîya Karkeranê Kurdistanî" zî. Wextêk ame vatene ke di rojî badêne do Evdellah Ocalan vejîyo televîzyon. Seba ke ma do Evdellah Ocalanî televîzyon de bivînê meraqêndê girdî ma hemîne girewt. A roje ameye, bî şan, her kes qahwexane de ameyo pêser. Nişka ra heme qeseba de elektrîk ame birnayene. Qeseba bîye tarî, merdim gamêk xo ra ver nêvînen. Meraq zêdîya, bî di, hîrê çar qat, şî heta des, pancês, vîst qatî.

Nameyê maya mi Îmxan a, nasnameyo ke dewleta tirkan dayo ci de nameyê aye "Îmhan" nuşte yo. Nameyo kilmek yê maya mi zî Îmik a, wexto ke ma bêrê têçim ma ci ra vanê "Îmê". Pîyê mi lajê tewr qij yê maya xo yo. Peynîya heme way û birayanê xo de veyve kerdo. Dapîr û bapîrê mi zî pîyê mi het manenê. Wexto ke maya mi rê qeçî benê, qeçî nêmusnenê ke vajê "dayê" yan "bawo". Dapîr û bapîr senî veng danê may û pîyê mi, ma qeçekê înan zî winî musayî û veng danê înan da. Coka ma heme way û birayî bi nameyê înan veng danê may û pîyê xo.

Ma dewe ra vejîyayî tepîya, êdî qet nêşî dewe. Coka ma dewa xo nêdî. Ma xeylê merdimanê xo zî nêşinasnê. Serra 1992 de maya mi şîye dewa xo; neke dewa pîyê mi. Dewa maya mi kewta binê awbendî. A şîye ke heqê erdan û banê pîyê xo bigîro. Ageyrayîş de wexto ke maya mi ameye keye, mi dî rey-rey xo ancena quncik û bermena. Wexto ke tenya manena hîna vêşî bermena. Çend rey mi ci ra pers kerd û vat:

- Dayê, ti çira bermena?

Qet cewabê mi nêda. Reya çarine bî, mi ci ra pers kerd, la aye çîyê nêvat. Coka mi xo tayn hêrs kerd û vat:

- Nêbeno, na fine tîya mi rê vaje, çira ti bermena? Bermayîşê to zerrîya mi dejneno. Hela vaje, ganî ez bizanî ti çira bermena.

Maya mi ewnîya ke wina nêbeno, dest bi qiseyan kerd û vat:

- Lajê mi! Wexto ke ez şîya Çêrmûge, mabênê gerîlayan û eskeranê tirkan de pêrodayîş vejîya. Qeçekê ma şehîd bîbî. Dewlete çar tenî ardî mîyanê Çêrmûge, mûsnayî heme şarî. Mi zî embazê ke şehîd bîyê dî, coka ez bermena.

Na estanike estanika peyêne bî ke mi goşdarî kerde. Wext amebi. Estanikê ke qeçekî heta nika goşdarî kenê, êdî bes bi. Êdî ez do bi estanikan biciwî. Tayê estanikî ameyî ciwîyayîş, heta cayêk ameyî, nika dore ameya mi, ez do estanike biciwî. Tayê estanikî zî do mi ra pey bêrê ciwîyayîş.



**Nameyê gerîlatîye:**  
Kendal

**Name û peyname:** Salih  
UZUN

**Cayo ke maya xo ra bîyo:**  
Camaniye, Misirci, Sêrt

**Nameyê maye:** Esmer

**Nameyê pî:** Mehmet ELÎ

**Tarîxê Beşdarbîyayîşî:**  
1993

**Tarîx û cayê şehadetî:**  
03.02.1999, Mawa,  
Eyaleta Botan

**Nameyê gerîlatîye:**  
Çekdar

**Name û peyname:** Dogan  
AYDIN

**Cayo ke maya xo ra bîyo:**  
Çinar, Amed

**Nameyê maye:** Semîha

**Nameyê pî:** Hulusî

**Tarîxê Beşdarbîyayîşî:**  
teşrîna verêne 1992

**Tarîxê şehadetî:** 2004/  
Eyaleta Mêrdîn

## ŞÎYAYÎŞ BÎYAYÎŞ O

***\*No nuşte seba vîrardîşê Şehîd Kendal û Çekdar ameyo nuştene. Şenik bo zî mi waşt ez cuya nê her dîyan şarî û heskerdoxê înan rê vajerî. Têkoşîno ke nê şehîdan kerdo, zaf hera û xorîn o. O yo ke mi nušto, se ra panc o.***

Besta, cayêko tewr girîng yê şerê gerîlayan o. Hetê şerî ra zerrîya Kurdîstanî ya. Kewena Vakurê Şirnex. Hetê şerê gerîla ra gama yewine serra 1984 de Dihê de ame eştene. Seba eştişê na gama tarîxî hadreyî Besta ra ameybî kerdiş. A roje ra na roje Besta bîya merkezê şerê gerîla. Besta bi birreyin a. Ca ra ca birre zaf beno sixlet. Koyanê dorûverê Besta de xeylî çimeyê layan vejîyenê û Besta mîyan ra herekînê şinê. Besta de tamp û tumpî, suyeyî xeylê estê. Coka wayîrê newalanê hera ya zî. Hînîyê ci bol ê. Hetê rojhelatê Besta de Koyê Kato Jîrka, hetê Bakurî ra zî Koyê Herekolî esto. Rojawanê Besta de suyeya Rîsor esta. Hetê Başûrî ra Koyê Filleh esto. Tawo merdim berzan ra biewno Besta ra, Besta sey hope asena. Labelê na hope bi aw ney, bi daran û keskayî ya.

Zimistano serra 1998 de yew perwerde virazîya. Heme herêmanê Eyaleta Botan ra gerîlayî, vêşêr zî fermandarî, beşdarê perwerde bîyî. Peynîya perwerde ra Konferansê Eyaleta Botanî ame viraştene. Naye ra pey zî gerîlayên ke nêzdîyê yewbînî vinetênê, 8ê adare ya Roja Cinîyanê Kedkaran zî fîraz kerd.

Fîrazkerdîşî ra pey fermandaranê çar herêman, herêma Cudî, Gabar, Mawa, Mardîn, kewtênê rayîrî ser. Cinî û camêrdî pêr û pîya ver bi Gabar kewtî rayîr ser.

Saet di yê şewe de vengê teyareyan ame, dima vengê teqîyayîşî. Koma ke herêma Besta ra ameyêne vera Koyê Gabar şîyêne fam kerdêne ke operasyonî dest pêkerdo. Kome nêvinete rayîrşîyayîşê xo domna. Kesî ra veng nêvejîyayêne. Kome vîstek wina rayîr ra şîye. Rayîr zî nîya, pîyarê ya. Rey-rey pîyarê zî nêasena. Rohat damîş nêbî dest pêkerd û vat:

-Tirê mîka embazê ke mîyanê operasyonî de yê se kenê?

Kesî ra veng nêvejîya. Hemine kewtbî mîyanê fikranê xorînan, xobixo fikirîyayênê. Înan zanitêne ke dişmen di mengo hadriya operasyonêko girdî keno. Hedefa operasyonî zî Besta ya.

Kome Besta ra vejîyaybî. Kome tîkê bîn zî şîye, na fin vengê helîkopteranê cengî ame. Nê helîkopteran bi roket û fîşengan dayêne tap û tuman ro. Dişmenî peyra zî bi desan

helîkopteran, bi hezaran eskerî ardî û serê giran de ronayî.  
Badê cû pêrodayîşî dest pêkerd.

Kome saetanê şewdirî ra xo resna Gelîya Gabar a Gurdilaye. Kome Gelîya Gurdilaye de cayêko destdaye de xo bi ca kerd. A şewe Gabar de zî dişmen vejîyabî geme. La ê rew ageyray karargahanê xo. Dişmenî taktîk kerd, waşt gerîla winî bizano ke Gabar de zî operasyono hera dest ci keno. Labelê rew ame famkerdene ke hedefo esas Besta ya.

Kome perojî de kewte rayîr ke şiro hetê embazanê xo. Embazanê înan nêzdîyê dewa Nîtê de xo ca kerdibî. Wexto ke kome xo resna embazanê xo, destpêkê Çekdar ame vernîya kome. Peşmerîyayîşî reyde yew bi yew xêrameyîşê embazanê xo kerd. Dima zî Kendal û Çekdarî xo da kîşte ke hal û hewalê yewbînî pers bikerê. Kendalî vate girewt:

-Embaz Çekdar şima se kenê, zimistanê şima senî ravêra? Embazanê herêma ma perwerde dî?

Kendal û Çekdar payiza ravêra Koyê Mawa ra ameybî Koyê Gabar û Kendal şîbî herêma Besta û perwedeyê femandarbîyayîşî dî bî. Wisarî de ancî Kendal û Çekdar têlewe bî.

Çekdar:

-Embazê ma rind ê, coşê înan berz o. Perwerdeyê ma sey ê şima nêbî. Şima bitaybet perwerde dî, ma rey-rey kewtî mîyanê hereketî, ge-ge zî perwerde dî. Dişmenî ma rehet nêverdayî çend reyan ame Gabar de operasyon vîraşt.

Kendalî pişikan ra ofêk ant û va:

-Temam, eke çiyêko bîn çin o ma şîrê embazan het.

Çekdarî bi lezkanî vat:

-Vinde-vinde, şîma het de çi esto çi çin o?

Kendal:

-Fermendarîya herêma ma amaye vurnayene. Tayê şerwanê neweyî amayê. De werz ma şênê dima zî qisey bikerî.

Çekdar cayê xo ra nêlewîya persê xo domnayî:

-Hela mi rê vaje, rewşa to ya şexsî senîn a? Rutbeya to bîye berz?

Kendal neçar cewab da:

-Hevalê mi, ma şî perwerde dî, ma nêşî piyaz arê bidî. Partîye perwerde da ma. Rutbeya mi zî berz kerd. Ez nika biya fermendarê taxime. Partîye, mi ra, ma ra, berzkerdişê têkoşîne hêvî kena. Ma Partîye kesî belaş-belaş perwerde kena!

Wisar o. Emser do serrêda germ bo. Bi taybet hetê şerî ra hetê pêrodayîşî ra. Koma ke Besta ra ameye Gabar, a roje yewbînî ra cîya bîy. Fermendarîya herêma Cudî verê xo dayêne deşte û şîyêne. Fermendarîya Mêrdînî zî da piro şîye, bi Kelek Royê Dicle ra derbaz bî û xo resna cayê xo. Fermendarê ke herêma Gabar de wezîfedar ê, şîy komanê xo het. Hêza Herêma Mawa zî dewa Nîtê ra xo ver a qeraxê layê Basret da. Uca de ca da xo.

Rojê Kendal şî yew kerra ser o ronîşt. Tunika xo ra radyo vet, antena ci ant, radyo akerd, goş na ser Vengê Radyoya

Tirkiya. Dema ke xeberan de spîker qala operasyona Besta kerd, Kendalî embazê ke perwerde de pîya bî ardî xo vîr. Embazanê ci operasyonî mîyan de bî.

Çekdar cêr, qeraxê laye de serê xo berz kerd û ewna. Kendal sey pezkovî asayêne. Ê pezkovîyê ke veraşanan de şonê cayanê berz û bi heybet vindenê, dorûverê xo ra ewnenê ke xeterîye esta yan çin a. Eke xeterîye est bo, pezkovî birre aya keno û pêr û pîya vazdanê xo raxelesnenê. Eke xeterîye çin bo, seke gurguzî (gujîne) biceno, veng dano birre. Birra pezkovîya zî dana pey. Çekdarî xeylî caran birra pezkovîyan Koyê Gabar de dîbî. Nas kerdbî ke ê zaf aya (heşar) yê. Rew-rew xo nêdanê dest.

Kendalî bover ra ewna, hîna daran aj (az) nêdabi. Vamêran vilikê xo akerdbî. Dima aj danê û velgan akenê. Miyanê xozaya gandar de dara tewr gandar, vamêre ya. Bi vilikanê xo xozaye xemilnena. Kendalî winî xorîn-xorîn vamêre ra ewna. Bi ewnayîşê vamêre ra Kendal xo ra şî.

Wexto ke Kendal maya xo ra bîbîy, hîna kesî nameyê Salih pa nê nabîy, demo ke fina yewine, pîyê ci ci ra ewnabîy, senî ke Kendalî ewnayîşê vilikanê vamêre ra xo ra şî o zî xo ra şîbîy. Bîyayîşê Kendalî pîyê Kendalî zaf şa kerdbîy. Gama ke ci ra ewneyabî, ameyoxa xo vî nabî. Xeyalê xo de qeçekîya, gencinîya Kendalî ravêrnaybî. Dima Kendal bîbî zama, ey zî torinê xo girewtbî verara xo û vatbî: "Ocaxa mi kor nêbena, ajê ma do tim dewam bikero."

Ê bindestan bîyayîşê bîyolojî dewam keno la bîyayîşê tarîx, kultur, ziwanî dewam nêkeno. Ê kurdan zî bîyayîşê

bîyoloji berdewam kerdêne. Estbîyayîşê kulturî ameybî birnayene. Eke bîyayîşê komelî çin bo, bîyayîşê laşe çiçî ra yo? Coka wexto ke Kendal resa gencanîya xo, bîyayîşê bîyolojîk girîng nêdî, bîyayîşê komelî girîng dî. Ey nêwaşt binê zordarîya dagîrkeran de xo rê sînayeyêk bivîno û bizewejîyo. Dima zî qeçekan bîyaro dinyaya ke tede azadîye çin a. Eke ma biewnê; mîlçikî zî halênanê xo cayêko azad de virazenê. Eke destê merdimî rest ci, mîlçikî halênê xo ternenê. Seba ke vanê: “No halên leymin bîyo”. Welatê Kendal de hezar fin halênî ameyêne leymin kerdene. Ma do senî hes bikero, senî destê sînayeya xo bigiro. Coka Kendal herinda destê sînaye de çek girewt xo dest. Çek girewt xo dest ke welatê xo azad bikero. O wext kênek û lajekî welato azad de şenê yewbînî ra hes bikerê.

Tawo ke Kendal halê xoraşîyayî de vamêre ra ewnîyayêne û ser nê çîyan fikirîyayênê Çekdar ame kîşta Kendalî de ronîşt.

-Çi bîyo embaz, ti wina xorîn-xorîn fikirîyênî.

Kendalî çimê xo verday zereyê çimanê Çekdarî kesretêk ante û vat:

-Ma emser zimistan de herêma xo ca verdaye, tayê embazê ma Gabar de mendî, tayê embazê ma zî şîyî perwerde. Rind û weş o. Labelê ma nika nêzanê herêma ma de çi çî esto, çi çî çin o. Wexto ke ma şî kewtî herêma Mawaye, ganî ma zaf aya têgêrê.

Çekdarî sereyê xo hejna û vat:

-Ti rast vanî embaz. Ez vana eke ma Royê Dicle saxlem ravêrna êdî teba nêbeno. Eke dorûverê royî de dişmen dame rono, ma rê xirab o. Eke bi kelek ma ro saxlem ravêrna şî restî herêma xo, dişmen bêro zî neşêno teba bikero.

Koma Koyê Mawaye qeraxê layê Basrete de çend rojî mende. Dima, xo û çinayê xo şutî. Ê nika amadeyê ke şîrê herêma xo. Kome fikir û şêwazê neweyî girewtê. Mezgê xo pak kerdo. Laş û çinayê xo zî pak kerdî. Rêze ameybî viraştîşê kombîyayîşî. Fermandarî amay pêser. Kendal, Çekdar û hîrê fermandarê bînî ronîştî. Babete şîyayîşê Herêma Mawa bîye. Dima zî plananê a serre ronîyaye. Pênîye de fermandarê herême Hozanî bi vengêko fermanî:

-O taw ma heme embazan rê kombîyayîş virazî û meşte şîrê ver bi herêma xo.

Bi heman vengî pers kerd:

- Sewbîna çîyêk esto ma nîqaş bikerî?

Kesî ra veng nêvejîya. Fermandar Hozanî vat:

-Ma kombîyayîşî qedenenî, serkewtin.

Senî ke kombîyayîş qedîya hîna kes vila nêbîyo Çekdar cayê xo ra bi lez werişt û vat:

-Şiwan-Şiwan, mar, mar, mar!

Şiwanî nêzana çi ame ser, hama xo peyser eşt, linga xo kewte verê dare, winî gina war o ke, heme embazê ci huyayî. O wext Şiwanî fam kerd ke Çekdar tinazê xo keno. Şiwan werişt û da pey Çekdarî. Çekdar rema, heta ke laya

Basrete nêvîyart, nêvindert. Şiwan zî tawo ke dî Çekdar xo ser laye ra eşt û şî bover, fek ci ra verda. Şiwan ageyra dima, bi dejê linga xo hesîya. Bi lengayîş ageyra ame orteyê embazanê xo de vindert. Wexto ke dare ra aleqyabî, linga xo dejay bî. Dûrî ra Şevgerî venga Şiwanî da û vat:

-Embaz, ma nê wextî de marî vejîyenê?

Şiwanî bi vengêko hersîn vat:

-De ez çî zana lo, embazî zanênê ke ez maran ra tersena, înan zî na zeîfîya mi girewta vera nêdanê. Çî taw canê înan wazeno yarenîya xo bi mi kenê.

Bî veraşan î. Tîje hîna nêşîbî awan la kewtibî peyê Koyê Mazî. Sîya Koyê Mazî da ser Gelîyê Basrete. Heme gerîlayê herêma Mawaye, Gelîya Basrete ya Gabarî de binê darêka gird ya gozêre de amayî pêser. Hozan, kîşte ra ame verê gerîlayan.

Hozan ke reşt vernî, pêro gerîlayî wuştî ra. Hozanî selam da gerîlayan û dest bi qiseykerdîşî kerd û vat:

-Embazênê seke şima zî zananê ma meşte kewenê rayîr û şînê herêma xo. Wa embazî heme hadreyan tamam bikerê.

Vat û verê xo çarna Kendalî bi vengêde nerm pers kerd:

-Embaz Kendal tu kêmayî estê ma tamam bikerî?

Kendal xo ra bawer cayê xo ra werişt û cewab da:

-Nê embaz, heme çî tamam ê. Embazan qerşun û Roketî girewtê. Her embazî ra di bombe estê. Çeka BKC zî ma pak kerde û qerşunê ci zî tamam ê. Ma qandê hîrê rojan xo rê

werd û pêwerd girewto. Xora keleke zî qeraxê Dîcleye de ya, embaz Çekdarî nimitnaya. Çi kêmayî nêmendê.

Tam hadirbîyayîşê gerîlayan weşa Hozanî şî. Hozanî bi keyfweşîye domna:

-Temam, ez wazena tay çîyan vajî ke embazî vera ci de aya bê.

Hozanî, nê çîyê muhîmê ke ganî gerîlayî ayayê ci bê vatî û kombîyayîş qedêna.

Roja bîne kome rast bî. Gelîyê Basrete ra vejîyaye û rayîrşîyayîşê xo domna. Amaye reste Gelîya Bilûcîna.

Na gelîye bi henaranê xo namdar a. Her ca de, naştadaştê henarêrî estê. Çi heyf ke na dewa rindeke ameya veng kerdene. Ban, mizgeft, hênîyî bê wayîr mendê. Kes çin o ke henarêran bikeno. Awe bido, biewno xasekîya vilikanê înan ra. Tena mewsimê payîzî de gerîlayî şînê, henarê ke xobixo deresenê, arê danê. Xora gerîla bi fêkîyanê Gabarî xo kena weyî û vera dişmenî de şer kena. Gelîye de tayê cayê xeternakî estê. Çünke Girê Bilûcîna ser serê gelîye de yo û ser de zî cayê TRT esto. Eskeran uca de xo ca kerdo, dorûver girewto bin qontrolê xo. Eke gerîlayan bivînê, Hawan çekenê.

Kome Gelîya Bilûcîna de nêvindert. Verê xo da Koyê Çiyayêreş. Gerîlayan tayê cayan ra xo tada, tayê cayan ra xo çewt kerd, tayê cayan ra mesafe akerd û vaz da. A şewe şîyî, xo resnayî Koyê Çiyayêreş.

No ca cayêko mabên o. Keweno beyntarê Koyê Gabar û Mawa. Hetê Vakurî de zî Koyê Suskê esto. Birrê Çîyayêreşî xeylê sixlet o. Seba ke tîya çalakî nêbenê û pêrodayîş nêvirazyeno, bîyo cayê xozan. Ne şar ne zî gerîlayî, Çîyayêreş de nêmanenê. Qandê cû heywanî uca de şenê bi rehetî bicuyê.

Kendal û Şevger verê ke roje roşn bo, tarîyê şewe ra şî ke dorûver keşif bikerê. Peyra şewe şîye roje amaye, tarîtiye bîye roşnayîye. Vîstanê winasî de gerîlayan zaf şa benê. Bi nê şabîyayîşî reyde Raman şî kolî arê day.

Raman Rojawanê Kurdîstan, Efrîn ra yo. Gerîlayêk kan û bi ezmun o. Bejne ra kilmek û zeîf o labelê jêhatî yo.

Êdî zerqî eşt heme cayan. Seba ke keşifgeran zanayîşê cîya nêdabî, rewşe aram bî. Eke çiyêko nênormal estbîyêne keşifgeran zanayîşî dayênê. Seba rewşe aram bî Ramanî adir wekerd. Raman û Mezlûmî çaydan na adirî ser. Bi girîyayîşê awe ra, Ramanî dem dekerd çaydanî. Gerîlayan pêr û pîya hem çaye şimitêne hem zî araya xo kerdêne. Ara kerdişî ra pey Şevger û Kendal zî amayî. Şevger û Kendal zî araya xo kerde. A roje gerîlayan yewbînî de zêde qisey nêkerd. Şewdirî ra heta vereşanî arasîyayî. Her kesî nobete girewte û seba rayîrşîyayîşî xo hadre kerd.

Wextê kewtena rayîr rê şenik mend. Kendalî venga Çekdarî da û vat:

-Embaz, çend embazan bigê û vernîye de şo. Heta bî lêl dorûver ra nîyade, rind keşif bike. Dema hewa bî lêl, ma zî

kewenê rayîr û yenî. Eke şima hereketê dişmenî dî, bi bêtêlî xebere bide ma. Eke heme çî normal bo, qet bi bêtêlî qisey meke ke wa dişmen bi ma meheso.

Çekdarî bi vengêko xo bawer:

-Temam embaz ti qet merex meke vat û tayê vinet, xobixo fikirî û pers kerd:

-Ez kamî xo ya bibî?

Cayo ke Çekdar şiro ra, dorûverê royî aseno. O ca zî cayo dişmen o ke yeno û dame ronano yo.

Bawerîya Kendalî bi Çekdarî xurt bîye a yewe ra zî vat:

-Ti kamî wazenê bigê, bibe. Çîyo girîng ayabîyayîşê şima yo.

Çekdar bê ke bifikiro ca de vat:

-Temam, wa Mezlûm û Baran bi mi ra bêtê.

Kendalî bi sere hejneyîşî reyde vat:

-Temam, beno, şima rê serkewtin.

Çekdar, Mezlûm û Baran kewtî raye û şî. Hîna dinya roşn a, dişmen şeno înan dûrî ra bivîno. Çekdar vernî de, hurdmîn zî dima, şî heta nêzdîyê Dicle. Uca ra pirdêk û cayo ke dişmen dame ronano, asayêne. Înan xo serê yew girdî de mîyanê kerrayan de bi ca kerd û bi dûrbîne dest bi keşîfkerdişê dorûverî kerd.

Sey taktîkanê gerîla, taktîkê dişmenî zî estê. Tabûra ke binê Koyê Sûsikê de ya, kewena vera Çîyayêreşî. Leşkerê ke tabûr de yê koma Çekdarî dîye. Wexto ke dîye, qet vengê xo

nêkerd. Bi bêêtêl zî qisey nêkerdêne ke gerîla zî winî bizano ke heme çî normal o. Înan pîyarêya gerîla zî zanitêne. Xora hawan zî verê ra goreyê pîyarêye ameybîy ayar kerdene.

Dinya bîye lêl. Kendal vernî de, kome heta cayêk amaye. Dişmenî zanitêne ke gerîlayî kewtê rayîr ser û şinê. Nişka ra dişmenî dest bi eştena hawanan kerd. Hewanê yewine de kome cayê xo de vinete. Pêroyan goş na ser. Roketî ameyêne pîyarê ser de teqîyayêne. Çend hawanî amay verê kome de teqyay.

Naye ser o Kendalî veng fîşt xo ra vat:

-Peyser şirê, peyser.

Gerîlayan bi lez tayê peyser şî û her kes cayê xo de ronişt. Cayo ke hawanî ginenê piro, pîyarêya gerîlayan a. Kendal fermandarê rayîrşîyayîşî bî. Mesultîya kome zîyadêrî ey ra ameyêne persîyene. Eke çîyê biqewîmîyo o do mudahale bikero. Coka Kendalî embazanê xo ra vat:

-Wa kes cayê xo ra mewerzo. Kes nêro pêser û payan ser de mevindero. Goreyê texmîna mi ez vana heta nê m saete eştîşê hawanan do vindero.

Hawanan ê zêde teng nêkerdî. Çiyo tewr kambax o bî ke dişmenî kîştê Dicle de dame rona bo. Eke winî bo, peyser şîyayîş esto. Beno ke roja bîne bikuyê pêrodayîşî zî. Kendalî tunikê yelega xo ra bêêtêl vet, berd verê fekê xo payê bijkoja bêêtêlî kerd, bi vengêko nizm vengê Çekdarî da:

-Çekdar. Çekdar, Çekdar.

Çekdarî ca de veng girewt bêêtê berd verê fekê xo, payê  
bijkoje kerd û cewab da:

-Goşdara embaz.

Kendal:

-Şima çi çî vînenê, dorûverê şima de çi çî esto çi çî çin o?

Çekdar:

-Embaz çik çin o. Ma dorûverê xo ra zaf ewna çik  
nêyaseno.

Kendal:

-Temam, qaytê xo bikerê vat û bêêtê kerd tunikê yelega  
xo.

Dişmen winê zana ke êdî koma gerîla ravêraya şîya, coka  
hawanê vîndernayî. Kendal zî verê xo çarna Hozanê û vat:

-Ez vana nê reyna hawanan nêerzenê. Seke mi vat, nê  
saete tamam bîye. Dişmen nika xo rê vano kome rayîr ra  
vîyarte şîye.

Hozan:

Texmînê to raşt vejîya. Ez zî vana êdî hawanan nêerzenê.

Kendal:

Eke winê bo ma şîrê, embaz Hozan.

Hozan tayê fikirî. Kendal fêrmandarê rayîrşîyayîşî bi  
labelê Hozan zî fêrmandarê herême bî, coka Kendal ci ra  
pers kerd. Badê fikirîyayîşî Hozanê zî vat:

-Ma çend deqa vînderê, dima zî şîrê.

Kendal:

-Beno.

Nê dîyalogî ra pey, kome kewte rayîr ser û dest bi şîyayîşî kerd. Resaye Çekdarî û qet nêvinderte, qeraxê royî ra şîye, heta ke resaye cayê vîyartişî yê royî nêvinderte. Uca de Çekdar, bi leze, qumî bin ra kelege vete û pif kerde. Wexto ke rincan bî gerîlayanê bînan kelege pif kerde, heta ke Kelege bi pifê gerîlayan masaye pif kerdêne.

Badê pifkerdişê kelege, awe ra vîyartiş dest pêkerd. Her rey hîrê gerîlayî weniştî kelege. Weniştişî ra pey Çekdarî zî huye girewtêne xo dest û kelege vera miyanê awe dayêne. Çekdarî huye kerdêne awe mîyan û vera xo anitêne. Her ke huye vera xo anitêne, kelege aver şîyêne. Seba ke wisar o awe bi leze herekîyena. A yewe ra zî xo resnayîşê hetê bînî zehmet bîyêne. Çekdar her fina ke şî û ame, zîyadêrî rincan bî. Gerîlayanê bînan zî sey Çekdarî nêşayêne kelege awe ra bivîyarnê. Nê gureyî de xeterîye zî esta. Eke ayayî û hostayî mebo beno ke gerîlayan awe ra şîrê û şehîd bikewê. Qandê cû her çiqas Çekdar rincanî zî bî huye nêda destê embazanê xo û ey bi xo kome awe ra vîyarna. Tewr peynî de hîrê gerîlayê ke seba pawitişê kome mendîbî, awe ra vênayî. Kome awe vîyarna û peyra kewte erdê herêma xo û êdî a şewe kome ser o xeterîye nêmend.

\*\*\*

Sey her wisarî, no wisar zî xele bîyo kewe. Koyan de vilikan akerdo. Xozayê de çi reng esto xo mojneno. Peyê varitişê vewr û varanî ra xozaye ra boya wisarî yena. Weyekerdîşê heywanan û citkarîye çiyê tewr kehan yê şarê

kurdî yê. Kurdî bazirganîye nêzanenê, zenaat nêzanenê, erînayîş û rotişî ra fam nêkenê. Coka nêzanê zurî bikerê. Pêr û pîya cuyênê. Bitaybet zî dema çînitene de kom bi kom şinê û girweyenê. Heta se serra peynî, cuya kurdan wina bîye. No se serre yo çiyê xerîb yenê kewenê miyanê şarê kurdî. Şar kulturê xo ra dûrî kewto. Berq û şewqa şaristanê ke Rojawanê Mezopotamya, Ewropa de yê, sey Parîs û Londra bala şarî ancenê xo ser. Verê verkan gencê kurdan şîyêne bajaranê Tirkiya û Ewropayê. Badê cû kokiman welatê xo ca verda û şî. Tîje Rojawan ra şina awan û dinya bena tarî, Rojhelat ra akena dinya bena roşnî. Ê yê verê xo da rojawanî, welato ke bi hezaran serran o warê verênan o, xo vîr ra kerd. Kultur û bawerîye bi înan ra nêmend. Tayê çiyê maddî kewtî destê înan la manewîyat zî nêmend. Êyê welatperwer bî welat ca nêverda dişmenî banê înan înan ser de rijna, dewî veng kerdî. Înan zî gan û gonî da welatê xo, encam de naçar mendî ke welat ca verdê. Koyê Mawa, Eskîf cayêko wina yo. Beyntarê Koyê Mawa û deşte ra Dicle herekîna û şina. Dicleye ra dot deşte dest pêkena. Deşte ra tepîya Koyê Bêkendî berz beno. Qereqolo Sîya û dewa Sûre zî beyntarê Mawa û Bêkendî de yo. Dewa Sûre kewena Beyntarê Mawa û Qereqolo Sîya. Koyî ra bi şîyayîşî nîm saete de merdim reseno dewa Sûre. Dewe ra heta Qereqolî zî nêm saet o. Na herême xeylê kehan a. Dewan de cabîyayîşê merdiman ra heta nika awan o. Xeylê şkeftî, sarincî estê. Naye ra fam beno ke cabîyayîş û averşîyayîşa merdimîye rê bîyo zemîne. Deşte de xele reseno, koyî de

fêkî resenê, coka merdimîye her tim şayê xo weye bikerê. Labelê nika nê cayê mêjûyî bîyê cayê pêrodayîş û çinbîyayîşan.

Dewa Sûre dewêka orteyî ya. Dewijî ne tam xo danê hetê gerîla, ne zî tam xo danê hetê dişmenî. Coka dişmenî heme dewî veşnayî, veng kerdî la dewa Sûre cayê xo de mende. Koyê Mawa de gerîlayî mucadele kenê. Dewa Sûre zî kewena orteyê Mawa û Qereqolo Sîya. Sey hetê geme, hetê fikir û bawerî ra zî dewe beyntar de ya. Ti vanê qey nê asmên ra ginayê war o. Bandora kultur û bawerîya kurdan nînan ser o qet çin a. Dewe de hîrê birayî, qeçekê înan, ke benê dedza û dedkênayê yewbînî, estê. Nê her serre xo rê şîwan zî anê ke înan rê şîwanîye bikero.

\*\*\*

Dinya bîye tarî, çawişê pisporî xo hadre kerd, Qereqolê Sîyayî ra vejîya û şî nîşt panzerî ro. Çawîş konyayîj bî. Hîna pancês serrîya xo de roje nimaj kerdênê, şewe zî mey şimitêne. Muslumanîye wina musabî. Bêkar û bêçare mendişî ra pey, amebî bîbî çawîşo pispor. Ey destpêkê nêzanayêne ke heme girweyê leyminî çawîşanê pispor danê kerdene.

Çawîşê pisporî ramitoxî ra vat:

-Birame.

Ramitox û di eskerî verê ra niştîbî panzerî ro. Ramitoxî panzer ramit la çawîşî çend nengî ramitox ra çinayî. Qisa û vatişanê fermanaranê nê artêşa Tirkyaya de xora nengî û

zewtîçînitîş çîyêko normal o. Ramitox zereyê xo de hêrs bî la teba nêvat. Seba ke rojê xo zêde nêmendî bî, waştêne eskerîya xo bêproblem temam bikero. Panzer qereqolo sîya ra vejîya şî miyanê Dewa Sûre de vindert. Çawîş paya bî, di esker zî ey het de verê xo day banê Îsmâîlî. Demêko kilm de restî banî û kewtî zere. Îsmâîl bi xo zî sey qurban amaybî weçînitene. Şiwano ke Êlih ra amaybî na dewe ke heta payizî şiwaniye bikero, winî kewtîşê çawîşî zereyê banî ra şaş mend. Keye sey keyeyê çawîşî bo şî zere. Şiwanî verê xo çarna şî paşt tûyêre de xo nimit. Nê wextî de waya ci ama vîrî. Pêhesya bî ke Koyê Herekolî de ya. Bi vengêko nizim xobixo vat: “No Îsmâîl zaf bênamûs o coka mi ci ra hes nêkerdêne”.

Çawîş û di eskerî wexto ke kewtî zere, Îsmâîl vernîya înan de tîk vindert. Cinî û kêna Îsmâîlî şî odeye û ber pada ke eskerî înan mevînê.

Îsmâîlî vat:

-Qomutanim şima xêr ameyê.

Çawîş zaf bi resmî û cidî bî. Çend Îsmâîl şenik vînayêne ewqas zî xo pîl vînayêne. Zaf xo ra razî û xobawer bî. Çawîşî qena xo têw da û vat:

-Xeyr miyan de bî, senîn ê?

Îsmâîlî destê xo pîzeyê xo ser de pîşdabî. Şenik xo ver bi çawîşî de çewt kerdibî. Çewtkerdişê bejne ra tepîya serê xo zî xo ver de çewt kerdibî. Sey koleyo koledar ver de vindeno, vindertibî.

Îsmâîl:

-Weş û war bê, bêrê ma şîrê odeya kîşte de ronîşî.

Çawîşî kîso ke destê askerî de bî ci ra girewt dergê îsmâîlî kerd û vat:

-Nê-nê ma nêronîşenî, ho to rê çîna, xo ra bide ke ma lezkanî şîrî.

Çawîş û di eskerî eywane de vindertî. Îsmâîl şî odeye ke çînayê eskerî xo ra bido. Îsmâîlî çîna eskerî da xo ra dima, şewqa zî na xo sere ser, xo ra ewna û xobixo huya. Keyfê ci reyna ame ca. Pîzeyê xo ra qisey kerd û vat: “Xora kes na dewe de mi ra hes nêkeno. Cinî û kêna mi zî mi ra remenê. Wa winî bo, ez peyayê dewlete ya. Dewlete paşt a mi de ya”.

Vejiya eywane.

-Qomutanê mi ez senî asena.

Çawîş binê zimêlan ra huya û vat:

- Zaf şî bi to ra. De hîna ke herey nêbiyo ma şîrê.

Şiwane paşt dare ra ewneno. Çiyo ke beno asayî nîyo. Sernî de Çawîşî kêber akerd û vejîya teber. Dima yew, di, hîrê û çar. Şiwan xobixo vat: “Hîrê tenî şî zere la çar teneyî amayî teber. Nê şanî de çiyo beno xeyr nîyo”.

Reyna bi deng qisey kerd. Nêzano bê veng yan zî zereyê xo de qisey bikero. La dengê xo zaf nizim vet. Eskerê peynî bala Şiwanî ante. Rayîrşîyayîşê ci sey Îsmâîl bî. Heta ke kewt panzerî mîyan ci ra ewna, qaneh bî ke Îsmâîl çîna eskerî xo ra da yo.

Panzerî xo çarna û kewt rayîra ke şina Qereqolê Sîyayî.

Panzerî mîyan de çawişî pers kerd, vat:

-Îsmâil beg dewe de çi çî esto çi çî çin o?

Îsmâilî wexto ke çekuya begî eşnawite, zerrîweş bî. Tay mendbî ke xo ra şiro.

Bi kêf cewab da:

-Çik çîn o Qumandan, heme çî normal o.

Çawiş pîzeyê xo de fikirîya, vat: "Ma do bimojnî to, çi esto çi çin o".

Panzer kewt baxçeyê Qaraqolê Sîyayî. Pey çawişî ra Îsmâil paya bî. Çawiş raşt şî keyberê qereqolî. Dima zî şî ver berê qomutanê qereqolî de vindert. Şenik wext şî nêşî Îsmâil ame xo resna çawişî û vindert. Çawişî bi engişta xo ya orteye, ber cena. Zere ra vengê sila kerdişî ame. Êdî ê şenê şirê qomutanî het. Xora qomutanê qereqolê Sîyayî zî pawibê înan bi. Çawiş silam da û vindert. Qomutanê qereqolê Sîyayî ca mojna çawişî ke ronîşo. Çawiş ronîşt û Îsmâil zî şî destê qomutanî. Qomutan cayê xo ra nêwerişt. Îsmâil wexto ke destê qomutanî girewt, xo çewt kerd. Bi no tewir qomutanî reyde toqa kerd.

Qomutan wexto toka kerd bi destê xo yê çepî da doşa Îsmâilî ro. Seke qomutan pî Îsmâil qeçekê ci bo nêzdî bîyêne. Seke ci rê pîyeyîye kerdêne. Labelê zere ra zî nengî çînayêne. Bi no tewir qomutanî vat:

-Ti xêr ameyî Îsmâil.

Îsmâil:

-Xêr miyan de bî qomutanê mi. Ti senîn î?

Qomutan:

-Ez rind a, ti senîn î?

Îsmâîl:

-Weş û war be Qomutanê mi.

Qomutan:

-Ê şima reyna ameyî Îsmâîl, to çiyêko newe eşnawito

Îsmâîl:

-Nê Qomutanê mi, heta nika kes nêameyo dewa ma.

Qomutan:

-Ê do bêrê Îsmâîl, ganî na fin ma înan dest ra meremnî.

Îsmâîl:

-Ti ferman bike qomutanê mi, çi destê mi ra bêro ez kena.

Qomutan:

-Goşê xo rind abike Îsmâîl, weş goşdarî bike, eke ê ameyî dewe, ti ma rê telefon bike.

Îsmâîl:

-Temam Qomutan, çiman ser.

Qomutan:

-Ma wazenê cayê ameyîş û şîyayîşê înan bizanî. Coka dorûver ra rind biewne. Eke to şopa lingê înan dîye rew ma rê telefon abike. Seba ke ma nêwazenê rew-rew bêrê to het.

Îsmâîl:

-Temam qomutanê mi, kaxu meke, ez do seba dewleta ma her çîyî bikerî.

Qomutan:

Çiyêko bîn zî esto la ez do dima to ra vajî. Nika şo heta meşte ti do tîya bimanî. Meşte şan de ma reyna to benê dewa to.

Îsmail:

Beno Qomutanê mi, hema to senî vat, wa winî bo.

Koma gerîla ya Koyê Mawa çend rojî hereket nêkerd. Zêde nata-bota nêşîye. Kome waşt fam bikero dişmenî tarzê xo vurnayo yan nê. Rojê gerîlayan perojiya xo werde, peyê cû, Çekdar û çend gerîlayî şî sersîye de ronîştî. Çekdarî nişka hurdmîna destê xo akerdî û vat:

-Ez ewladê Kawayê asinkarî ya. Eke mi da piro vila û vîran kena. Eke hêrs bibî, bi tanîya xo veşnena. Sey Zerduşt hes kena, rind fikirîyena, rast vana, saxlem kena.

Embazê Çekdarî musayîyê nê halanê Çekdarî bî la reyna zî Şewger erzîya ci û vat:

-Hayda no kotî ra vejîya la. To kamcîn tunika xo ra vet. Mi rê vaje nê wextî de nê qisayî senî ameyî to vîr?

Çekdarî awirê xo yê sey tîre verdayî zereyê çimanê Şevgerî û vat:

-Mi tunîkê xo ra nê, “dest berd sereyê xo bi engîştê xo ya nîşane sereyê xo mojna û vat” mi tiya ra vetî. Ma winî nîyo, Kawayê Asinkarî împaratorîya Asûrîyan nêrijna? Ganî ma tarîxê xo û xo rind bişinasnê.

Şevgerî nîyada ke nîqaş cîdî yo, tayê fikirî û vat:

-Xo şinasnayîş problem o tewr gird o. Seba ke şarê ma xo nêşinasneno, dişmen şarê ma ser o fêlbazîyan keno, coka hende korucî û ajanî zêde yê.

Çekdarî vate girewt û nîqaş aver de berd:

-Ya, heme dagirkerî verê verkan êrîş anenê mezgê ma ser. Qet nêwazenê ma bi ziwanê xo perwerde bivînê. Ayabîyayîşê şarê ma ra zaf tersenê. Dişmen rind zano ke ayabîyayîşê şarê ma, ayabîyayîşê heme Rojhelato Miyanêne yo. Ayabîyayîşê merdimîye yo.

Kendalî tayê dotê înan de ê goşdar kerdêne. Nêwaşt nîqaşê înan bibirno la mecbûr bî. Veng fişt xo ra û venga Çekdarî da:

-Embaz Çekdar.

Çekdarî senî ke vengê Kendalî heşna verê xo da Kendalî ser û vat:

-Kerem bike embaz.

Kendal:

-Bê bê, kombîyayîşê ma esto.

Çekdar:

-Temam, ez nika yena.

Çekdarî qet nêwaşt nîqaşî caverdo û şiro la nêçar bî. Bê ke xo bixecelno ca de şî xo resna cayê kombîyayîşî. Bi dest pêkerdîşê kombîyayîşî ra Hozanî vat:

-Çend rojî ma çim êşt dormarê xo. Ma nika şenê bikewî têgêrayîşî. Heme çî ra ver wa embazî şirê dewan, çî mîyê wer û pêwer bîyarê. Xora embazan zimistan de zahmetîye ante. Embazê ma zeîf bîyê. Wa çiyêna bûrê ke bêrê xo ser. Çîyo bîn zî esto ke ganî ma ser o vinderî. Payiz ra heta nika ma nêşîyê dewan. Teqez nê zimistanî de dişmenî dewan de xo rê sîxurî peyda kerdê. Coka wa embazî şîyayîş û ameyîşê dewan de aya bê. Ma plansazîye verê ra viraşta. Hîrê komî do şirê dewan.

Hozanî ke nê vateyê xo kerdî tamam verê xo da Kendalî û vat:

-Embaz Kendal ti nameyê koman biwane ke embazî cayê şîyayîşê xo bizanê.

Kendalî deftera xo ya qice tunikê yelega xo ra vete û dest pêkerd:

-Koma yewine; Çekdar û Baran ê, şinê dewa Sûre. Koma dîyîne; Şevger û Raman ê, şinê dewa Çeqere. Koma hîrêyîne; Bedran û Şiwan ê şinê dewa Keweye.

Eke Kendalî wendîşê listeye qedêna reyna Hozanî vate girewt û embazanê xo ra pers kerd:

-Kes teba vano?

Kesî ra veng nêvejîya.

Hozan tayê vinet dî ke kes çiyê nêvano bi vateyanê xebat weşî kombîyayîş qedêna.

Hîrê komî rast bî. Pêr û pîya bi kelege Royê Dicle ra vîyartî. Şevger û Raman şî dewa Çeqere. Bedran û Şiwan şî

dewa Keweye. Çekdar û Baran zî şî dewa Sûre. Wexto ke Çekdar û Baran nêzdîyê dewe bî, kutikê dewe lawa. Îsmâîl zere de bî û hema ca de fam kerd, ê yê ke ameyê gerîla yê. Îsmâîl vejîya tever û şopna ke, gerîlayan do se bikerê. Şiwaneyê dewe zî bi hurdmîna gerîlayan hesya û wexto ke kalaşnîkof doşê înan de dî, zerrîweş bîy. Ey waştêne wexto ke gerîlayî dewe ra bivejîyê înan bivîno.

Çekdar şî verê keyberî de vindert. Dorûver kontrol kerd, waşt fam bikero, çî esto çî çin o. Xora zere de dewij paştâ keyber de vinderto, wexto ke gerîlayan veng ci bidê, do înan rê keyberî akero. Winî zî bî. Çekdar kewt zere û Baran zî teber de nobedarî kerd. Çekdar wexto ke dewij ra ame têçim vat:

-Şanê to weş bo.

Destpêke Serdarî nêzana çî bikero û çî vajo. Hetêke ra gerîlayan ra hes keno la heto bîn ra zî dişmenî ra terseno. Eke bi holî nêzdî gerîlayan bibo gerîlayî do her tim bêrê ver keyberê ey. Coka bi tedbîr û hewayêko serd vindertêne, labelê çimanê ci mîyan ra heskerdiş şabîyayîş vilayê Çekdarî ser o bîyêne.

Serdar:

-Şanê to zî weş bo, derbaz be.

Çekdar derbazê odeye bî, cayo ke wayîrê keyeyî mojna ci de ronîşt. Qeçekêko 7-8 serrî ame û kîştâ Çekdarî de ronîşt. Çekdar bi destê xo yê çepî sereyê qeçekî vilêna. Dima verê xo da Serdarî û pers kerd:

-Dedo, şima senîn î? Şima het de çi xeberî estê?

Serdar:

-Şima weş bê embaz la halê ma rind nîyo. Şewe şima yenê, roje mîyan de Qereqolo Sîya yeno çekeno ma ser. Ma orte de mendê nêzanê ke se bikerî. Wexto ke şima yenê dewa ma, dişmen pê hesyeno û yeno çekeno dewa ma ser. Ez vana qey şima miyan de sîxur esto û gerreyê ma keno.

Çekdar na qisaya ver hêrs bî. Serranê ravêrayî de dorûverê dewe ra gerîlayî şehîd bîbî. Bê îstîsna gerîla her ameyîşa dewe ra tepîya esker zî ameyo dewe û dorûverê dewe de operasyon viraşt. Hol fam beno ke yewê dewe ra gerreya gerîlayan keno. Çekdar ancî cewabêko pêkerdişî da û vat:

-Çiyê winî nêbeno Dedo. Ez vana qey ti seba ke nêwazenî erzak bidê ma, ti winî vanî ke ma fek to ra veradê. Ma rê tayê çiyê werdişî lazim ê. Eke to da çiman ser, eke nêdanî ma danê piro şinê. Çiyê ke ti vanî bextreşî ya. Şima zereyê dewa xo ra biewnê. Ma zî hetê xo ra ewnenê. Eke sîxur esto, ganî ma tespît bikerê.

Nê cewabî ser Serdar amaye bi xo û fam kerd ke xeletîye kerde. Qandê cû ey zî cewabêko pêkerdişî da û vat:

-Temam beno embaz. Tersa qereqolî ver, ma nêşenê erzak biyarê, coka ma do şenik çî-mî bidê şima.

Çekdar:

-Dedo ma cêr vîst kîlo ra bar nêdanê pašta xo ser o. Ma wazenê ti ma rê holîye bikerê. Seba ke ti erzak medê ma, to

ma kerdî sîxur Dedo. Tayê qandê azadîya şarê ma canê xo danê, tayê benê dirbetin, tayê zî yenê tepîştene kewenê hepîsxane, ma nê çîyan to ra nêwazenê. Ma vanê destê xo bide wijdanê xo ser û winî ma rê holîye bike.

Serdar:

-Başo, ez weş zana ke kes destê şima ra nêreyeno. Çi kewt ma dest, ma do bidê şima. Ma şima hes kenî, labelê ma tersayî coka ma nêşenî hetkarîya şima bikerî.

Nê dîyalogî ra pey hewa nerm û germ bîye, coka Çekdar gamêka bîne eşt ke maya xo ra xoşebereyêka kilmek bikero.

Çekdar:

-Weş û war bê Dedo. Desturê to est o ez keyeyê xo rê telefon bikerî?

Serdarî zanayênê gerîlayî rew-rew keyeyanê xo ra telefon nêakenê. Coka bi zerrîweşîye telefon mojna Çekdarî û vat:

-Kerem bike. Keye keyeyê to yo!

Çekdar tunika yelege ra defter û qeleme vet. Dima humareyê telefonî ra ewna. Çekdar no panc serrî yo ke keyeyê xo ra qet qisey nêkerdo, ci ra xebere nêgirewta. Çekdarî ge-ge ewna defterê xo ra, ge-ge engîşt na qomça telefonî ser. Wexto ke humara tamam kerd, Çekdar bi kelecane bî. Merex kerd ke ka kam telefonî akero; gelo destpêkê kam do ci rê vajo "alo".

Maya Çekdarî keye de giran-giran ameye telefonî het, ahîze pêgirewte nêzdîyê goşê xo kerde û vat:

-Alo.

Çekdarî vengê maya xo ca de nas kerd. Vengê aye qet nevuryabî. Bawer nêkerd ke ya ke hetê bînî yê telefonî de maya xo ya. Bi heyecan û vengêko lertzokin vat:

-Ez o dayê, şanê to weş bo, ti senîn a rind a?

Maya Semîha:

-Weş û war be lajê mi, ti senîn î, rind î?

Çekdar zaf kêfweş bî. Ey bawer nêkerdêne ke maya xo hînî rew ey nas bikero. Xebera ey este bîye ke MÎT telefonê malbatanê hevalan keno xo sey laj ya zî kênayê înan dano şînasnayene bi no tewir malbatan dano xafike ro. Çekdarî bi a kêfweşîya xo vat:

-Weşîya to wazena dayê, lew nana destanê to ra.

Maya Semîha:

-Ti kotî ra telefon kenî? Stenbol, Mersîn!

Maye winî zanaye ke yew merdimê înan o, ci rê telefon keno. Eke Çekdarî maya xo ra no cewab girewt fam kerd ke maya ey o bi yew merdimê înan ra têmîyan kerdo. Çekdar tayê mat mende vat:

-Ti çi vana dakila mi, ma to ez nêşinasna. Ez o ez lajê to.

Maya Semîha:

-Senî beno, ez bawer nêkena. Ti kam î, kotî ra telefon kenî?

Çekdar:

-Ez lajê to ya dayê, ez Dogan a, nika ameya dewê. Dewe ra to reyde qisey kena.

Maya Semîha:

-Ez bawer nêkena, MÎTê tirkan wina xeylê kes xapênayî, dima zî pêgenê, çekenê hepisxane.

Çekdar:

-Ez nêzana to senî qaneh bikerî maya mi, naye zî rastîyêka şorişa; êdî mayî gedeyanê xo zî nêşinasnenê. Çi heyf!

Maya Semîha tayê vinete peyê cû vat:

-Huyayîşê to senîn o, hela bihuye.

Çekdarî nêzana se bikero. Nika na vîste de çiyê pê bihuyo çîn o ke. Tirêm do senî bihuyo. Eke tayê nîya fikirî huyayîşê xo halê xo rê ame û huya:

-Hî hî hî!

Huyayîşê Çekdarî cîya yo. Wexto ke huyeno, vengêko zaf cîya vejeno, heme laşa xo pê ra lerzena. Fekê ci heta peynî abeno. Zereyê ci de çî coş û heskerdîş estbo, vejeno teber. Kes nêşkeno sey Çekdarî bi huyayîşê xo dorûverê xo bandur bikero. Coka Maya Semîha lajê xo nas kerd û vat:

-Wîî lajê mi ez qidayê to bena. Qidayê huyayîşê to! Sekenî lajê mi, embazê to senîn î?

Vat û bê vindertiş qisey kerd. Wexto ke Çekdarî ahîzeyê telefonî rona, xeylê ereq dabî. Serdar zî tayê çî-mî yê werdiş

û pêwerdişî ardî û verê Çekdarî de ronay. Çekdarî nê çî-  
mîyî kerdî di girwestê ardî. Her di girwestî girewtî destê  
çep û raştî, dima berz kerdî û sentî. Peyra zî vat:

-Dedo, nê qîm nêkenê. Hurdmîn vîst kîlo ya ênê ya nênê.

Serdarî bi vengêde lavakar:

-Na fin wa wina bo gîdî, fina bîne ma hîna vêşêr erzak  
danê şîma.

Çekdarî dî ke sewbîna çare çîn o vat:

-Wa bo Dedo. Weş û war be.

Verê ke keye ra vejîyê Çekdarî xo nêzdîyê Serdarî kerd.  
Destê ci tepişt û o ant quncikê odaye. Serdarî zî fam kerd ke  
Çekdar do qisayanê avzel ci ra vajo. Çekdarî quncik de xo  
tayê çewt kerd û fekê xo nêzdîyê goşê Serdarî kerd. Serdar  
zî a vîste de heme çî mezgê xo ra eşt teber. Goş na Çekdarî  
ser ke do ci rê çî çî vajo. Bi baldarbîyayîşê Serdarî bala  
Çekdarî ant. Wext tam wexto ke ci ra vajo bi. Bi no tewir,  
seba waştenan dana qebûlkerdiş, rewşe zaf destdaye bî.  
Coka Çekdarî çekuyî têdima rêz kerdî û vat:

-Dedo, senî ke ti zî zanenî, dest û payê ma şîma yê. Ma  
wazenî tena na fin ti ma rê bibê hetkar.

Serdar:

-Çi destê mi ra bêro ez do bikerî.

Çekdar:

-Ma dûrî ra newe amey. Tayê çiyê taybet ma rê ganî yê. Sey sewlîyê mekap û baterî. Eke ti ma rê biyarê, ma do zaf şa bibî.

Çekdarî hîna qiseyê xo tamam nêkerdibî, Serdarî hîna fekê xo nêakerdibî, nêvatbî beno an nêbeno, tunika xo ra se dolar vet û da destê Serdarî. Serdarî dorûverê xo ra ewna, seke yew odayêka veng de nê, mîyanê bazarêko qalabalix de bo. Tersê dişmen û ajanan ver wina kerdêne. Dima se dolar girewt û vat:

-Ma beno embaz? Eke dişmen pê biheso keyeyê mi veşneno.

Çekdar:

-E, beno Dedo, çiyê ke nêbo nîno. Meşte nê bîro vereşan de saete panc de bê peyê dewa Sipîye. Ma uca de yewbînî bivînî. Seba ke dewa Sipîye nêzdîyê ro ya ma eşkenê bi roje bêrê. Ti zî eşkenî roje bêrê, dewe zî veng a û kes nêno uca. Binê mazêre de pawibê ma be, heta ma amey leyê to. Seke ti zî zanenî sewbîna mazêre uca de çin a. Temam Dedo, to fam kerd?

Serdar:

-Homa pîl o, ez cehd kena labelê eke rayîr de dişmen kontrol rona, ez nêeşkena nê çîyan bîyara.

Çekdar:

-Cehd bike Dedo. Qaytê xo be. Xo vîra meke ma do saete panc de bêrê leyê to.

Çekdarî xatir waşt, barê xo û yê Baranî girewt yew destê xo û vejîya teber. Barê Baranî da ci. Dima hurdmîn kewtî rayîr ser. Şiwanî rayîra ke dewe ra vejîyena ser o sey seydwanan dame rona bi. Îsmâîl zî duştê banê Serdarî de peyê yew dêsê rijyaye ra muşahede kerdêne. Şiwanî cehd kerd ke şiro vernîya gerîlayan û xebere bido înan. Tam o wext de Îsmâîl peyê dêsî ra vejîya û kewt verê çimanê Şiwanî. Coka Şiwanî xo peyser ant û nêşî vernîya gerîlayan. Şiwanî zaf waştêne gerîlayan bivîno la nêbî. Na fin pîzeyê xo ra fikirîya û vat: "Fina bîne ez do înan bivînî. Xebere bidî înan".

Îsmâîl şî keyeyê xo, ronîşt, tayê fikirîya. Tebat nêkewt ci. Nêşîya cayê xo de vindero. Xo çep û rast de tada. Dîşlixê ci nêameyêne. Şî odeye telefon akerd, ameyîş û şîyayîşê gerîlayan Qereqolê Sîyayî ra yew bi yew neqil kerd. Cîhet zî tarîf kerd dima telefon pa da. Reyna zî zereyê ey rehet nêbî. Fikirîya ke se bikero. Da piro şî keyeyê Serdarî. Çend deqeyan de rest verê keyberê Serdarî û keyber cena. Serdarî keyber akerd, îsmâîlî vat:

-Şewa to weş bo bira.

Serdar:

-Şewa to zî weş bo. Na şewe de çi gêrenê bira. Kerem bike bê zere.

Îsmâîl kewt zere. Îsmâîl ver de Serdar pey ey de derbazê ode bîy. Serdarî hetê corî de ca mojna Îsamîlî ke ronîşo.

Îsmaîl şî serê mînderî de ronîşt. Îsmaîl senî ke ronîşt qala ameyîşê embazan kerd û pers kerd vat:

-Embazî amey, payiz ra na het veng û vajê înan çin bi.

Serdar:

-Ya, ê zimistanî de cayê xo vurnenê. Şinê cayanê bînan. Nika zî newe ra ameyê Koyê Mawa.

Serdar vindert, tayê fikirî. Çiyê ke gerîlayan waştî, Îsmaîl ra vajo yan mevajo. Îsmaîl birayê ci yo, eke ci ra bawer mekero do kamî ra bawer bikero. Xo qaneh kerd û vat:

-Embazan tayê çî-mîyî waştî.

Îsmaîl beşîrîya. Fikirîya ke senî zanayîşî fekê birayê xo ra bigîro. Hîna cehd nêkerdbî, birayê ci dest bi qiseyî kerdbi. Xo pîze de oxweş, vat. Badê cû perskerd vat:

- Gerîlayan çî çî waştî, qandê çend kesan hewcedarî wazenê?

- Wili tayê baterî û sewlanê mekab wazenê.

- Ti do key şîrî biyarî?

- Ez do meşte şîrî bîyarî. Bîro zî ma do yewbînî bivînî.

- Ê reyna bêrê dewa ma?

- Ney, ez do înan rê biba.

Vat û qiseyî domnayî. Heme çî ci ra aşkere kerd. Xora komelê kurdan, yewbînî bawer kerdişî ser o ameyo ronayene. Coka çîyan yewbînî ra nênimnenê. Bi zerrîpakîye nêzdîyê yewbînî benê. Na taybetmendîya şarê kurdî,

taybetmendîya merdimîye ya. Zûr û bextreşîye nêzanenê. Eke zûrî zî bikerê, kes nê zûran ra aciz nêbeno yan zî zîrar nêvînenê. Labelê dewletan na taybetmendîya şarê kurdî, vera ci de xebitnenê.

Îsmâîlî xeberê ke waşt bigîro, girewt. Coka leze kerd, çaye zî nêşimite. Werîşt xatir waşt û şî keyeyê xo. Keye de pawa heta aîleya ci hewn ra şîro. Aîle hewn ra şîye peye cû telefon akerd û heme çî yew bi yew qereqolî reyde pare kerd.

Serdar şewdirî ra werîşt, ardîşa xo terde. Çinayê (cile) pakî xo ra dayî. Mînîbûse ameye dewe de vinderte. Ê yê ke şîrê bajarê Sêrtî weniştî komresî (mînîbûs). Dima komres kewt rayîr û şî. Şîyayîşî de rayîr ser o qet kontrol çin bî. Serdar Sêrtî miyan ra geyra. Tayê dost û embazê xo zîyaret kerdî. Dima şî hetê dûkandarê ke verê ra şînasneno.

- Demê to weş bo Zero.

- Demê to zî weş bo, bira Serdar.

- Senîn î rind î?

- Weş û war be birak, ti senîn î?

- Weşîya to wazena. Çi veng û vaj esto. Ma dewe de yê dinyaya ma teng a. Şîma şaristan de yê dinyaya şîma hîra ya.

A vîste de yew kênayêka gence ameye zere. Çimê xo dorûverî ser o çarnayî. Sewlîyanê siporan ra ewna. Serdar û Zero zî fek qiseykerdişî ra verda. Badê cû kêneke yew sewlî

weçîna. Wexto ke vayaya sewlî pers kerd; bi ziwanê tirkî qisey kerd. Zero tayê hêrs bî û vat:

- Aseno ke ti kêneya kurdan a, çira ti bi ziwanê tirkî qisey kena?

Kêneke qet zereyê xo nêgirewt bi peşmirîyayîş cewabê Zeroyî da:

- Raşt a ez kurd a la ez lehçeya dimilkî qisey kena, kurmanckî nêzana qisey bikera.

- Ti kotî ra ya?

- Ez Şangûş ra ya, tîya de mamosta ya.

Zeroyî:

- Çiman ser o. Çend meng o, çend serre yo ke ti amaya tîya?

- No di serrî yo ke ez amaya na Bajar.

- Çi heyf!

- Çira Dedo?

- Ma hîna çi bibo. Di serrî yo ke to xo nêmusnayo ziwanê nê bajarî. Çi heyf! Çira ma ziwanê tirkî musenî. Ma tîya Tirkya ya? Kurdîstanî de ganî kurdî bêro qiseykerdiş.

- Ti raşt vanî, ez bi rêzdarî nêzdî vatişanê to bena la no fikrê wina yo hol ti kotîra musayê.

- Ez hepisxane de leyê embazan de menda.

- Hiiim tamam, mi fam kerd.

Kêneke fam kerd ke dûkandar welatperwer o. Hetgirê partî yo. Kêneke pîzeyê xo de vat: "Ez do dima bêra nê

dûkandarî ra qisey bikera ke ma yewbînî bişinasnê”.  
Kêneke pereyî tunika xo ra vetî û dayî dûkandarî. Sewlî  
kerdî çenteyî, xatir waşt û şîye.

Badê cû Serdarî veng fîşt xo ra:

- Mi rê zî hîrê mekabî ganî yê.

Zeroyî seke fam nêkerdo bi merex pers kerd:

- Xeyr o, ti hîrê mekaban se kenî?

Serdarî verê de cewabê xo hazir kerdbî dest bi mornayîşî  
kerd:

- Yew şîwaneyî rê, yew lajê mi rê, yew zî mi rê.

Zero bi nê halê Serdarî kêfweş bi. Waşt tayê yarenîya xo  
pê bikero. Bi huyayîşî vat:

- Tew! To vat û mi zî bawer kerd. Hela vaje vaje.

Serdar:

- Ez do çi vaje, hema senî ke to pê vet.

Zeroyî zî zîyaderî derg nêkerd. Hîrê citî sewlîyî girewtî û  
vat:

- Temam, sewlîyan bigê, wa kes mevîno.

Serdarî sewlîyî girewtî û seba ke heqê sewlîyan bidêro  
pers kerd:

- Heqê nînan çiqas o?

Zero bi vengêde hêrsin:

- De hiş be hiş. O çiko ba-bawo. Qala pereyan meke, eyb o.

Serdar zêde dûkanî de nêmend. Xatir waşt û şî. Şî ke baterîyan biherîno. Dûkandar ereb o. Hema lezkanî yew kolî baterî waşt.

- Çi eceleyê to esto birak. Hela ronişe, ez to rê çaye biwaza, çayêka mi bişime.

- Weş û war be birak. Maşîne (araba) mi pawena coka ez ecele kena.

- Ti kotî ra yê birak?

- Ez Baykan ra ya.

- Çiman ser o birak.

Dûkandar beşirîya. O rind zaneno ke dewij Baykan ra nîyo. Baterî zî gerîla rê şinê. Coka vat:

-Hetê mi ra problem nêvejîno, ti rehet be birak.

Wexto Serdarî xatir waşt, dikandarî zi vat:

-Ez zî înan ra zaf hes kena. Oxir bo birak, oxir bo.

Eke dûkandar wina bi zerrîweşîye nêzdî bî Serdar zî zerrîweş bî. Bîhna ci zafêr abîye.

Vereşanî de Serdar şî xo resna komrese û nîşt ci. Rayîr de qontrol, perskerdîşê nasnameye, ewnayîşê kel û melî çin bî. Dîrek ame dewe de komresî ra paya bî.

Kome ya gerîlayan duştê dewa Sipîye de vindertibî. Înan ra deşte weş asayênê. Durî ra bo zî bi dûrbîn şîyayêne deşte kontrol bikerê. Merdimî mebo zî şîyayêne maşîneyan cêmîyan bikerê ke kamcîn maşîne yê leşkerî kamcîn maşîne yê medenî ya. Nuqte da-hîris deqa ser Dicle ra bî. Na

nuqtêye de peyê perojîye ra Çekdar û Baran, sersîya dare de hewn ra şî. Dema saete bîye çar, Kendal şî vengê Çekdarî da. Çekdar aya (heşar) bî, dima şî Baran aya kerd. Badê cû her hîrê şî verê kemerêka gird de ronîştî. Kendalî, awa çaydanî girênaye û dem vera çaydanî mîyan da, eke çaye dem girewt, şuşeyê çaye yê ke şerbikan ra amenê pê pir kerdî û dayî destê înan û ver a zî pers kerd:

-Şima arasiyayî?

Baran:

-Ya, ez weş arasiya. Xora ewro hewa zaf weş o.

Kendal:

-Hol o, o taw çaya xo bişimê raye kewê. Êdî wext o.

Çekdarî lez da şimitîşê çaye û vat:

-Temam, embaz.

Çekdar û Baranî bi lezkanî çaye şimete û weriştî. Tedarîkê xo yê peyênî dî. Verê ke bikuyê raye Kendalî înan ra pers kerd:

-Şima dûrbîn û bêtêl girewtê?

Baran:

-E, mi her di zî girewtî.

Kendalî verê ke înan raye kero tayê bi hîsanê têmîyanek nê hîşyarî kerdî:

-Eke şima şî ro vîyarna, hîna vêşêr aya bê. Çi beno, çi nêbeno, merdim nêzaneno. Leyê dewijî de tayê vinderê û fam bikerê bawerîye pê bena ya nêbena. Welatroş o yan

welatperwer o rind fam bikerê. Eke camêrdî bawerîye daye, badê ma do kel û melê ciyayan ci ra biwazî.

Kendalî nefes girewt û şenik vera da, serê xo berz kerd û Koyê Bêkendî ra ewna. Her di embazan fam kerd ke do çiyên girîng vajo. Kendalî zî veng fîşt xo ra û vat:

-Cuya gerîla de şîyayîş bîyayîş o. Şîyayîş bêbîyayîşî bi peynî nêbeno. Hetê holiye de bo yan xirabîye de, tim û tim bîyayîş esto. Serebûtê rind zî benê, xirab zî. Çiyo ke gerîla komelî ra ciya keno o yo ke gerîla şena xirabîye bikera weşîye, biçarna rindîye. Gerîla cuya komelî bindestîye ra çarnena azadîye. Qandê ke xo viraşt, aver vist, bena rayber, rayîr roşn kena. Şîyayîşî de bîyayîş, bîyayîşî de şîyayîş taymentmendîye tewr xurt a gerîla ya. Fîzîka kuantumî de tevger û bîyayîş çik o, gerîlatîye de şîyayîş û bîyayîş o yo. Kurdîstanî de da-vîst serrî yo bîyayîşê ke benê, newe ra gandar bîyayîş, şorişê demokrasî, şorişê azadbîyena cinîyan, şorişê kulturî, şorişê cuyayîşa newe, saya şîyayîşa gerîla bîye.

Badê nê qisayan di embazan doş da yewbînî kewtî rayîr û şî. Şî resay gilê ser Dîcleye. Çekdarî bi bêtêlî, dişmen goşdar kerdêne. Baranî zî bi dûrbîne, dorûver ra ewnayêne. Tayê wext şî nêşî, dewij ser rayîra ke çend serrî yo maşîne nêameyênê û nêşîyênê ra asa. Dewij ame mazêre bin de ronişt. Baranî venga Çekdarî da û vat:

-O yo ma pawenê ame. Ganî ma rew şîrê, wa camêrd zêde mepawo.

Çekdar:

-Temam embaz, ti dûrbîn bide mi, ez zî dorûver ra biewnî, dima ma şîrê.

Çekdar dûrbîn eşt ro ser o, giran-giran berz kerd. Kîştay royî de tayê cayan de qamîşî estê. Qamîşan miyan ra rind ewna ke çîyêk esto yan çin o. Qamîşan ra dot baxçeyî dest pêkenê labelê no çend serrî yo na dewa venge de kes citkarîye nêkeno. Coka lemî zaf berz bîyê. Çekdar leman miyan de çik nêdî. Dûrbîn ramit dewe ser ro. Banî nîme ra vêşî xeripyayê. Tena dêse banan xo ser o mendê. Di banê nêzdîyê yewbînî saxlemê. Dê û sîwan nêxeripyayo. Dewa Sipîye de ne baxçeyî mendê, ne zî banî. Çekdar dûrbîne eşte peyê dewe ser. Uca de kaşêk esto. Orteyê kaşî de zî yew mazêre. Serdar ronîştay û dorûver ra ewneno. Dîşlixê ci nêyeno. Dolimna werzeno û derûdor ra ewneno. Çekdar qaneh bî ke her çî asayî yo ra pey, dûrbîn da destê Baranî û vat:

-Êdî ma şîrê. Hîna ma do bot zî bimosnî.

Baran û Çekdarî bot mosna ra pey weniştî. Huye sey her wextî na rey zî destê Çekdarî de bi. Bi o tewir ê şî restî bover. Bot qeraxê awe de qamîşan miyan de nimitnayî. Baran kewt vernî û Çekdarî zî da pey ey. Leman mîyan de - lemî zî qasî qama înan bî- Baran ageyra û Çekdarî ra vat:

-Wa mesafe panc metro bo, çî beno çî nêbeno.

Çekdarî bi vengêko nizm vat:

-Heta nika mi nêheşnayo ke dişmen ameyo tîya û dame rona yo.

Baran:

-Mi vat “Çi beno, çi nêbeno.” qet merdim nêzaneno. Ma çiqas heşar bê hende rind beno.

Beyntarê Baran û Çekdarî de panc-şeş metre mesafe estbîye, giran-giran nêzdîyê bananê dewa Sipîye bî. Yewin bano ke sîwana xo saxlema ra des metro mend ke nişka keyber û çarçîba ra fişekî teqyay. Baran ca de gina war ro. Ne şayê bikero ax ne zî şayê bikero wax. Bê veng û vaj a qama bi semt erdî ra derg bîye. Çekdar ke no rewşe dî nêşa teba bikero. Naçar mend heval û hogirê xo ca de verdo. Xora qîr dayîş û qîsa kerdişî ra qet wext çin bî. Coka Çekdarî xaftila xo verda erd ro. Mesafeyê beyntarê Çekdarî û leşkeran de zaf nêzdî bi. Mesafeya des metroyî dame ra reyayîş (raxelisyayîş) xeylê zehmet bi. Labelê, her çiqas roje bo, lemî zî xeylê berz bî; dişmen zî zereyê ban de bi, Çekdarî hêvîya reyayîşî qet vîndî nêkerd. Baran uca mend, Çekdarî sey virsikî xo peyser eşt. Qama xo kerd çewt, qet nêvindert, tay xo dûr fişt û adirge tunika xo ra vet. Adirge tafişt bine ra na vaş û leman ra. Vaşî ca de pêgûret û veşa. Bi no tewir kerd ke dişmen peyê ci de nêro. Eke hewa ra dû zî vila bibo rindêr beno. O taw dişmen nêşeno ey bivîno. Bi no tewir Çekdar xo cayê pêrodâyîşî ra dur vist. Çekdar hîna nêresabi qeraxê royî, dişmen ame ser meyîtê Baranî.

Wexto ke Kendalî nuqta de bêtêl goşdarî kerdênê. Xaftila vengê dişmenî bêtêlî ra ame. Gulbanga nale nala Baranî,

peraye zereyê Kendalî. Kendal cayê xo de lerza, fam kerd ke dişmenî leteyêk canê ci cira cikerd. Bêtelî ra, verê qiseykerdîşî ra, vengê qerşûnan zî yeno. Rind fam beno ke pêrodayîş esto. A vîste de vengê fîşengan hetê royî ra zî ame, hetê dewa Sipîye ra. Dişmenî bêtelî de vatêne:

-Qomutanê mi ma yew dirbetin pêgirewt.

Qomutanê qereqolê Sîyayî zî vat:

- Winî bikerê ke wa qisey bikero û ci ra zanayîşî bigîrê.

- Qomutanê mi terorîst giran dirbetin bîyo, nêşeno qisey bikero.

- Wa bo, wa bo, reyna zî cehd bikîn, ey bidîn qisey kerdene. Ez kewta rayîr yena şima het.

Çekdarî xo resna qeraxê Dicleye. Qet nêşî botî ser. Yeleg û rextê xo xo ra kerd, eşt miyanê awe ke dişmen mevîno. Bi no tewir Çekdar şenik bî, êdî şeno asnawî bikero. Çekdarî çekê xo eşt paştîya xo û da awe mîyan ro. Lezkanî awe ra vîyart şî bover. Şert û şurtanê normal de yew neêşkeno bi no tewir awe ra bivîyaro la Çekdarî naye kerd.

Wexto Çekdar û Baran kewtêne dame. Bi teqnayîşê qerşuna yewine ra, Serdar werişt ke xo ê cayî ra dûr fîno. Koma çeteyan ke banî miyan de dame ronabî, sekvanê înan ra yew, lûleyê qarnasî berd na ser Serdarî. Serdar hîna çend gam nêşîbî, sekvanê koma çeteyan dûrbîna qarnasî naye ser hetê Serdarî yê çep ke qerşune paştîya ci ra şiro, şiro zere, zereyî qul bikero ke Serdar ca de bimiro.

Serdar bi teqyayîşê fişenge ra lerza. Senî ke yew kesî paşkul eştibi ci, ververkî gina war ro.

Heşnayîşê vengê pêrodayîşî ra pey Kendalî nuqta de qîr kerd û vat:

-Embazê ma kewtî dama dişmenî. Lez BKC bigîrê û ma şîrê hetkarîya embazan bikerê.

Embazê Kendalî weriştî û kewtî pîyarê ser.

Kendal û koma ke pêra ya amey restî serê gilê corê royî. Kom hîna xo ca nêkerdo, Kendal dî ke Çekdar veracor yeno. Venga ci da, Çekdar vengê Kendalî heşna. Dema reşt ci, bê mabên qala na serebûte kerd.

Dişmenî, dîmen û wêneyê Baranî antî, çek û yelega Baranî girewtî û berdî nayî Serdarî ser o. Dîmen û wêneyê Serdarî zî antî. Badê cû peyser şî qereqolê Sîyayî.

Koma ke verê Çekdar û Baranî de dame ronabî, hîna sewe ra amaybî cayê xo dewa Sipîye mîyan de girewtbî. Kewtîbî zereyê banî û pawayê gerîlayan bîy. Na kome komêka taybet bîye. Şinê xeylê cayan û çi karê leymin estbo, na kome kena. Sey; fuhuş, tiryakroşî ûsn. Karê ke dewlete aşkere nêşena bikera, bi nînan dana kerdene. Bi pere, şantaj, tehdît, kesan kenê sîxur. Pêro kesê ke ênê kîştene û vanê kîşttoxê xo nêdîyar ê, înan, nê kîşenê. Xora nê, bêbav û remox ê. Ê yê ke gerîlayan miyan ra remenê, tayanê înan zî nê komanê winasî de bi ca kenê. Reyna çawîşên pisporî, astsubayê ke perwerdeyê taybet vînenê û benê kîşttox, kîştîş beno amaca înan, komikên winasî de ca genî.

Îsmaîlî wexto ke dî esker peyser şino, vazda telefonî ser û qereqolê sîyayî rê telefon kerd. O yo ke telefon akerd, qomutanê qereqolê sîyayî ney yewo bîn bi.

Îsmaîl:

- Qomutan kotî yo? Ez wazena ey a qisey bikerî.

Vengê hetê bînî:

- Qomutan hîna nêameyo.

- Birayê mi Serdar senî bî, çiyode xirab ameyo ser?

Kesê hetê bînî zaf rehet vat:

- O birayê to nîyo, terorîst o, ameyo kiştene!

Ahîzey a telefonî destê Îsmaîlî ra ginaye war ro. Îsmaîl qet nelewîya, seke robot bo, çend deqayan winî cayê xo de mend.

Şan demê xeberan de televîzyonan Serdar sey terorîst mojnayêne. Gerîlayên ke Koyê Mawa de yê, dema neweyan de goşdarîya radyo kerdêne. Xora înan rind zanayêne ke dişmen do na serebûte senî bido, senî bimojno heme dinyayê. O do wina vajo; filan ca de seweta seveknayîşî operasyon ameyo kerdene. Di terorîstî amayê kiştene. Heta ke ma koka terorê perçeker biqilaynî ma do têkoşîn bikerê.

Cuye mîyan de gerîlayan serebûte ser o qisey kerdêne. Na fin zî rêze ameyo ke kombîyayîşê fermî de bêro nîqaşkerdene. Femandarê herême seba şehîdanê şorişî bi rêz girewtîşî dest bi kombîyayîşî kerd. Amaca ameyîşê pêserî eşkera kerd. Qala serebûta ke Baran tede şehîd bîbi kerd. Dima heqê qiseykerdîşî da gerîlayê ke kombîyayîşî de

amade yê. Destpêkê, Çekdarî qisey kerd û zanayîş da embazanê xo ke senî şîyê dewe û dewe de çi bîyo. Çekdarî ra dima Kendalî dest bi qiseyî kerd. Bi zîwanê tunî (tuj) vat:

-Seke yeno zanayene, wexto ke ma zimistanî de herêma xo ra şînê; dişmen rehet geyreno û gureyê xo keno. Xo rê sîxuran virazeno. Nê sîxuran anceno merkezê xo uca perwerde keno. Ma newe ameyî herêma xo labelê ma baldar nebîme, coka embazêk û dewijêk şehîd kewtî. Yo bîn zî roje, saete û cayê pêdîyine ma kesî ra nêvanê. Çira na fin ma vat û aşkere embazê ma şîyî cayê pêdîyine. Çiyo ke ez peynîye de vajî no yo, bi roje şîyayîşê pêdîyine şaş o. Taybet zî deşte de. Coka ez peşnîyaz kena ke komîsyonêk vejîyo na meseleye ser o cigêrayîşan bikero, tede îhmal esto çîn o wa tespît bikero.

Peynîya kombîyayîşî de Şiwanî pêşnîyaz kerd ke Kendal, Çekdar û Şevger bibê komîsyon û cigêrayîş bikerê. No pêşnîyaz ame qebûlkerdene. Hozanî, heme qiseyî û pêşnîyazî ardî pêser. Peynî de bal ant ser zeîfîya gerîla ke dişmen ci ra fayda geno. Gerîlabîyayîş serkewtiş o, zeîfîye zî yena manaya bin kewtene. Vat û kombîyayîş qedêna.

Roja serebûte qewîmîya ra heta nika hîrê şewe yo, şîwaneyê dewa Sûre, dema dinya bena tarî, şîno peyê dara tûyêre ya ke teberê dewe de ya vindeno. Pawibê gerîlayan beno. Şîwaneyî nê pawitişî ver bêzar bîbî. Coka xobixo vat:

-Ez tesil gereke embazan bivînî û zanayîş bidî înan.

Şiwanî ewna saeta xo ra saet bîya 21:00. Şiwaneyê welatperwerî mûsayê ke saete bikerê xapa xo ra. Xora bê radyo zî nêbeno. Her şiwaneyo welatperwer Radyoya Vengê Mezopotamyayê goşdarî keno.

Şiwaneyî sereyê xo kerd berz dot ra ewna, tayê qilawetî dî. Werîşt, waşt vaz bido la vaz nêda, fikirîya, beno ke nê gerîla nêbê. Qilawetî nêzdî bî êdî rind yenê şinasnayene. Şiwaneyî sebir nêkerd vaz da. Senî ke Çekdarî o dî xo verda erdî, lûleya çeka xo şiwanî ser rast kerd. Badê Kendalî saqe (zanî) na erd û dest eşt linga çeka xo. Tewr peynî de Şevgerî, binê baskê xo ra kalaşnîkof raşt kerd û engîşt na ser linga çeka ke verê ra fîşenge ramita lûleye û mandalê emnîyetî zî akerdo. Tenê bes ke dişmen fîşengêk biteqno o do bikuyo mîyan hende pêrodero ke heyfa Baranî rakero.

Şiwaneyî wexto ke rewşe dî, fam kerd ke çi şaşîye kerda.

Bi telaş erziya ci û vat:

-Vinderê, vinderê, vinderê embaz. Ez o ez ez.

Her hîrê gerîlayan xorîn cîf girewt, winî zî verda. Çekdar bi hêrs erziya ci û vat:

-Ti kamî hero. Tayê mendîbî ke ma to bikişî.

Şiwaneyî xo eşt vileyê Çekdarî, nêzana çi bikero. Şî lewê Kendalî, ey ser o verara xo arde pêser. Vîstên hîsdarî vejîyay orte. Şiwaneyî lew na gepa Şevgerî ra zî. Zerrîya heminan zîz bî. Kendalî vat:

-Bêrê ma xo bidê na kîşte, orte de mevinderê.

Şiwaneyî ca musna û vat:

-Bêrê na kîşte ganî ma tayê qisey bikerê.

Şiwaneyî heme çîyê ke bi çimanê xo dî bî, koma gerîla ra neqil kerd. Ne Kendalî ne zî ê bînan çî çî nêvat. Wexto ke qiseyê şîwanî qedîyay, Kendalî ci ra pers kerd:

-Sewbîna çî esto ti ma ra vajê?

Şiwane:

-Nê embaz, qaytê xo bikerê, ez qedayê şîma, rind xo ra nîyadêrê.

Verê ke şîwaneyî ra cîya bê Kendalî seba sevekîyîya vate girewt û vat:

-Weş û war be embaz, ti tîya de şîwaneyî kenî, ti tena xo yê çî dost û merdimê to çîn ê. Eke dişmen pê biheso ke ma yewbînî vînenê, to rehet nêverdano. No zî to rê rind nêbeno. Qaytê xo bike, xatirê to.

Şiwane:

- Oxirê şîma xêr bo.

A vîste de maya xo ameye vîrî, pîzeyê xo ra qisey kerd, vat: "Çira maya mi nika tîya nîya"?

Koma gerîla yewbînî de qet qisey nêkerd. Çiyo ke ganî bêro famkerdîş, ameybî famkerdene. Înan rast têvetbî. Eke na meseleye de îxbar mebîyêne dişmen bi înan nêhesîyêne û Baran şehîd nêkewtêne. Sîlûetê Baranî verê çimanê Kendalî de bî gandar. Bê hemdê Kendalî didanê Kendalî şidîyayî. Çekdarî ra pers kerd:

-Embaz Çekdar, keyeyê Îsmailî kamcîn o?

Çekdarî keye musna Kendalî. Wexto ke amayî verê keyberî, Kendalî keyber nêcena. Dîrekt kewt zere. Çekdar û Şevger tever de mendî. Senî ke Îsmayîlî Kendal zere de dî visiya pêro. Wexto ke Îsmâil û Kendal amay têçim, her cayê Îsmâilî lerza. Yew mêrdimeko qamberz, zimêlviraşte û bi dest û pa duştê Îsmâilî de vinderto. Hîna Kendalî fekê xo nêakerd, çik nêvat, Îsmâilî dest bi qiseykerdîşî kerd:

-Aîleya mi esta, qeçekê min ê qijî estê. Wele bîle mi çik nêkerdo. Gunehê mi çin o. Ma çî mi dest ra yeno?

Îsmâilî wina rew xo da dest. Kendal zî xaftila mezgê xo de yew plan viraşt. Ci ra vat:

-Xalo ma kesî sucdar nêkenê. Yew hetê ma ra yew zî hetê şima ra şehîd kewt. Na dewe ra ma nameyê to eşnawito. Semedo ke ti birayê Şêhîdî yê Fermandarê herêma ma zî venga to dano ke şima pêya munaqaşa bikerê.

Îsmâilî rew nê çî ra bawer kerd. Dema ke nameyê fermandarî eşnawit, sîneyê xo masna. Vera fermandar û verpers yan zî sermîyanan zaf zeîf o. Ey vat:

-Wa bo, ma yewbînî bivînê. Labelê, kotî senî ma do yewbînî bivînî?

Kendal:

-Eke ti bêrê boverê Dîcleye, pêdîyayîş asanî beno. Semedê seveknayîşa fermandarê herêma ma ma nêşenê biyarê nover.

Îsmâil:

-Temam ez qida, beno-beno ez yena bover.

Kendal:

-Meşte saete des de bê dewa Keskûsûre. Ma serê hînî de to pawenî.

Îsmâîl:

-Çiman ser o, derd meke ez do bêrî.

Kendal:

- Xalo, ma nêwazenê dewe de zaf bimanê xatirê to, bimanê weşîye de.

Îsmâîl:

Oxirê şima xeyrên bo embaz, fermandarê xo silam bike.

Her hîrê gerîlayî kewtî rayîr ser û şî. Wexto ke tayê dewe ra vejîyay, şîwaneyê dewe reyna xaftila xo eşt verê Çekdarî. Çekdar a vîste vat:

-Seke aseno ti tam koçerî. Çi bîyo çi wazenê?

Seke hêrsin bîyo qisey kerd la semedê gonîşîrînîya şîwaneyî şa bî. Şîwaneyî tewreyê destê xo yo qickek dergê Çekdarî kerd û vat:

-Tîya di tayê gewreyê (puçî) rêsenî estê, maya mi bi destê xo rêsayê, wexto ke ez ameya tîya, mi ra vat: 'Nînan zî bibe, beno ke ti embazan bivînê. Eke to embazî dî nînan bide ci'.

Çekdarî nêzana ke çi vajo. No welat nîya bî, tayêna gerîlayî îxbar kerdênê tayêna zî sey maya şîwaneyî seba gerîlayan dest ra çi ameyêne texsîr nêkerdêne. Çekdarî bi vengêko hîsdar vat:

-Wa weş û war ba a dayika delale. Maya xo ra vaje; embazan vato ma lew nanê destanê aye ra. Zaf salamê ma ci rê vaje. Nika hamnan o la peynî de zî zimistan o. Ma do nê goreyan o wext linganê xo kerî.

Xatir waştîşî ra pey hîrê gerîlayî kewtî rayîr û heta Royê Dicleye ra nêvîyartî, nêvindertî. Gerîlayî nîmeyê şewe de restî embazanê xo û her hîrêyan, paştapaştîkî xo vera erd da. Asmên heta biwazê berz û dûrî yo. A şewe estereyî xeylê bî. Çekdar sey her carî huya, no car yo ke pers kerd Şevger bî:

-Çiçyo la ma hewnê to nêno.

Çekdarî halê xo yo mucîp domna û vat:

-Ti vanî asmên de çiqas estareyî estê?

Şevger zî kewt hewayê Çekdarî. Ne hewn mend ne kî qefelîyene:

-Bê hesab, ma heta nika kamî estareyî humarîtê!

Çekdar:

-Pîyê mi humarîtê.

Kendalî bi vengêde nerm vat:

-Bes o bes, şima reyna şî qeçekîya xo, de hewn kerê, heta sewdir çi beno çi nêbeno. Vat û kefiye ante xo ser.

Senî ke pêkerdbî, Îsmâîl bi linganê xo, bê zahmetî ame ver linganê gerîlayan. Gerîlayan hîrê hetî ra seba pawitişî, komî vetîbî serê tap û tuman. Xora heta ke operasyonêk seba pêro qade nêvejiyo dişmen nêşeno şiro Koyê Mawaye. Reyna zî gerîlayan pêro tedarîkê xo dî. Çunke na serebûte

muhîm bîye. Şaştîya ke verê nikay kerdbî canêk înan ra girewtbî.

Destpêkê Kendal şî cêrê dewa Keskûsûre. Kîştâ pîyarê de, binê qizbanêre de vindert. Peyra Îsmâîl ame rest Kendalî. Kendal bi bişirîyayîşî xêr ameyîşê Îsmâîlî kerd, labelê zerrîya ci ra gonî şîna. Şehîd bîyayîşê Baranî reyna mezgê ci de gandar bî. Êyê ke hêz danê dişmenî, nê sîxur û cerdewan ê. Nê nêverdanê ke Kurdîstan azad bibo. Enkîdo û Harpagosî ra heta nika kermî kewtê zereyê Kurdan ke kenê nêkenê nêşenê destê bêbextî ra bireyê.

Kendalî Îsmâîl berd qamp de ca kerd. Ca zî verê kemerêka gird a, sîya mazêre zî esta xora. Destpêkê awe dima zî çaye daye Îsmâîlî. Îsmâîlî bîhna xo daye, rind arasîya. Dima alîkarê (hetkar) fermandarê herême Şiwan, Kendal û Şevger şî kîştâ Îsmâîlî de ronîştî. Şiwanî vate guret û vat:

-Xalo, hîna ti nêzanenî semedê çi ma ti ardî tîya.

Îsmâîl bi xo bawer vat:

-Ya, ez zanena. Embazan vat; “Fermandarê herême wazeno to bivîno.” Seba ke birayê mi zî şehîd kewt.

Şiwan:

-Ti rind zanenî birayê to û embazê ma senî şehîd kewtî. Ma zî rind zanenê Xalo. Ti wazenî bi weşî qal bike, eke nêwazenî, ma do metodê ciya to bidê qisey kerdene. Êdî ti zanenî.

Îsmaîlî reng eş. Bî sey zerdikê hakî la xo da nêzanayene û vat:

-Nê qiseyanê to ra mi çik fam nêkerd.

Şiwan:

-Ez vana ke, ya ti qala xo bike; to senî çinayê eskeran xo ra dayî, şîya qereqolî zanayîş da qereqolî. Pêdîyinê to bi qomutanê qereqolî ra senîn ê û ser çi yê? Ma rê vaje. Yan zî heta û heta ma to vera nêdanê.

Îsmaîlî dest bi bermayîşî kerd. Her di destê xo berz kerdî û her di zanîyê xo ra day. Îsmaîlî hem dayêne zanîyanê xo ra hem zî pê ra laşa xo hejneyêne. Qama xo çep û rast, vernî û peynî de ardêne û berdêne. Êdî nêşaye serê xo berz kero, çimanê xo akeru, rî û çimanê Şiwan, Şevger û Kendalî ra biewno. Çend vîstî wina vîyartî, Îsmaîlî serê xo berz kerd ke biewno rîyê Kendalî ra labelê nêşa Kendal ra bêro têçim. Rew serê xo vera verê xo da û dest bi qiseyî kerd. Yew bi yew heme çî vat. Naye ra tepîya Kendalî pers kerd û vat:

-Çi feydeyê to na bêbextîya ke ti kenê de esta?

Îsmaîlî ra veng nêvejiya. Îsmaîlî no kar seba pereyan nêkerdêne. Bêbextîye gonîya ci de estbîye.

Îsmaîlî ke sucê xo îtîraf kerd peyê cû fermandarî ameyî pêser, nîqaş kerd ke çi bikerê. Çunke ganî bire bêro girewtene. Kendalî vat:

-Hewce keno ma pere dekerê fekê ci?

Hozan:

-Nê-nê qet hewce nêkeno. Çunke no kar seba pereyan nêkerdo. Dişmenî ra pere nêgirewto. Sîxuro ke semedê pereyan sîxurtî keno, pere kenê fekê ci. Îsmâîl her o her.

Bire ameye girewtene. Rêze ame pêardena na bire. Kendal, Şevger û Şiwan şî lewê Îsmâîlî de ronîştî. Pê ra qisey kerd. Kendalî vat:

-Na fin ma ceza nêdanê to. Embazê ma do to berê heta nêzdîyê dewe. To uca de veradê, şo keyeyê xo û êdî serê şar û şorişgeran bêbextiye meke.

Îsmâîl nêzana çi vajo. Êdî nêşeno bifikiro. Mezgê ci cemedî.

Dema bî şan, Çekdar û Şevgerî; Îsmâîl girewt û şî. Dema nêzdîyê dewe bî verê dîrega elektrîkî de vindertî. Senî ke bire ameya girewtîş, pere nêkerdî fekê Îsmâîlî.

Bî şewdir tayê kesî dewa Sûre ra vejîyay ke şîrê hêgayan. Hîna dûrî ra dîy ke yew merdim dîrege ra ameyo aleqnayîş.

\*\*\*

Koyê Mawa de cuya gerîlayan da-vîst rojan asayî vîyarte. Her kesî karê xo kerdêne. Êyê ke deşte de karê rêxistinkerdîşê şarî kenê, dewe bi dewe gêrayêne. Êyê ke rayzanîye (öncü/kurye) kenê, komê ke Amed, Erzirom û Dêrsim ra yenê gênê û benê resnenê Koyê Gabarî. Tayê şînê hedefê dişmenî keşif kenê ke çalakîyan bivirazê. Tayê embaranê erzakî qontrol kenê ka erzak xira bîyo yan ney. Tayê stareyan ra cepxane vejenê, ci ra ewnenê, riwen (rûn) kenê ke jenge megîro. Xora şîyayîşê kîştê Dicleye û xo şutiş

sey roşanî yo labelê agerayîşî de seba ke merdim reyna ereq dano feydeyê xo şutîşî nêmaneno merdim reyna sey verê beno qilêrin.

Domdarîya cuya gerîla bê tinazî nêbena. Bi taybet zî tinazê Çekdarî. Yew kome Amed ra newe ameyayê resaye dewa Keskûsûre. Serê hînîyê dewe, binê încîrêre de vinderte. Wazenê fam bikerê ke Mawa ra heta Gabar kam do înan bibo. Kam do înan rê rayîrzanîye bikero. Kendalî, Çekdar mojna kome û vat:

-Hevalê Çekdar do şima bibo.

Fermandarê na kome verê xo da Çekdarî û pers kerd:

-Embaz, ti senîn î?

Çekdar:

-Weş û war be, ez rind a la hîna rayîrê şima zaf menda. Tîya ra heta Başûr, hîna xeylê rayîr esto.

Fermandar:

-Bi hetkarîya to ma do rayîr ra şirê.

Çekdar:

-Ez winî rew-rew kesî ra hetkarîye nêkena.

Fermandar:

-Çira embaz?

Çekdar:

-Nêzana senî vaja. Eke şima soz bidê mi ke dema şima şî Başûr, wexto ke Kongre virazîya, mi pêşnîyaz bikerê û ez biba merkezî; ez do hetkarîya şima bikerî.

Fermendar nêzana bibermo yan bihuyo labelê peynîye de bi huyayîşî reyde vat:

-Soz bo embaz, soz bo.

Çekdarî reyna ya xo kerd. Heme gerîlayî dayî huyayene.

Kombîyayîşê minge de pratîka minge ser o ame vindetene. Samedê yew mengî plansazîye ameye viraştene.

Goreyê nê plansazîye, Çekdar û Şevgerî xo vera qeraxê Dicleye da. Dima Kendal, Mezlûm, Şêrnas şî ke bor (cayê ke merdim şeno bi payan Dicle ra ravêro) ra ravêrê şîrê hetê deşte ro.

Çekdar û Şevgerî binê kumî ra erzako ke verê amaybî wedardene vet. Bot bi fekê xo pif kerd. Dima tewreyê ardan ûêb bot ser o ronay. Orteyê bot veng verda. Bi nê şêwazî bot mîyan de xo rê meterîs zî viraşt. Şenik mendo ke hewa tarî bibo. Çekdar huye girewt destê xo, Şevger zî dimê botî ra girewt û kaş kerd awe mîyan.

Çekdar:

-Heme çî tamam o?

Şevger:

-E embaz, tamam o.

Çekdar:

-Seba ke embazî Koyê Gabar de bi pîzeyê veyşan şer kenê ez na zehmetîye ancena.

Şevger:

-Raşt o, ê sey merdimanê 15 hezar serrî verê nikayî cuyayî, cuyenê. Xoz ra çi peyda beno arê danê û wenê.

Çekdar:

-Zimistanî de ma tay hewdele (ardî û awe kenê têmîyan girênenê û wenê, dolimna bê sol û riwen) nêwerda.

Şevger:

-Ya, qet vîra mi ra nêşino.

Raywanîya ser awa Dîcleye wina dest pêkerd. Xora nê erdî ser o kelekwanîye qasê tarîxê merdimîye kehan a.

Saet 21: 00 de Kendal bi koma xo resa cayê xo. Hetêkê xo de çek rona, heto bîn de zî huye û zengene rona û rakewt. Mezlûm nobedarê yewin o.

Çekdar û Şevger, bê veng û vaj, awe ser o şinê. Çim û goşê xo heta peynî akerdeyê. Labelê bi çiman çik nêno vînitene. Çekdar reyna bi huye bot raşt kerd, verê ci çarna cayê raşt ke megino kemeran ro. Tena vengê awe rind yeno goşanê hurdmîna.

Kîşt ra royî ra nêzdîyê layê Botan, ke yena resena Royê Dîcle, da-pancas çekî pêr û pîya teqyay. Bi teqyayîşê çekan ra Şevgerî destê xo yo çep na serê sereyê Çekdarî û vat:

-Xo çewt bike.

Çekdar zî ageyra û dest eşt doşa Şevger û vera cêr ant.

-Nê bênamûsa ma rind tepîştî.

Hetêk ra teqyayîşê seyan fîşengan, heto bîn ra zî eştena îşildakan ke şewe keno sey roje, dewam kerdêne. Fîşengê

adirî zî kewenê awe mîyan û hewn ra şinê. Yo ke nêzano vano qey tayê fîrazîye kenê. Çekdar û Şevger beyntarê merdiş û mendişî de mendê. Teba destê înan ra nêyeno. Semedo ke bê feyda yo fişenge nêteqnenê. Seba ke fişengî zaf ginenê bota înan ra nêşenê xo vera awe mîyan bidê.

- Şevger!

- Hêêê

- Ti dirbetin nêbîyê?

- Nê law ez rind a. Ti senîn î?

- Heta nika ez zî rind a.

- Ti vanî ma bireyê.

- Homa zaneno, çend metreyê bîn zî ma şîrê, ganî ma bireyê.

Fîşenge yê destpêkê ginay kîsê ardan ro. Çekdar û Şevger zî dimê kîsê ardan de saxlem mendî. Na fin zî heta na vîste teba bi înan nêbîyo. Dema bot cayê eştîşê fişengan ra şenik dûrî kewt, tayê fişengî awe mîyan de ginay bot ro. Bot qul bî û giran-giran şî awe mîyan ro. Çekdar û Şevger qet nelewîyay. Mîyanê meterîsî zî bi awe pir bî. Êdî fişengî zî şenik yenê eştene. Her ke bot awe ra şî her di gerîlayî awe ser o mendî. Înan giran-giran asnawî kerd. Resay kîşt a awe la nêvejîyay teber. Awe bi awe şî heta ke esker nêyaso. Dima vejîyay û heta cayêde saxlem şî.

Mezlûmî bi eştîşê işildakî ra verê xo tada hetê Çiyayêreşî. Yew, di, hîrê xeylî işildakî humartî. Bêtêl de zî qisey kerdişê dişmenî zêdîya. Kendal xobixo aya bî. Ca de fam kerd ke

çiyêde xirab esto. Labelê destê înan ra teba nêyeno. Cuya gerîla de vîstê tewr kambax, vîstê winasî yê. Semedo ke merdim nêzaneno embazê ci merdê yan mendê, şêhîdê ya dirbetinê. Qandê cû qet dîşlixê merdimî nîno.

Vengê teqyayîşê fîşenganê dişmenî şî resa Koyê Mawa. Nobedar vazda şî lewê Hozanî de vindert. Venga ci da vat:

- Werz-werz.

- Se bîyo?

- Çekdar û Şevger kewtî dama (pusu) dişmenî.

Nuqta de her kes aya bî. Şiwan, Bedran û Ramanî, çeka BKC zî girewte û bi vazdayîşî şî ke hetkarîya embazanê xo bikerê.

Çekdar û Şevgerî paşt a xo şanaye kemere. Bêtêl zî hît bîyo, nêxebetîyeno. Çek û rextê înan înan ra yo. Halê asayî de kes nêşeno bi çek, rext û yelege awa Dicle de asnawî bikero. Çekdar û Şevgerî, him asnawî kerd, him zî çek û rextê xo raxelîsnabî. Çekdarî destê xo eşt tunika zereyî ya yelege û qutîya tutinî vete.

Şevger:

-Ma tutin hît nêbîyo?

Çekdar:

-Ma biewnê ka hît bîyo yan nêbîyo.

Çekdarî, naylono ke ser qutîye ra pîşt a yo, akerd. Şevgerî dî ke bi di qat naylonî pîşt a yo.

Çekdar:

Sey erzakî, ez qutîya xo zî bi naylon pîşena.

Çekdar raywanîya ke awe ser o ya rind zaneno. No het ra wayîrê tecrûbe yo. Di cixareyî pîştayî yew da Şevgerî û qutî mîyan ra adirge vet. Dema her dîyan cixare fişt ta, Çekdar dû ant û vera da dima bi vengêde berz huya. Çi serebûta ecêb a ke serê înan de raveraye. Coka huyayîşê ci amebî. Şevger zî huyayîşê Çekdarî rê huya. Seba ke huyayîşê ci asayî nîyo. Ê verê nikayî zaf nêzdîyê merdîşî bî, o wext merdiş asan cuyayîş zehmet bî. Labelê eke merdim qandê azadîya şarî cuyenê, merdişê erzanî xo rê qebûl nêkeno. Coka înan xo ver ro da û destê dişmenî ra reyay.

Na serebûta kambaxî ra tepîya çiyê nêbî. Çekdar û Şevger ageyray leyê embazanê xo. Her kes nuqtaya Pancês Tebaxe de dorûverê adirê şewdirî de amey pêser. Hozan û Şiwanî hetêke ra moral dayênê kome û heto bîn ra zî kemanîyan ardêne ziwan. Çekdarî çend rey wina rayîra awa Dicle ser ra erzak resnabi Çîyayêreş, Gabar ra embazê ci ameybî û erzak berdî heta Koyê Gabar. Labelê na fin nêbî, xora bi kotekî canê xo raxelesna.

Bi serebûta Çekdar û Şevgerî ra pey, heme gerîlayê Mawa bê ke bêro plankerdene, xo ver o ameyî pêser. Tena Kendal û di embazê ci deşte de viraştîşê sitare ra mijûl bîyêne.

Ê heta peroj xebetîyay. Peroj ra pey bêtêla dişmenî ra veng zêdîya. Wexto ke saet bî di, kome mabeyn da girweyê xo. Semedo ke rewş cidî bî. Şêrnasî huye, zengene û naylon arê da. Darê ke kome qandê stare ardîbî, Mezlûmî day

pêser. Her hîrê gerîlayan rextê xo mîyaneyê xo ra besta. Çekî girewtî destê xo. Încîrêrêya ke bin de stare viraştêne, nika bîye cayê xo nimitişê înan. Kendalî, Şêrnas û Mezlûmî ra vat:

-Heta dişmen rind nêzdîyê ma nêbo, ma do fîşenge nêteqnê. Xora eke pêrodayîş dest pêkerd, ma nêşenê na deşte ra bireyê. Coka hedefê ma yo yewin zaf kiştîşê dişmenî yo. Gama diyîne de eke ma biesşkê ma do xo rabixelesnê.

Şêrnas û Mezlûmî maneya ma fam kerd de serê xo hejna. Çend vîstî wina ravêrdî. Yew korucu, ke ronîşttoxê dewa Arenzê yo, ke na dewe de qereqol zî esto, ame ser newale ra vindert.

Çeteyê na dewa Arenzê eşîreta koçeran a Aligî ra yê. Eşîreta Aligî ti cayan de nêbîya korucî. Tena êyê ke na dewe de manenê bîyê cerdewan û vera doza şarê kurdî de vindenê. Bê ke esker vejîyo operasyon, nê xobixo vejîyenê û operasyon kenê. Şewe zî dame ronanê ke gerîlayan bikişê. Nê korucuyî dewê dorûver ser o zî zordarîye kenê.

Çeteyo ke serê dole de vinderto û cixare anceno, verê xo çarna dole ser û heman vîste de koma Kendalî dîye. Vînayîş û vazdayîşê nê korucuyî pîya bî. Rew ver çîman ra vindî bî. Coka kome nêşaye nê korucuyê bêbavî bikişo. Êdî çare nêmend, Kendal heme çî mezgê xo ra berd û ard. Miyanê çend sanîyeyan de bire daye û vat:

-Embazênê, mi senî kerd, şima zî winî bikerê. Qet mevinderê, heta ke destê şima ra ame bikişê.

Kome kaşê dole ra vaz da ke vazdayîşê înan sey virsik bî. Çeke destê rast de ya, bi destê çepî Kendalî bêtêl tunika xo ra vet û venga Hozanî da. Semedo ke cayê hurdmîna duştê yewbîn de bî, Hozanî rew veng heşna û ca de cewab da û Kendalî reyde muhabere kerd. Hozanî fam kerd ke rewşa Kendal û embazanê ey rind nîya. Hozanî, çend gerîlayî girewtî û kewt rayîr ke bêro gilo ke Dicle ser o yo bigîro. Eke Kendal û embazê ci rabixelesê bêrê heta qeraxê ro, o wext şenê înan bipawê.

Kaşo ke her hîrê gerîlayî tede remenê, virt û viran o. Qet darî çin ê. Naye seba girube hol nîya. Labelê tayê cayan de qamîşî estê, tayê cayan de lemî xeylî berz ê. Erd zî sey pêlê derya yo. Merdim nêşeno dûrî ra yewbînî bivîno. Gemeyo newalîn û lemê berz beno pawitoxê girube. Xora çiyo tewr rind zî no yo. Wextê vazdayîşê kome de hîrê çeteyî dole ser o bî û verê ke kome înan bivîno, înan kome dîye. Yo ke sernî de kome dîye bi kirdaskî qisey kerd û vat:

-Hi hi hi uca de yê uca.

Nêame vîrî ke nîşan bigîro û fîşenge biteqno. Sernî de Şêrnas ci ra ewna dî ke zanîyê ci lerzenê, zaf zî tersa yo, qet nêvindert hetêk ra vazdayîşê xo domna heto bîn ra zî çeka xo raşt kerd û azna mîyane ra û fîşenge teqnaye. Korucuyo ke sernî de kome dîye, lerzayîşî reyde gina war o, her di yê bînî payan ser o bî. Sey robotî payan ser ra vindertîbî. Şêrnas ra pey, Kendal û Mezlûm zî fîşengî teqnay. Her di

çete kiştî. Ê bîn reya la sey meyit bî nêşayêne çîyêk bikero. Kome vazdayîşê xo domna ameye resaye pirdî. Kendalî vat:

-Ma pirdî bin ra şîrê hîna rindêr beno.

Bi vazdayîş verê xo day pirdî. Demo ke nêzdîyê pirdî bî, pirdî bin ra fîşengêk teqyaye. Tinêvana hîrê korucîyan uca de xo wedayo. Nê wexto ke vengê pêrodayîşî heşnenê, tersî ver ra xo vera binê pirdî danê. Didêyê înan tersî ra nêşayî qerşun çekerê, tenê yewê înan fîşeng teqnayî. Kendal, bi nê fîşengan bî dirbetin la embazanê xo ra teba nêvat. Her hîrê gerîlayan, teqnayîşê fîşengan ra pey, verê lûleyê çekan da pirdî bin ro. Uca de hîrê korucuyê bînî kiştî. Amey înan ser o, her hîrê çekê înan zî girewtî. Dima dole ra vazday şî.

Kome ame resaye cayo ke hênî esto. Kendal uca de vindert. Zaf teyşan bîbî. Xo awe ser o çewt kerd ke bişimo. A vîste de Mezlûm ame resa ci. Dî ke baskê raşt a Kendalî ra gonî şina, Vat:

-Vinde-vinde, ti se kenî? Ti bîyê dirbetin, nêbeno ke ti awe bişimê.

Şêrnasî bi lez mîya ke mîyaneyê xo ra besta bî, akerde. Qasî yew metre bi kardî birnaye û vat:

-Embaz, ma dirbeta to bipîşê.

Kendal dirbeta xo ver teyşan bîbî. Dejê dirbeta xo ser nêfikirîyaye. Ey waşt girube saxlem biresno Hozanî. Hesteyê qolê ci saxlem bî. Fîşenge tena di qul akêrbî o zî Kendal rê xem nêbî. Coka Kendal awirêk eşt Şêrnas û Mezlûmî ser. Badê cu vat:

-Nê-nê nika nê, ma royî ravêrnê dima bipîşe.

Bêtel ser o vengê Hozanî zaf weş û nêzdî ra ame. Kendalî vat:

-Mezlûm bêtel bigê û cewabê embazî bide.

Mezlûmî bilez bêtel û baterî tunika Kendalî ra vetî. Hozan reyde qisey kerd. Hozanî vat:

-Cayo ke yeno zanayîş ma uca de yê.

Nêzdîyê royî gilî ser de Hozan û embazanê ci xo ca kerdbî. Hetê deşte ra zî kome ameye nêzdîyê Dicleye.

Mezlûm:

-Bi dûrbîn rind nîyade, şima şenê ma bivînê.

Hozan:

-Temam ma şima dîyî, lezkanî bêrê, bêrê na het êdî ma şenê şima bipawê.

Kome resaye qeraxê awe. Nê cayî de bor çin o ke bi lingan pirodê şîrê bover. Awe xorîn a labelê semedo ke hamnan o, awe nazenînî herekîyena şina. Dorme de dişmen zî nêaseno. Dûrî ra vengê helîkopteran yeno, naye ra cîya çiyêko xirab çin o. Her hîrê gerîlayan çekî eştêne piştîyanê xo, kewtî awe mîyan û asnawîye kerde. Asnawîya çi! Çinayê gerîla wexto ke awe ancenê zaf benê giran. Yelege zî nêverdana ke merdim asnawî bikero. Kendal, Şêrnas û Mezlûm cehd kerdêne ke ser awe ra bimanê. Înan giran-giran asnawî kerd, xo şîyayîşê awe ra verdayêne. Demo resay kîşt a awe, bîbika çimanê înan ziyadêrî bereqîyayêne. Êdî bawer kerdêne ke na fin zî raxelesîyay, destê dişmenî ra

remay. Badê hîrê sey metro Royê Dicle ra dûrî kewtî, Şêrnasî vat:

-Bêrê ma na çale de vinderê. Tayê bîhna xo biderî. Cayê dirbeta to zî bipîşî, embaz Kendal.

Kome ronîşte. Şêrnasî tunika yelega xo ya hetê çepî ya ke paçê gabardînî ra êna pê, dirnaye. Dima kerde di lete. Semedo ke fîşenge ginaye piro û vejîyaye, qolê Kendalî de di qul akerdê. Şêrnasî paç tada, kerd qule mîyan. Heto bîn ra zî paç kerd qule û bi mîye, dirbeta Kendalî pîştaye. Dima corê dirbeta Kendalî reyna bi mîye pêt şidêna û girê da. Dima zî hîrê çekê ke dişmen ser o wedarnayê, vaşî mîyan de nimitnay û tayê vaş zî eştî ser. Seba ke badê bêrê û çekan biberê wina kerdêne.

Mezlûm çek, rext û yelega Kendalî girewtî. Şêrnasî zî destê ci. Amey resay koma ke pawitişê înan kerdêne. Dişmen nêşa teba bikero, nêçîrê ci dest ra remabî, coka şaş mendbî.

Eke koma Kendalî reste Koma pawitoxe, înan yew bi yew Kendal verard kerdî. Înan ê girewtî verara xo û bi destanê xo pîştay, rind şidênay, bi dest paşta înan vilênaye. Seke ê newede amaybî dinya. Hewayê înan bî hewayê roşanî. Saetêke verê ê şhadeta hîrê embazanê xo fikirîyaybî. Kesî hêvî nêkerdbî ke ê a deşta virt û viran ra bireyê. Kome sey virsik dabî piro. Panc tenê kiştî, hîrê çek zî xo reyde ardî. Înan binkewtiş, merg û çinbîyayîşî ra serkewtiş vet. Viraştîşê stareye ra, bîyayîşêko wina, yeno vîra kamî!

Hetê deşte de dişmen zîyadêrî hakîm o, hetê koyî ra zî gerîla. Kome ke deşte ra reyaye û ameye resaye koma pawitoxe, pêr û pîya kewtî pîyarê ser o, heta nuqtaya xo nêvindertî.

\*\*\*

Werz zimistan o. Bire amaybî guretene ke hêzê Mawa herêma xo de bimanê. A yewe ra hêzê Mawa herêma xo de mendî. Ê zimistanî de nêşî Koyê Gabar. Eke hêzê Mawa bêrê pêser, humarê înan beno da-hîris kes. Ê Mawa de ge-ge panc ge-ge pancês ge-gane zî hîris kes manenê. Eke heme gerîla bêrê pêser, hetê seveknayîşî ra cîya nêzdî benê. Dişmen bêro geme, ê xo hadre kenê ke baş pirodê, nêke xo sitareyan de nimnenê.

Zimistanî de çend rey vewre varaye. Semedo ke Mawa cayêko germ o, nêzdîyê Royê Dicleya, vewre zêde nêmanena û heleyena şona. Coka dişmen werzê (mevsim) zimistanî de şeno bi asanî operasyon bikero. Hêzê Mawa zîyadêrî şîkeftan de manenê. Nê zimistanî zî hêz şîkefte de ca bîyo. Eke operasyon vejîyo, plansazîya înan hadre ya. Şîkefte dole mîyan de ya. Dole hera ya kewena corê dewa Sîraye. Her di kîştanê dole de suye esta. Nê cayî de birr zî esto û sixlet o. Seba pêrodâyîşî, xeylê kemerî estê ke gerîla şena sey meterîs bikarbîyara.

Hîna peşewe ra bêtêl ser o vengê dişmenî zaf ameyêne. Vengê tayinan vernî de dûrî ra ameyêne, her ke dem vîyartêne veng nêzdî bîyêne. No çî bi bêtêlî ra rind yeno famkerdiş. Demo bî şewdir, hîna dinya lêle bîye, suya

pêroyîn a Mawa ra eskerî aseyay. Roje 3 sibate 1999 o. Şewdir o. Gerîlayî şikefte ra vejîyay teber. Tayê şî suyeya cîhetê Başûr, tayê inan zî şî cîhetê Vakur. Tayê inan şî serê suye de ca bî, tayinan kaş de xo ca kerdî. Tayê înan dole mîyan de mendî. Eke dişmen bêro, nêşeno destê înan ra bireyo. Sey yew bendî heme gerîlayan game de xo ca kerdî. Eke laser zî bêro nêşeno teba bikero. Koma gerîla mabênê suya pêroyî û Royê Dicle de ca dayo xo. Tam orteyê game de cayê xo girewto. Dema dinya roşn bîye, eskeran xo suya corin ra vera cêr da ke game vera Dicle de bena suye û newalê têkişte. Eskerî, ser suye, kaş û dole ra yenê ke bibo mebo rasta gerîla bêro û pêrodayîş virazyo. Gerîla zî verê eskerî girewto ke na fin baş pirodo. Kendal ser suye de paştâ kemere de vindert. Wexto ke ameyîşê eskeran dî şaş bî û vat:

-Errrik, nê sey bizan kewenê game û yenê.

Suyeya Başûr de zî Çekdar wexto ke ameyîşê eskeran dî şaş mend û vat:

-Îssst, nê sey morceleyan yenê. Êyê ke nînan ramnenê ma ser, semedo ke bêrê kiştişî ramnenê.

Hîris gerîlayan xo meterîsan de amade kerd. Dişmen zaf nêzdî bî. Mabênê gerîlayan û eskeran de des metro ya mend ya nêmend. Sernî de Kendalî fişenge teqnaye û pêrodayîşî dest pêkerd.

Şeş cayan ra qilêş, BKC, B-7 û bombe xebityay. Boya gonî û barûtî kewte têmîyan. Kendal şî dişmenî ser, di çekê G-3yî

ardî. Çekdar şî meyîtê dişmenî ser û yew çeke arde. Şevger zî hetê xo ra şî meyîtê teğmenêk ser û çeke reyde bêtêle zî arde.

Pêrodayîşê destpêk de vîst eskerî kişîyay. Xeylî eskerî bî dirbetin. Dişmen bi helîkopterê şerî mudahale kerd. Heme cayî dayî ver roketan. Bi helîkopterê personelî, xeylê eskerî ardî û cayê pêrodayîşî de ronay. Peyê kiştîş û dirbetinkerdişê xeylê eskeran, gerîlayan xo tayê peyser ant. Xora taqeta dişmenî nêmendibî ke aver bêro. Esker cayê xo de mend. Wextêk ra dima gerîlayî zî geme ra bî vila û xo nimitna. Labelê Kendal seba dorûver kontrol bikero, ser suye de mend. Helîkopter zî cayo ke keweno cêrê eskeran, dano ver roket û qerşunan. Yew roket ame nêzdîyê Kendalî de teqîya. Kendal mîyane ra cor bî dirbetin. Xeylê parçeyê roketî ginayî qama Kendalî ro. Destpêkê laşa Kendalî germe bîye. Qet dej hîs nêkerd. Dima giran-giran laşa ci serdin bî. Her ke laşa ci ra gonî şî vêşî teyšan bî. Dej zêde bî û ey rê nika hîna vêşî serdo. Pašta xo daye kemere. Êdî nêşeno bilewo. Heme cuya ci sey filîm ver çimanê ci ra vîyarte. Rayber Apo ame verê çimanê ci. Hewnê ey yê tewr gird o bî ke şîro leyê Rayber Apoyî de perwerde bivîno. Labelê nika senî ke aseyeno do şîro hewn ra û xeyalê şarê xo de bicuyo. Dej bedena ci de nêmend. Çimê ci giran bî. Ge-ge şeno çimanê xo akero, ge-gane zî nêşeno. Ey waşt vajo:

-Bicuyo Rayber Apo!

Bîhna xo xorîn girewte, nîme vera daye, nîme pêgirewte. Heta ci ra ame qîr da û vat:

-*Wa Bicuyo Rayber Apo! Wa Bicuyo Azadîye!*

A roje tersa ra dişmen cayê xo ra nêlewîya. Gerîlayî zî gême de kewtî stareyan mîyan. Roja bîne sernî de yew teğmen şî Kendalî ser. Kendalî paştâ xo aznabî kemere. Tivatêne qey hewn ra şîyo, winî sîne akerde sere berz vindertbî. Teğmen dest eşt çanteyê ci. Fekê ci akerd, dima dî ke tede çend nanî estê. Destê xo vera binê nanî da, yew kitab kewt destê ci. Kitab çante ra vet û ci ra ewna. Kitab ser o wina nuştibî; “Çaxê Emperyalîzmî De Cuya Gerîla, Cuya Tewr Bi Mana Ya”. Teğmen rîpelê kitabî dêm da, rîpelê şeşinî de paragrafa sernî wend ke tede wina nuştibî: *“Semedê serrgêra 30ine a merdîşê Che Guavere de ez çîyêna vajî. Gerîlabîyîşê Che; çaxê emperyalîzmî de cuya tewr azad îfade kena. Şerê gerîla, wêrekîya gerîla, coşê gerîla, serberzîya gerîla, berz ewnayîşê gerîla, cuyayîş, taybetmendîyanê tewr dîyarker ê Che Guavere yê. Heme dînya veng-veng ey nêana vîrardîş û qala ey nêkena. Roja ewroyin de PKK na rastîye tewr baş temsîl kena. Ma şenê vajê ke Che Guaverayî, Gerîlayê PKK temsîl kenê. Roja ewroyine de vera emperyalîzmî, bi şêwazê tewr serkewte, gerîlayê PKK têkoşenê. Heme emperyalîstî yenê ma ser labelê ma do temsîla nê şêwazê gerîlatîye yê Che Guavare bikerî.*

Peynîya kitabî de wina amebî nuştene: Rayberîya Partîye, 14 oktobre 1997

## **PÎZEMEŞK**

Şaristanê Bidlîsî de yew camêrd esto. Koyanê Bidlîsî de zî gerîlayî estê. Serre 1993 ya. Gerîlayan rê erzak ganî yo.

Nê fikirînê ke se bikerê se nêkerê. Dima venga yew welatperwerê xo dayêne ke no Welatperwer gerîlayan ra zaf hes keno. Înan paweno, înan rê zanayîşî ano. Wazeno gerîlayî rind têbikoşê. Nameyê nê welatperwerî, Şewger o.

Şewger ame Koyê Kurîsî. Ame leyê Şewîne. Şewîne femandara herêma Şêxcuma ya. Şewîne mazêre bin di ronîştî, kîştî aye de zî Virsik ronîştî. Virsik hetkarê Şewîn o. Wexto ke înan dî Şewger ha yeno. Eke nêzdîyê înan bî ê werîştî ke ey pêşwazî bikerê. Şewîne û Virsik şî xêr ameyişê Şewgerî kerd. Ê xora rew ra yo yewbînî şinasnenê. Şewîne, Şewger û Virsik binê mazêre de ronîştî. Destpêkê Şewîne hal-hewalê keyeyê Şewgerî pers kerd. Şewgerî vat:

- Cinîya mi rind a, qeçekî zî destê şîma maç kenê.

Şewîne vat:

- Nê-nê ma nêwazenê kes destê ma maç bikero. Hema înan rind perwerde bike. Destê wendegeh û mamostayên dewlet ra vera mede, ti bi xo qaytê înan be.

Şewgerî vat:

- Beno embaz, hema şîma senî wazenê, wa winî bo.

Dima Virsik dest bi qîseyî, kerd:

- Ti zanî ma çira venga to dayo?

Şewger:

- Nê ez benî.

Xora na herême de merdimê ke ci ra zaf hes kenî ra vanê “ezbenî”. Mana xo o yo ke “ez şena xo bikero fîdayê to, hema çi wazenî biwaze” yo.

Virsik zî vat:

- Ti weş û war be.

Dima zî pîzeyê xo de vat: “Ez qidayê şima ya, qandê to, cinî û qeçekanê to, bi wateyêko bîn qandê şarê ma, ma xo kerdo fîda.” Peyê cû veng fîşt xo ra:

- Ma rê erzak ganî yo. Heme cayanê Kurdîstan û Tîrkiya ra embazê neweyî yenê, beşdarê refê gerîlayan benî.

Şewger vat:

- Çi weş, wa bêrê wa bêrê.

Dima Virsikî domna:

- Vêşî zî kênekî yenî wazenî vera dişmenî lej bikerî.

Şewger reyna kewt mabên û vat:

- Wa bo, wa bo, ma eke keye de bimanê peynîye de do bizewecîyê bikewê bindestê mêrdekêko zirzop. Wa bêrê xo û welatê xo azad bikerê, dima senî kenê wa bikerê.

Virsikî reyna mafê qisekerdişî girewt û vat:

- Coka ma rê xeylê erzak ganî yo. Na fin ma tay nê zaf erzak wazenî. Ganî ma zaf erzak biyarê ko. No gure zî bi min û to nêbeno. Coka ma do to bişawê leyê mêrdekêko zengînî.

Virsik şenik vindert, cîf girot û da peyra waşt fam bikero ke Şewger do xo bido verê nê karî yan ney. Eke Şewger vajo

nêbeno yan nêşeno, o wext hewce nêkeno nameyê mêrdekê zengînî aşkere bikero. Çi beno çi nêbeno, ganî merdim tedbîrin bo. Eke ameyox de çiyê xirab bî o wext wa mêrdeko zengîn zîrar nêvîno. Şewger tay fikirîya û vat:

- Beno embaz.

Virsikî domna:

- Camêrd şaristanê Bidlîs de yo. Nameyê ci Pîzemeşk o. To şinasna, fam kerd ke ez qala kamî kena?

Şewger:

- E embaz, mi rind fam kerd. Ma Bidlîsî de kam nê camêrdî nêşinasneno ke?

Virsik:

-Baş o, ti şo leyê nê camêrdî, notê ma bide ci wa biwano. Dima zî cewabê ci çi çî bo bê ma rê vaje.

Şewger:

- Temam embaz qet kaxu meke, ez şena asanî xo biresnî nê camêrdî û not bida ci.

Gerîlayê çaye arde.

Şewîne:

- Ha çaya ma zî ameye, ma bişimê wa serd nêbo. No mabên de embaz Virsik zî wa not binuso.

Şewîne şuşeyê çaye kerdî pir. Yew da Şewgerî. Şewgerî fir kerd û vat:

- Çi rind, çaya ke ser adirî girêyena, tahma xo cîya ya.

Şewîne:

- Heya, ti raşt vanê. Tay cayanê Kurdîstanî de adirî ser de zî ney, bizotan ser de çay danê girênayene. Eke rayîr nêzdî bo, qamyon rayîr ra ravêro, çaydan cayê xo ra bihejo, a çaye nêşimenê û newe ra danê girênayene. Çaya tewr bi tam zî na çaya embaz Şewger.

Şewger:

- Ya ya embaz, hetê kulturî ra şarê ma xeylê zengîn o.

Virsik:

- Şarê ma zaneno rindêr bicuyo. Çunke destpêkê dewî û dewekî şarê ma awan kerdo. Coka citkarîye zî rind zanenê, rind zanenê xozaye candar bikerê. Ho torê not, mi nuşt êdî ti nê karî hol bike.

Demo Virsik wina vat, Şewgerî fam kerd ke ganî werzo û şiro. O zî rind zaneno ke gerîlayî nêwazenê kes leyê înan de zêde vindero. Şewger werişt û xatirê xo waşt. Peyra da pîyarê ser û şî.

Şewger resa ser raya birîsime, kîştay rayîr de vindert. Tawo yew maşîne (erebe) ameye dest berz kerd, teksî vinderte. Şewger nişt ci. Maşîneye de yew genco da-vîst serre yew zî cinîya hema-hema resaya pancas serrîya xo estbîye. Yewbînşînasnayîşî ra dima cinîke pers kerd:

- Mîyanê na roje de na geme ra to xeyr o birak?

Şewger:

- Qet pers meke waye, estorêko mi vindî bîyo, na çend rojîya ez geyrena nêgeyrena nêvînena. Estorê mi zî zaf

xasek û bi hêz o. Hema Kurdîstan zî sey cenet o, nê dar û kemerî heme xezîne yê labelê çi heyf ke bê wayîr ê.

Nê qisayanê winasî ra pey cinîke zî lajekî zî fam kerd ke Şewger çi kes o û tîya de çi karî keno. Lajekî pers kerd:

- Embazî senîn î, serê koyî de ciwîyayîş xeylî zahmet o ney?

Şewger:

- Çiii, mi fam nêkerd?

Cinîke:

- De vaje-vaje meterse. Ma zî hepsxane ra yenê. Lajê mi pêrodayîşêk de bî dirbetin û badê cû kewt destê dişmenî. Nika hepisxaneyê Amedî de yo. Ma şî o zîyaret kerd û ameyî.

Şewger:

- Şima rê dîyax wazena, eke winîyo hema ez zî vajî; embazî rind î labelê...

Cinîke:

- Labelê çi?

Şewger:

- Ganî ez embazan ser o qisey mekero. Se beno se nêbeno, merdimî şito xax werdo. Coka ganî merdim bi tedbîr bo.

Cinîke:

- Ma to zî xo rew da dest embaz, winî zî nêbeno. Eke ti wina bikerî ti do zîrar bidê xo zî embazan zî.

Şewger:

- Ti raşt vana, ganî ez zîyadêr aya ba.

Lajek:

- Zaf aya têwbigere, qaytê xo bike.

Şewger:

- Temam, beno-beno.

Maşîna resaye şaristanî miyan. Şewger waşt paya bibo. Cinîke û lajekî nêverda, înan waşt Şewger bibê heta keyeyê ci, verê banî de paya bikerê. Winî zî kerdêne labelê dema ke maşîne ameye verê keyberî; Şewger paya nêbî. Ey vat:

- Heta şima nêrê keyeyê mi de çaya mi nêşimê ez maşîne ra peya nêbena.

Cinîke û lajek damiş nêbî, pêro piya paya bî û şî keye. Semedo ke ê Apoger bî, înan kulturê PKK girewtbî keye de qeçek, cinî, lajek rew mûsayî yewbînî. Hîs û ruhê înan rew restî yewbînî.

Cinîke, lajek û Şewger bî dostê yewbînî. Wina çend rojî ravêrayî. Şewgerî lajek sencna. Waşt bizano lajekêko senîn o, şeno girweyê gerîlayan bikero yan ney. Dima bire daye û xo bi temamî ci ra aşkere kerd. Lajek zî rew qebul kerd ke kar bikero. Lajek her ke şino birayê xo hepîsxane de vînenê, o ci rê vano:

- Şo embazan bivîne û pêdîyin viraze, ti zî têbikoşe.

Şewger û Lajek zêde nêvindertî înan hema ca de plansazîye viraşte. Dima şî ofîsê Pîzemeşkî. Keyber ra kewtî

zere. Camêrd hende qelawo nêşeno cayê xo ra werzo û xeyr ameyîşa meymananê xo bikero. Kursî ser o şenik xo nahet-ohet tada, destê xo derg kerd û vat:

- Şima xeyr ameyî.

Destpêkê Şewgerî vat:

- Xeyr bi selamet.

Şewgerî bi awiranê xo camêr sencna. Pîzeyê ci hende masayo, qumçayê qolika (gömlək) ci ser pîze de, kotekî restê yewbînî. Eke çend kîloyê bînî bigîro qumça qolika ci nêna qefelnayene. Şewgerî gerîlayî ard xo vîr. Ê sey şitla reyhane barîk û bi tendurist î. Pîzemeşk zêde nêvindert û pers kerd:

- Xeyr o, şima çira ameyî, çi wazenî?

Şewgerî vat:

- Ti nika vînenî ma çi wazenî.

Not tunika xo ra vet û da ci. Pîzemeşk not girewt û dest kerd ci wend. Her ke wend rengê rîyê ci vurîya. Destpêkê sûr bî dima zî bî zerd. Destpêkê notî de weşîya ci yena waştene ke o bi xo nêweş o. Dima zî seba çi erzak ci ra yeno waştene amebîy nusnayene. Badê cû qala wezîfeyê welatperwerîye yeno kerdene. Peynîya notî de çîyên ke wazenê tene bi tene nusnayê. Pîzeyê Pîzemeşkî wiriya. Destê xo yo çep na ser pîzeyê xo û wirêna. Dima destê xo yo raşt berd şatike û sawa ci, vilêna û hêrs bî. Waşt werzo, coka cehd kerd lê nêşa werzo. Ser kursî ra xo çewt kerd masa ser û vat:

- Nika şima PKKiyî î?

Şewger:

- Nê ma PKKiyî nîyî la ma heskerdoxê welat, PKK û gerîla yî.

Pîzemeşk:

- Ez şima zî gerîlayan zî nêşinasnena, reyna nêrê ver berê mi, tamam. Ma şima do se kerê, şima nêşenê teba bi mi bikerê. Na dewlete ya. Hukmat o, polîs esto, cendirme esto.

Şewger û lajek fam kerd, hal senîn o û do senî bibo. Hewna xirabîye nêvejîya, Şewger werişt, pey ra zî lajek.

Şewgerî vat:

- Ti vînenî, ti vînenî, ma şenê çi bikerê, çi nêkerê.

Şewgerî not destê ci ra girewt û vejîya teber, heta nêşî keye o û lajek ti cayan de nêvindertî.

Keye de hurdmîna kombîyayîş viraşt. Qisey kerd û fikrê xo kerdî yew. Se beno wa bibo, ganî naye ey rê nêverdê. Çunke o sucdar o. Ey PKK û gerîlayan ser o bi xirabî qisey kerdbî.

Roja bîne Şewger û lajekî da piro şî Koyê Kurîsî. Cayê pêdîyin de vindertî, sey verê ameyo vatiş, di gerîlayî saeta xo de ameyî. Hetan xeyr ameyîşê yewbînî kerd. Gerîlayê Şewgerî ra pers kerd û vat:

- No embaz kam o?

Şewger:

- Embazê min o, mi bi xo ya ardo.

Gerîlayê tîtal:

- Çiman ser o ameyî.

Gerîlayê tîtalî, Şewger ant kîşte û vat:

- Ti çira tena nêameyî. Keso ke ma nêşinasnenê to çira bi xo ra ardo?

Şewger:

- No lajek birayê gerîlayêk o. Birayê ey gerîlayêko dirbetin ameyo tepîştene yo. Ma nika pêya girweyenê. Lajêk welatperwer o. Bi zere ra wazeno kar bikero.

Gerîlayo Tîtal:

- Nê-nê embaz wina nêbeno. Kesê ke ma nêşinasnenî, ti nêşenê bîyarê leyê ma. Dişmen sîxurê xo merdimê şehîd û gerîlayan ra peyda keno. Keye û merdimê embazan ser o, dişmen zaf fêlbazîyan keno. Înan banderê çîyanê xiraban keno, dima zî vera ma bikar ano. Ma zî dema merdimê şehîd yan gerîlayan vînenî, vanê tamam nê xora yê ma yê. Pê bawer kenî. Bi rîyê nînan ra ma gelek derbî werdî. Raşt o pêro merdimê şehîd, gerîla û tepîştayan sey bîbîkê çimanê ma yê. La wexto ke bî karê rêxistinî ganî ma zaf aya bê.

Şewger:

- To zaf raşt vat embazo delal. Nika ra pey ez do nê çiyê ke to vatî xo rê bikera hîmê xebata xo.

Badê cû seba rewşe şîrove bikerê her di gerîlayan, yo tîtal û yê bînî, xo da kîşte. Gerîlayê tîtalî nê yê bînî vat:

- No Lajek heta tîya ameyo eke ma xo reyde meberî, rind nêbeno. O do aciz bibo. Coka ez vana ma bi xo ra berê la ma heme çîyê xo nêmusnê ci. Heme çîyê xo ci ra mevajê.

Gerîlayê tîtalî vat:

- Ti raşt vanî, ma winî bikerî. Ez vana qey Şewîne zî teba nêvana.

Nê galgalî ra pey. Her çaran da piro şî nuqta. Şewîne xeyr ameyişê înan kerd. Meymanê xo na fine berd cayo ke gerîlayê cinî manenê. Şewgerî dorûverî ra ewna, xeylî pak û biserûber bî. Wexto ke çaye ameye Şewger dî ke şuşeyê çay rind ameyê şûtene. Lajek zî şeqizî. Dormarê xo ra ewneno, bi aşkere aseno ke kelecânî bîyo.

Wexto toqa kerdişî de gerîlayê tîtal bi lezkanî zanayîşî gencî ser o dabî Şewîne. Coka aye pers kerd û vat:

- Ti birayê kamcîn embazê ma yî.

Lajekî vat:

- Nameyê birayê mi Xerza yo, eyaleta Xerza de mendo. Di serî ra ver, ame tepîştene. Nika hepisxaneyê Amedî de yo.

Wexto ke lajekî wina vat, Şewîne bi heyecan:

-Mi têvet ke ti birayê Embaz Xerza yî. Çünke ti zaf şîyare Embaz Xerza yî.

Tafilê erzîye bi ci, lajek kerd verara xo, verara xo ser de arde pêser. Lajek maç kerd û vat:

- Boya Xerza to ra yena. Hela mi rê vaje Xerza senîn o?  
Linga xo ra bîbî dirbetin, nika lengeno yan ney?

Lajek:

- Şenik lengeno la halê ci weş o, zaf vîra koyan û embazanê xo keno.

Şewgerî dî ke lajekî zaf bale ante xo ser, kewt mabeyn û vat:

- Embaz şima ez xo vîra kerda.

Şewîne:

- Nê-nê ma to xo vîra nêkenê. Ma karê xo ser o qisayî bikerê ke şima berey nêmanê.

Şewger:

- Temam.

Şewîne:

- Destpêkê çî bî çî nêbî ti ma rê vaje embaz.

Şewgerî bi kilmî çiyê ke bî, amey serê înan vatî. Naye ser o Şewîne zî yew perso bîn kerd û vat:

- Bireya şima çik a, şima vanê ma çî bikerî?

Şewger:

Ma vanê ma şîrê çalakî virazê, bi şeşderb qerşûn vera lingê ci bidê û dirbetin bikerê, wa heta peynîya cuya xo leng bigeyro.

Şewîne:

- Winî nêbeno, tometa ci hende giran nîya. Xora ma zî zanitêne cara yewine, waştîşanê ma qebul nêkeno.

Şewger:

- Ma ti vana ma çi bikerê embaz?

Şewîne:

- Ma bire girewte. Ma wazenê biremnê û biyarê tîya. Eke şima zî vajê beno, ma do plansazîye ser o vinderê.

Şewger:

- Heya beno embaz, ma şenê biremnê la senî?

Şewîne tayê fikirîye peyê cû:

- Ti destpêkê keşfêko baş bike.

Mabên ra çend rojî ravêrdî peyê cû di gerîlayî, yo tîtal û yo bîn pêdima şî şewe kewtî Bidlîs. A şewe keyeyê Şewgerî de mendî. Roja bîne, qet nêvejîyay teber. Keşfo ke Şewger û lajekî kerdibî ra bawerîya xo ardibî. Wexto ke bî şan, her çar niştî teksîye ro. Xora kifşo do çi çi bikerê.

Înan Pîzemeşk tepişt, kewtî rayîra birîsimî ser. Lajek ramitox o, Şewger vernî de ronîsto. Her di gerîlayê ke nika çinayê şaristanijan xo ra da yo, Pîzemeşk girewto orteyê xo. Şeşderb zî destê înan de ya. Wexto ke ameyî nêzdîyê Koyê Kurîs, teksîye verê xo çarna rayîra wele ser. Tayê şî nêşî vindertî. Pîzemeşk zî êdî nêtersayêne û nêlerzayêne. O zano ke gerîlayî bîlasebeb kesî nêkişenê. Di gerîlayî û Pîzemeşk, maşîne ra paya bî. Şewger û lajek ageyray û ver bi keyeyanê xo şîy. Seba gerîlayan û Pîzemeşk, êdî şîyayîş paya yo. Pîzemeşk zî xeylî qelaw o. Gerîlayo Tîtal vernî de yo bîn zî peynî de yo. Pîzemeşk orteyê her di gerîlayan de yo. Ti bê bivîne ke Pîzemeşk nêşeno rayîr ra şoro. Rew edizyeno.

Bîhna ci biryena. Her des gaman de vîndenê ke Pîzemeşk bîhna xo bido. Her kes bêveng û vaj bî. Kesî qisey nêkerdêne. Wexto ke bî şewdir, her hîrê raywanî hewna zî rayîr de bî. Heta ke Koyê Kurîsî de restî nuqtaya xo, Pîzemeşkî xeylê ereq da. Çîp û edaleyê xo xeylê dejayêne.

Nuqta de Pîzemeşkî rê cayêko taybet verê ra amebî viraştene. Ca binê kemere de yo. Pîzemeşk berdêne uca. Tayê wext vîyart ra pey Şewîne şîye xeyrameyîşê Pîzemeşkî kerd. Gerîlayê Tîtalî, Pîzemeşk rê awe, dima zî çaye ard. A roje, Pîzemeşkî ara xo bi mirtoxe kerd. Gerîlayo Tîtalî wezîfedarê taybet ê Pîzemeşkî bî. Nobedarî Pîzemeşk ra qisey nêkerdêne. Wexto ke Pîzemeşk biwazo bi nobedarî ra qisey bikero, nobedar paştaya xo çarnenê ci. Pîzemeşk zaf meraq keno ke do nê gerîlayan çi bîyarê serê sereyê ey. Xeylî persan ra pey gerîlayê Tîtalî cewabê ey da:

- Ti vînenê-vînenê tenêna sebir bike.

Roja dîyine de yew gerîla ame û ci ra vat:

- Ma ewro perwerde vînenê. Dersê ma zî Mêjûyê Kurdîstanî yo.

Pîzemeşkî qisey kerdişê ey ra fam kerd ke o semsûrij o. Zimêl qeytan, dest û pa yo.

Roja hîrêyine de yew gerîla ame û ci ra vat:

- Dersa ma ewro, Rastîya Rayberî ya. Ma do qala cuya Rayber Evdellah Ocalanî bikerê. Qala qeçekîya ey, key û senî dest bi têkoşîne kerd bikerê.

Roja çarine de gerîlayêk ame ke hewna zimêlê ci nêvejîyayê. Pîzemeşkî zaf meraq kerd û ci ra pers kerd:

- La lawo ti kotî ra yî?

Semedo ke gerîla qet cayê xo û nameyê xo yê raştî kesî ra nêvanê, gerîlayo mamosta şenik vindert, xo pîze de vat; tirêma ez xo raşt bida şinasnayîş yan nê. Eke tayinan direyî persî bipersayêne gerîlayî neçar mandênê û xo bi hewayêk dayêne şinasnayîş. Eke winî nêkerê rêxistin, keye û merdimê gerîlayan beno ke zîzar bivînê. Labelê gerîlayo ciwan bire da ke xo raşt bido şinasnayîş. Çünke ey nêzanayêne bi hewayêko bîn cewabê persan bido. Eke bidayêne zî rîyê ci bîyêne sûr, rew fam bîyêne ke o rast nêvano. Xora ey waşt ke bawerî bido Pîzemeşkî, çünke ewro mamostayê ci yo. Gerîlayî badê nê fikirkerdişan cewab da:

- Ez Şîrnex ra yo. Seba ke dewa ma Besta de ya, keyeyê ma rew gerîlayî şinasnayî. Coka ez zî rew ameya gerîlayan miyan Xalo.

Pîzemeşk nê gerîlayê gencî ra xeylî hes kerd. Pîzemeşkî bi hewayêko dostane vat:

- Weş û war be birak. Embazê şîma xo nêdanê şinasnayîş la to sey înan nêkerd.

Gerîlayo ke mamostayê a roje yo, waneya yewine wina daye:

- Mi şaşitîye kerde, ganî mi xo bi to nêdayêne şinasnayene. Çünke cûya ma de xo dana şinasnayîş çiyêko

rast nîyo. Coka ti zî çiyê nêrast ra çepikan mecene. Her dem rastîyan reyde bicuye. Sey şorişgê û welatperweran.

Pîzemeşk şenik şerm kerd û vat:

- Çiman ser o embaz, qusurê mi de meewne.

Mamostayî berdewam kerd û vat:

- Waneya ma ya ewroyî Mêjûyê PKK ya.

Roja pancine de yew gerîla ame û merheba dayîş û girewtîşî ra pey vat:

- Ewro perwerdeyê ma gerîlatîye ser o yo. Xo hadre bike ma do şirê.

Pîzemeşk pers kerd û vat:

- Ma şinê kotî?

Mamosta:

- Ti vînenê-vînenê tena xo hadre bike. Nîm saeta bîne ma kewenê rayîr.

Înan xo Koyê Kurîs ra ver bi Gelîya Şêxcuma da. Şiverê zaf civirî şona cêr. Mamostayî destpêke de senî gam çekero, musna ci. Pîzemeşkî pîzeyê xo de vat: “Ma ez qeçeka ke no mi mûsneno rayîr ra şîyayîşî”.

Mamosta mezgê Pîzemeşkî wendêne. Qandê cû waşt perspektîf bido Pîzemeşkî. Naye ser o vat:

- Cuya gerîla zaf cîya ya. Êyê ke newe yenê gerîlayan mîyan sey qeçekan newe ra musenê ciwîyayîşî. Eke ti paya xo sey ma çekerd, teba bi to nêbeno. La eke ti baldarî rayîr

ra nêşî ginenî war o, gilê daran çimanê to ra şinê. Coka ez ewro bîya mamostayê to.

Ê şî restî laye. Laya ke gelîye de ya. Pîzemeşk reyna xeylê ereq da, kîştaya laye de çinayê xo vetî, giran-giran şî kewt awe mîyan. Xo şut dima vejîya teber, şî sîya vîyalêre de ronîşt. Tivatêne qey newe ra ameyo dinya. A roje Pîzemeşkî hîna başêr xozaye şinasnaye. Êdî meraqê keye û karê xo nêkerdêne. Vêşêr xoza û cuya gerîlayan ser o fikirîyayêne. Vereşan ra ê senî şî, winî zî amey cor. Wexto ke restî serê gilî, Pîzemeşk vindert, winî vîstêk Koyê Sîser ra ewna. Dima zî ewna Koyê Kemberî ra. Nêzana çira la zaf bi xo bawer bî. Heme ca verê çimanê ey de bî. Seke helî pir bi baldarî geyreno û dorme ra ewneno winî. Ewnayîşê ci zî bedilîyabî. Êdî winî veng-veng xoza ra nêewnayêne. Se bî se Pîzemeşkî hama veng fîşt xo ra û vat:

- Wateyê heme çîyî esto.

Dest na pîzeyê xo ser, hîs kerd ke tayn bo zî helêna yo.

Roja vîstine de êdî gerîlayan nobeta Pîzemeşkî nêgirewtêne. Pîzemeşk zî ge-gane şîyêne karê teberî labelê ê ke nêzdî yê. Rey-rey nan pewjeno. Rey-rey zî şino kulinde werd pewjeno. Laşa ci şenik bîya. Sey gerîlayan bi vengê berzî huyeno. Ge-ge qîr dano vano embaaaz. Sey verê rewrew hêrs nêbeno.

Roja hîrisine de Şewîne heme gerîlayî ardî pêser. Şîye vernîya înan de vindert. Venga Pîzemeşkî da, o ame leyê Şewîne de vindert. Şewîne dest pêkerd û vat:

- Ma nameyê Pîzemeşkî vurna. Êdî embazî wa ci rê mevajê Pîzemeşk. Nameyê ci ê newe ZERRÎWEŞ o. Ma do ewro ra tepiya ci ra vajê, embaz Zerrîweş.

Ê vîstan de zerrîya Zerrîweşî zîz bîye, şenik mendibî bibermo.

Roja çewresine de şewdir merasîm ame viraştene. Şewîne çeke dest de şîye vernîya gerîlayan. Ke ûsulê leşkerî pê ardî ra dima Şewîne:

- Embaz Zerrîweş ewro şino. O do xatirê xo biwazo. Kerem bike embaz Zerrîweş.

Zerrîweş şî vernîya gerîlayan û vat:

- Ma ez şena vernîya şima de qiseyan bikera. Ez wazena tena yew çî şima rê vajerî. Tirkîya ra bigê heta Ewropa, doktorê ke ez nêşîya nêmendî. La mi nêweşîya xo rê derman nêdî. Na çewres rojîya ez tîya ya. Nêweşîya mi bîye weş. Ez nêweşê obezîte bîya. Çîyo ke min fam bikera kerd, xora şima rê vatiş ganî nîyo. Homa hetkarê şima bo.

Dima sere ra heta peynîye şî tene-tene gerîlayan ra xatir waşt. Peynîya peyêne de vat:

- Ez çimanê şima de çîlaya azadiye vînena!

Zerrîweş kewt rayîr ser o, vernî de Şewîne, peynîye de zî gerîlayo Tîtal. Des deqa nuqta ra dûrî kewtî. Şewîne vinderte, miyanê çimanê Zerrîweşî ra ewna. Zerrîweşî vat:

- Temam embaz, tamam, qet kaxu meke.

Şewîne verê xo çarna gerîlayê Tîtalî û vat:

- Berê heta rayîra birîsim ser. Wexto ke maşîna vînderna û nişt ci o wext agêrê bêrê.

A serre gelek ciwanê kurd amey û beşdarê gerîlayan bîy. Erzak zî bi qamyonan ame Gelîya Birîsime.



## MABEYNÊ KURÎS, KEMBER, SÎSER DE

Sîya werişt ke şîro awe bişimo. Verê adirga ra vîyart. O taw verê linganê Sîya ra veng vejîya. Veng, vengê camî bî. Sîya verê linganê xo de ewnîya, şuşe şiknabî. Sîya xo tada, embazanê xo de nîyada. Destpêkê bilez çimê xo ser embazanê xo ra vîyarna. Embazê ci huyayî. Semedo ke embazê ci huyayî Sîya zaf şerm kerd. Badê cû Sîya verê xo çarna ke şîro, Vewrêşî vat:

-Teba nêbeno embaz.

Peyra zî binê zimêlan ra bişirîya. Sîya zî seba ke şerm kerdibî, bi leze şî ke awe bişimo. Agêrayîş de bidonê awe zî girewt xo dest û ame kîştê koma gerîlayan. Kome çemberkî roniştibî. Embazanê Sîyayî şikiteyê şuşeye arê dayî. Sîya zî

şuşeyo bîn girewt xo dest waşt pir bikero, awe bido embazanê xo. Amnan o. Hewa zaf germ o. Duştê Sîya de Vile roniştîbî, leyê aye de zî Asmîne, Qesas, Agirê Bismil, Baran Amed, Lêl Sêwregi, Qemer Serhed, Tîjda Amed, Vewrê, Rûbar, Demhat Koçer, Baran Bidlîs têkîşte de xo ca kerdibî. Sîya şuşeyê awe pir kerd da Vile û Vat:

-Kerem bike embaz, awe bişime.

Vile tîkê şerm kerd. Miyanê çimanê Sîya ra ewna, dî ke Sîya zî mîyanê çimanê aye ra ewneno. Hema bi lez çimê xo çarnayî, şuşe destê Sîya ra girewt. Dema awe berde verê fekê xo ke bişimo, taye xo çarna, dima şimite. Nê mabênî de Sîyayî zî gerîlayanê bînan ra nîyada. Vile awe şimite ra pey vat:

-Weş û war be embaz, destê to weş bê. Ti ronişe, ez awe bidî embazan.

Sîya huya û vat:

-Nê embaz nê, şima newe ameyê tîya, şima nika meymanê ma yê. Heta hîrê rojan ma do şima rê xizmet bikerê. Badê cu êdî ez nêzana do senî bibo?

Seba ke pratîka Şêxcuma asan nîya embazê bîn ê ke goşdarî kerdêne huyayî. Şêxcuma herêma tewr girîng a Eyaleta Xerzan a.

Sîya awe daye Baran Bidlîs zî. Baran Bidlîs awe şimite badê cû vat:

-Sipas kena embaz, destê to weş bê.

Sîya:

-Noş bo, şuşeyêko bîn zî şimenî?

Baran Bidlîs:

-Nê embaz mi ewro çaye zaf şimita. Coka nêeşkena awe bişima.

Sîyayî reyna şuşe kerd pirê awe dergê Tîjda kerd:

-Kerem bike embaz Tîjda.

Tîjdaye şuşeyê awe girewt û:

-Destê to weş bê. Bê orte mi û embaz Vewrêsi de ronîşe.

Sîya bîdon û şuşe leyê kuçikan de rona. Badê cu ame û ronîşt. Hîrê gerîlayanê cinîyî çend roje bîye ke Başûrê Kurdîstanî ra ameybî Şêxcuma. Sîya zî vizêrî, herêma Deştê Şîne ya Muşî ra amebî. Gerîlayê ke verê ra herêma de bî û ê yê ke newe ameybî, banderê yewbînî bîyêne. Vernîya heminan de praktîkêka zehmet estbîye.

Heme gerîlayî, şewdirî ra bi vatişê “Roj baş hevalno” weriştêne. Hîna dinya roşt nêbîbî. Tayê mendibî ke bibo lêlê şewdirî. Her embazo ke weriştêne verê şîyêne bîdon girotêne dest û rîyê xo şutêne. Dima zî bi kefiye rî û destê xo zuya kerdêne. Tayê gerîlayan zî xo ra nêdîyayêne ke şêrê rîyê xo bişorê.

Rojê Vile werpewtoxe bîye, nêzanayêne ke cayê xo de vîndera. Peyê şutişê rî û şanekerdişê gijikê xo ra, ameye cayê kuçikan û vinderte. Şan de kolî ameybî hadrekerdene ke şewdirî ra adir bêro wekerdene. La, hîna rew bî, eger adir bêro wekerdene, dişmen dûrî ra eşkeno kila adirî bivîno. Ganî tîje vejîyo ra tepîya adir bêro wekerdene. O

wext dişmen eger geme de zî est bo, nêşkeno adirî bivîno. Wexto ke Vile kolîyan ra mijûl bîyêne, Demhat zî ame leyê aye de vindert û vat:

-Roja to weş bo.

-Roja to zî weş bo embaz Demhat senîn î?

-Weşîya to wazena, ti senîn a?

-Ez rind a, ma rayîrê derg ra ameyî, ma zaf edizî la nika di roje ya ma amey tîya. Ameyîşê ma ra, hewn û xeyalê mi zî amayî ca. Mi zaf waştêne ez bêra Vakurê Kurdîstanî.

-Rast o embaz ez zî mengêk şima ra ver ameya tîya. Bi rastî zî herêma Şêxcuma xeylê rind a.

Wexto Demhat wina qisey kerd, Vile zaf baldar o goşdarite. Çünke aye waştêne fam bikera Demhat embazêko senîn o. La, kesayeta Demhat nimate nêbîye. Keseyatêka eşkera bîye. Vile rî, çim, gepanê ey ra ewna, waşt fam bikera zere û teverê ey sey yewbînîyo yan nê. Vile na di roje ya ke Demhatî şinasnena. No sebeb ra hişê aye de derheqê ey de zêde fikir nêvirazîya û pîzeyê xo de vat: Ez do ewro ra tepîya Demhatî rindêr bişinasna.

Qama Demhatî zaf derg nêbîye la yê Vile ra dergêr bîye. Bejna Vile zaf kilm a. Demhat pîzeyê xo de fikirî, Vile mezgê xo ra berd û ard, nata-bota sencnê. Pîzeyê xo de vat: “Na kêneke do senî ceng bikera. Do senî barê da-vîst kîlo bida piştîya xo?”

Vile dî ke Demhat xorîn fikirîno, dorûverê xo ra nîyada, gerîlayî pêro cayê xo de ronîştibî. Kes zêde hereket nêkeno.

Her kes miyanê hadreyî de yo. Eke dişmen bêro ê do pirodêrê. Vile serê xo berz kerd û Demhatî ra vat:

-Tîje vejîye, dinya roşn bîye ma şenî adir wekerî.

-Heya, ma adir wekerê.

-Embaz ma çaydan ronî kuçikan ser yan bi dare adirî ser ra bigîrînî?

-Eke ma çuwe qulpê çaydan ra ravêrnî û adirî ser ra bigêrî do rew bigîryo.

-Temam ma winî bikerê.

Bi wekerdena adirî ra, heme gerîlayî amey pêser. Çorşmeyê adir de çemberkî ronîştêne. Her kes nêzdîyê yewbînî bî. Vile bi çuwe çaydan adirî ser ra girewtêne. Lêlî waşt çuwe destê Vile ra bigîro. Çunke Lêlî Vile bêhêz vînîtêne. Vile cinîye bîye, sey camêrdan bihêz nêbîye. No semed ra zî, Lêlî Vile zeîf dîye û zereyê xo pê vêşna. Lêlî vat:

-Embaz çuwe bide mi, ez do çaydanî adirî ser ra bigîra.

-Ez nêdana to, ma ti vanî qey hende hêza mi çin a.

-Ez winî nêvana labelê ez wazena çuwayê destê to bigîrî. Şima newe ameyî, hîna mêymanê ma yê.

-Partîye de, cuya gerîla de meymantî çin a. Ez şina kotî, xo sey wayîrê keye vînena.

-Temam embaz tamam, ti zana.

Vat û fam kerd ke Vile sey kênekanê dewijan nîya. Sey kênekanê şaristanan zî nîya.

Lêl şenik şikîya, seba ke waşt bi hetkarî kerdîşê Vile ra, mîyanê xo û aye weşêr bikero la metod de şaşî kerd.

Rojê Baran Bidlîs do werd bipewtêne. Baranî peyê araye ra çaydanêk awe girênaye. Badê cû seba perojîye riz pewt. Gerîlayî bi hewayo hîrê kome, çorşmeyê hîrê sifreyî de çemberkî roniştî. Her gerîlayî koçike girewte xo dest û dest bi werdîşê werdî kerd. Agirî dî ke ci rê koçike nê menda, tunikê çep a şalê xo ra kardî vete. Şî leyê bîdonê awe. Uca de petê koka kola estbî. Bi kardî ya birna û xo rê koçike viraşte. Badê cû ame dest bi werdîşê werdî kerd. Koma kîşte ra vengê Asmîne ame, aye vat:

-Ez nêşena rizî bê çay biwerî. Ez do xo rê çay dekera. Tirêm keso bîn çay wazeno?

Kesî ra veng nêvejîya. Asmîne çaye pir kerde û ameye cayê xo de ronişte. Dest bi werdîşê werdî kerd. Yew di koçikî riz berd fekê xo û leteyêk nan zî dime ra kerd fekê xo ra. Loqme qirrika aye ra nêşî war ro, loqme aleqya. Seba ke loqme şoro war di qurt awe ser de verdaye. Qesas kîştî Agirî de yo. Çend fin riz qirrika ey de zî aleqya. Şî xo rê yew şûşe awe pir kerd û ame. Nê mabênî de Rûbar berken bî. Qesas bi hêrs pers kerd û vat:

-La ti çira huyenî?

-Ti bîyî kokim, nêeşkenî bê awe riz biwerê.

-Riz wişk o qirrike ra aleqyeno. Leyê werdê rizî de werdo sey tirşike zî ganî bêro pewtene.

-Ti raşt vanî la derfet nika henda yo. Eke ma şan de şî dewe, baxçeyan miyan ra ma do şamikan, balcanan, îsotan biyarê. Embazî newe Başûr ra ameyê. Coka ma do înan rê werdêko weş bipewjê.

Tîjda:

-Şan de kamcî embazî şinê dewe?

Qesas:

-Ez nêzana, ma vereşanî de bêrê pêser, plansazî bivirazê.

Wina werd ame werdene. Xora gerîlayî lezkanî werd wenê. Her hîrê koman werdîşê werdî ra pey, nalmikî berdî leyê kuçikan ke bêrê şutene. Çaydana çaye kuçik ser de bîye. Baran Bidlîsî awa germe verdê nalmikan ser de ke bişo. Nalmikê gerîlayan zî sey yê keyeyan nîyê. Gerîlayî werdê xo nalmîkanê xişin de wenê. Mavajî çar-panc gerîlayî yew nalmîke de werd wenê.

Tîjda peyê werdişê werdî ra leyê adirî de kemere ser o ronîşte. Baran Bidlîs nalmikî şutî dima ame orteyê gerîlayan de xo ca kerd. Heme gerîlayî nêzdîyê adirî de çemberkî ronîştî. Winî ronîştî ke tivana qey çembere bi destan ameya viraştene, winî weş amebî pê. Heminan rîyê yewbînî vînitêne. Tîjda zî dî ke embazê ci şimitişê çaye rê hadreyê, çaydane girewte û şîye orteyê gerîlayan. Baran Bidlîs zî çaydana qije ya ke dem tede yo girote û şî leyê Tîjda de vindet. Tîjda awa giriyayîye dekerde şuşeyêk. Waşt şuşeyan taçarno la aye ra ver Qemerî şuşe girot û şuşeyî taçarnayî. Bi rêze heme şuşeyî bi awa germe taçarnayî.

Demo ke Qemerî şûşeyê destpêkê taçarna, Tîjda zî awe pir kerde. Her şûşe ke ame pirkerdene ra pey, Baran Bidlîsî zî dema çaye verdayêne ci. Şûşeyê çaye ya yewin Qemerî girewt û da destê Qesasî, Qesasî da destê Vile, Vile da destê Sîya, Sîya da destê Rûbar, Rûbarî da destê Agir, Agirî da destê Baran Amed, Baran Amed da destê Lêl, Lêlî da destê Asmîne, Asmîne da destê Vewrêşî, bi na tore xeleke tamam bîye. Şuşeyê çaye ya dîyine zî şîye heta destê Asmîne. Wina bê ke kes cayê xo ra werzo, çaye reste her kesî. Baran û Tîjda zî miyanê çembere de cayê xo girewt. Şeker zereyê tewreyêko Agirî bi destê xo deştî de bî. Tewreyê şekirî şî heta peynîya çembere. Verê Vewrêşî şeker dekerd şûşeyê çaye û şekir da Asmîne, winî heta Qemerî şekir verê gerîlayan ra vîyart. Peynî de Tîjda û Baran Bidlîsî zî şeker dekerd çaya xo û têvda la heta şekir ame înan ver, çaye şenik sar bîbî.

Vewrêşî şûşeyê çaye girewt û berd ver fekê xo, şenik nêzdîyê lewanê xo kerd la pa nêna. Waşt fam bikero, çaye zaf germ a yan ney. Dime ra firêk çaye şûşeyî ra şimite. Sereyê xo berz kerd û embazanê xo ra ewna. Heme vindetê, çaye şimitîşî ra mijûl benê. Her kesî zereyê xo de vatêne, “Tirêma do kam dest bi qiseyî bikero”. Vewrêş seba ke fermandarê eyaletî yo, waşt bêvengîye bişikno, ey vat:

-Embaz Tîjda şima çira ma rê qala Başûrî nêkenê?

-Ma do qala çî bikerê?

-Hema şima zanenê, embazê ke Başûr ra ameyî wa ma rê qalî bikerê.

-Embazê Başûrî şima rê zaf selamî kenê. Roja destpêkê de zî mi vatbî. Embazî vanê wa qaytê xo bibê. Seba ke gerîlayî newe de eyalete Xerzan de ca bîyê, embazî keyweş bîyê. Embazê Başûrî hem perwerde vînenê hem zî gureyê xo ramnenê. Koyan ser de meterîsan virazenê. Eke dişmen bêro, wazenê înan rê xêrameyîşêko rind bikerê. Leyê pêroyê nê karan embazî voleybol û futbol zî kay kenê.

Qemer:

-Mi zaf vîra kaykerdîşê voleybolî kerdo.

Baran Amed:

-Ma voleybol zî kay o?

Qemer:

-Ma kay nîyo çî yo?

Baran Amed:

-Kay o la kayê kênekan o. Eke ez şîrî Başûr ez do futbol kay bikerî.

Baran Amedî wina vat la ca de nê vatîşanê xo ra poşman bî ser de vat:

- Nê-nê ez ne şîna Başûr û ne zî fitbol kay kena.

Asmîne:

-Cinsperestîye meke Baran, voleybol zî futbol zî kayê cinî û camêrdan ê.

Qemer:

-Fam nêkerdo, fam nêkerdo.

Asmîne:

-Feraseta to sey 89 a. (Serranê newayan de tay çete vejîyaybî orte. Ferasetê înan şaş bî, yê dişmenî bî.) Ma to qet perwerde nêdîyo?

Qemer:

-Do fam bikero, do fam bikero.

Sîya:

-Errrîk şima sey Habîl û Kabîlî danê pêro.

Tîjda:

-Teba nêbeno, embazan yewbînî ra fam nêkerd. Ameyîşê ma ra ver ma di mangan perwerde dî. Perwerdeyê ma sîyasî û leşkerî bî. Seba ke kam do şehîd bibo, kam do bimana, nîno zanayene, embazan zaf qîmet da ma. Embazê ma zî bi taybet amey weçînayene. Ma şenî vajî ke heme embazan zaf waşt bêrê Vakur de têbikoşê, zaf xo ver ro da. Mavajî, embaza Vile, hîna perwerdeyê Akademîya Şehîd Bêrîtan de ferz kerdbî ke bêro Vakur. Zaf xover ro da peynî de zî serkewt.

Vile:

-Mi waşt ez şira Eyaleta Amed la pêwîstîyê tîyayî estbî, ez zî ameya tîya. Çi beno wa bibo, ez do rojê şira Amed.

Rûbar:

-Na fereseta herêmgerî ya. Kamcî cayê Kurdîstanî beno wa bibo ganî ma tey de gerîlatîye bikerê.

Vile:

-Labelê...

Baran Amed, Demhat Koçer lezkanî amey kewtî çembere mîyan. Ê nobetî ra ameyêne coka teyšan û veyšan bî. Suhbetê gerîlayan zî winî nême de mend. Qesasî awirê xo verdayî Demhat Koçerî û ci ra pers kerd:

-Çi est bî çi çin bî, şima dorûver ra hol nîyada?

Demhat Koçer:

-Ma dorûver ra ewnîya la na dûrbîne zaf bi weşîya mi nêşîye.

Qesas:

-Çira embaz, çiçi biyo?

Demhat Koçer:

-Ez vana qey embazan nobete de cixare anto û dûrbîne nêpawita. Dû kewto zereyê dûrbîne, demo ke mi pê ewna gеме weş nêasayêne.

Înan wina munaqaşa domna. Qemerî serê xo kerd xo ver, kêmasîya xo fam kerd la êdî çîyo ke bîbî, bîbî. Tayê kêmanîyan ra agêrayîş mumkin nêbi. Ey qutîya xo tunika yelege ra vet û kerd engiştanê destê çepî mîyan. Bi engiştê qije qutîye kîştê ra girewt. Hîrê engiştê bînî serbest mendî. Bi destê rastî pela cixareyî qutîye ra vet. Pele berde lewanê xo bi ziwanê xo kerde hît. Dime ra pele girewt destê çepî û bi destê rast zî cayo hît bîbî şenik-şenik cikerd. Bi hîrê engiştanê destê çepî pela cixareyî girewt. Bi destê rast tutin dekerd. Dime ra kîştê huşke ya pele kerde binê kîştê hîte û cixare pîşt. Kîştê hîte şenik akerde û reyna hît kerde. Bi hîtkerdîşî ra her di kîştê cixareyî nay ser yewbînî û cixare

engiştanê xo mîyan de rast kerd. Cixare na lewanê xo ser û fîşte ta. Dû ant heta şî miyanê pişike. Axu şîyêne zereyê ci. Badê Qemerî vat oh û dû kerd teber. Demhat Koçer zî Qemerî ra ewnîya û vat:

-Ohê çi embaz, to axu ant zereyê xo û dima zî vanî oh. Senî beno ke merdim hem axu anceno hem zî vano oh, ez qet fam nêkena.

Vereşanî ra fermandarî ameyî pêser. Kombîyayîş kombîyayîşêko kilm bî. Seba plansazîya a roje bî. Fermadarê Eyaletê Vewrêş, yê cephe Qesas, yê herême zî Rûbar o. Femandara cinîyan Tîjda, Demhat û Agirî pêro pîya kewtî mîyanê galgale. Kombîyayîşo kilm şenik derg bî. Badê cû bi viraştişê plansazîye ra kombîyayîş bi peynî bî.

Roja bîne Sîya reyna şuşeyê çaye şikna. Seke çik nêbîyo viyart şî cayê hewnkerdîşî û radyo girewt xo dest ke Radyoyê Vengê Mezopotamya bigoşdaro. Asmîne xobixo qisey kerd û vat: “Eke wina dewam bikero, heta çend rojanê bîn şuşeyêk nêmanena”.

Yew roja bîne ancî gerîlayî nuqta de ronîşte bîy. Roje asayî ravêra. Dema wext bîye vereşan, Qesas cayê xo ra werişt û vat:

-Embazênê, ez wazena engur biwera. Qandê cû ez do şirî bover enguran bîyarî. Tirêkam wazeno mi reyde bêro.

Tîjdaye, Asmîne, Vile, Lêl, Sîya têfekra vatêne; “Ma do bêrî.” Badê cû gerîlayan xo nuqta ra vera cêr da. Dimê panc deqayan amey qeraxê laye. Uca tayinan hema payan ser de,

tayinan zî ronîştî, pêlav û gore lingê xo ra kerdî. Dime ra zî şalwarî antî heta saqe (zanî). Bi rêze awe ra vîyartî û şî restî bover. Uca reyna gore antî lingan û pêlav kerdî pay ra. Qesas qeraxê laye de rayîr ser o heta heme gerîlayî amey pêser vindert. Peyra zî kome kewte rayîr ser û şîye. Ê şenik şî nêşî, restî yew hênî yo ke rayîr ser o yo. Uca êyê ke teyšan û nêteyšan hemeyan hênî ra awe şimite. Awa hênîyanê Kurdîstanî zaf bi tamê, coka gerîlayî rew-rew bê şimitişê awe, hênîyan ser ra nêravêrenê. Awe şimitîşî ra pey kome ancî kewte rayîr ser. Vile ser raye ra bi tena xo giran-giran şîye, dorûver ra çimanê xo zî çarnayêne. Xoz a zaf xasek bîye. Zerrîya Vile zîz bîye bi vengêko nişkek dest bi vatîşê deyîre kerd. Aye vatênê; *“Pirodê dezayê mi piro dê/ piro dê xalzayê mi piro dê/ pirodê dedkeyna pirodê. Seke vengê Rencber Ezîzî Koyê Sîser ra gulbang bido winî. Vile vinderte, xo tada, Tîjda ra pers kerd û vat:*

-Embaza Tîjda, radyo bi to ra yo?

-E, bi mi ra yo. Ma rayîr ra şinê ma ti wazena radyo goşdarî kera?

-Qet mepers embaz. Ez zaf wazena çend deyîran bigoşdara.

-Çira çi çî bî ke?

-Ma ti nêvînena, na xoz a; koyî, lay, birra...

-Temam ho to rê, radyo goşdarî bike, ma qey ti newe Kurdîstanî vînena!

-Ya, ya, ya ez newe Kurdîstanî vînena. Ma qey ti nêzana xasekîya her cayê Kurdîstanî cîya ya.

Qesas şî verê yew mewêre de vindert. Xo gopale ser o çewt kerd. Her gerîlayê ame dest eşt mewêre, gûşe cira kerd. Engurê sûrî, engurê rindekî. Tama înan zî zaf weş a. Her kesî tayê engurî werd. Qesas goş û çimê xo akerdî, çorşme verê çiman de yo. Çeka kalaşnîkoff dest de ya, qerşune ramita lûleye ro. Eke dişmen qerşunê yewine bierz, a dîyine do Qesas biteqno. Winî hadreyo ke vera dişmenî vindero û şer bikero. Tayê dem ravêra, hîsanê Qesasî ci ra vat, teba çin o. Hemeyan gûşeya engûre ya destê xo werdêne. Êdî dest bi cirakerdişî kerdênê ke embazanê xo rê berê, Qesasî veng fîşt xo ra û vat:

-Nika enguran ci ra mekerê, hîna mewêreyê bînî estê.

Badê cû dest eşt gûşeyêk û ci ra kerd. Giran-giran engurî werdî. Embazê ci zî amey leyê ey û vindertî. Qesas bi gopala xo Koyê Sîser mojna. Waşt qisey bikero la hîna fekê ey de engurî estbî. Engurê fekê xo cawitî. Dime ra bişirîya, dest bi qiseyî kerd.

-O koyo ke şima vînenê, Koyê Sîser o.

Asmîne:

-Çira ci rê vanê Sîser.

Qesas:

-Nêzana, labelê Sîser cayê gerîlayan o. Verara ci tim û tim gerîlayan ra akerdeya. Seba mendiş û şerkerdişî, zaf destdayeyo. No zî Kurîs o. Heme cayê xo kerre û birr o. Sey

maya ma ma paweno. Dişmen rew-rew nêkeweno mîyanê ci. Ci ra terseno.

Sîya:

-Dişmen koyî ra terseno yan gerîlayan ra?

Qesas:

-Dişmen koyî ra zî gerîlayan ra zî terseno. O kaşo ke aseno, par payiz ma uca dişmenî ser o çalakîye viraşte. Wext vereşan bî. Ma hêriş kerd û panc leşkerî kiştî. Bi hezaran esker amebî operasyon kerdêne. Ziyadêrî komandoyî bî. Labelê nêşayêne vera ma de teba bikerê. Ma çalakîye viraşt û heto bîn de xo nimitna.

Asmîne:

-Şima dişmenî ser o çekî nêwedartî, kel-melê înan nêgirewt?

Qesas:

-Nê embaz ma çî-mî nêgirewt. Heme çorşmeyê ma esker bî. Ma kotekî xo raxelesna. Nika zî ma bêrê ser Koyê Kember. Kerrayî ser de zaf çin ê labelê birrê ci seke aseno sixlet o. Ge-ge esker yeno hetê cor ra birrî mîyan de xo nimneno û keşîf keno. Dişmen bi no tewir wazeno cayê gerîlayan tespît kero û darbe piro do.

Badê na xoşebere, her şeş gerîlayî şî di mewêreyanê bînan ra zî engurî ci ra kerdî. Qesasî tayê taybentmendîyê geme zî embazanê xo ra vat. Badê cû agêrayîş de ancî Qesasî vat:

-Ma peyê Koyê Kurîs ra şînê heta Koyê Andok, Kember ser ra şînê heta Tûxe.

Tîjdaye pers kerd:

-Peyê Sîser de kamcîn herêmî, dewî estê?

-Peyê Sîser de qezaya Hîzan esta. Şaro ke tîya de ciwîyeno vêşane cerdewanîye kenê. Serranê ravêrayî de embazî uca de mendî la serre 2000î ra tepîya gerîlayî nêşînê uca. Çünke embazê ke a herême bişinasnê çin ê. Cerdewanê ucayî zî zaf har ê. Humara ma zî qîm nêkeno ke ma tayê embazan birusnê uca.

Asmîne:

-Na laye kotî ra vejîyêna, çimeyê naye kotî yo?

Qesas:

-Nêzana la çiyê ke ez zana, eke merdim kîştê laye ra şîro, reseno şaristanê Bidlîsî. Dewê ke beyntarê Kurîs û Sîser ra asenê newe ra ameyê û ca bîyê. Serranê 1990an de heme dewê ke tîya de yê dişmen veng kerdibî. A gelîya ke şîma vînenê zaf rindek a. Gelîya de riz zî karîyeno.

Bi nê qise û qalîyan ra dima, kome ameye resaye kîştê laye. Kome laye ra vîyarte û şîye orteyê embazanê xo de ronîşte. Engurê ke bi xo ra ardibîy ronay. Sîya şî ke çaydane biyaro, çaye pir kero. Ameyîş de verê xo ra nêewna. Nêewna û verê lingan ra bî tingir-mingira şuşeyan. Şuşeyî şikitî, kesî çiçi nêvat, tena Asmîne awirek eşt ke sey tîre bî. Sîya zî ewna Asmîne ra. Çünke zano ke Asmîne do çîyêna vaja. Sîya peşmerîya la Asmîne zaf cidî bîye. Asmîne vat:

-Ma, ma do ser serê nê koyî de senî şuşeyan peyda bikerî. Her roje şuşeyêk-di şuşeyan şikneno. Peynî de ma do nalmikan de çay bişimê.

Sîya:

-Teba nêbeno ez do şirî dewe ra şuşeyan biyarî. Ma serra 97 de şuşeyê ma estbî? Nê çin bî. Qutîkê awmeyweyê ke eskeran şimitêne û eştêne ma arêdayêne û pê çay şimitêne.

Rûbar:

-Ti zî kemanîya xo seke asayî bo mojnênî, şenik baldar be embaz.

Sîya:

-Nê gerîlayê seserra 21ine yê, seserra 20an de nan çin bî ma biwerê. Nika serra 2007 a heme çîyê ma est o.

Vewrê:

-Babete ser o qisey bike. Mijare şikitişê şuşeyê ke to şikitnayî ya. Mijar gerîlatîya kan û newe nîya.

Sîya:

-Mi zî vat qey ti do hetkarîya mi bikerî. Ma serra 97 de pîya bî, ti o taw zî sey nika fermandarê mi bî. To zî xatirê mi nêgirewt. Ka bêrê-bêrê, êyê ke enguran wenê wa biwerê, êyê ke çay şimenê wa bêrê çaye bişimê.

Roja bîne vereşan ra gerîlayî ameyî pêser. Îdarekarê kombîyayîşî Vewrê bî. Ey vat:

-Embazênê, ma do ewro nuqtaya xo bivurnê, coka ma rew dest bi kombîyayîşî kerd. Embazî şenê cuye û xebatî

ser o qisey bikerê. Embazî şenê rexneyê xo zî biyarê ziwan, şenê pêşnîyazan zî bikerê.

Rûbar:

-Destur esto embaz?

Vewrêş:

- Kerem bike.

Rûbar:

-Cuya ma asayî ravêrena, ma girweyê xo zî kenê. La çîyo ke ez wazena vajî, nuqta mîyan de kel û melê ma zaf vila yê. Çiyê ke şewq danê nê nê nimitnayene. Dişmen şeno dûrî ra û hewa ra nuqta ma bivîno. Coka asayîşê ma keweno xeterîye. Bi taybet zî embaz Qemer dema beno werdpewj dîqat nêkeno. Coka ez embazî rexne kena wa baldar bo.

Vewrêş:

-Temam. Sewbîna embazê ke wazenê qisey bikerê wa kerem kerê.

Vile:

-Destur esto?

Vewrêş:

-Kerem bike.

Vile:

-Ma amey herême ra tepîya, nê çend rojan de bander bî. Êdî embazê cinî zî şenê şîrê gureyê teberî. Fermandarî plansazîye de ca bidê ma zî hol beno.

Vewrêş:

-Temam ame famkerdene. Embazê bînî.

Qesas:

-Destur esto?

Vewrês:

-Kerem bike.

Qesas:

-Bi ameyîşê embazanê newî ra ma do girweyê xo başêr bikerê. Vernîya ma de kiriştişê erzaq û viraştişê çalakîyan esto. Hewceyo embazî xo hadre bikerê.

Vewrês:

-Temam. Sewbîna?

Qemer:

-Ez ameya rexnekerdene, ez do nika ra tepîya zafêr baldar biba. Çünke disîplîna ma nuqta ma ra dîyar bena. Ez do rexneyê embaz Rûbarî ser o vinderî.

Vewrêsî reyna pers kerd:

-Keso bîn o ke biwazo qisey bikero esto?

Kesî ra veng nêvejîya. Eke Vewrêsî dî kesî ra veng nêvejîya vat:

- Temam, eke kes qisey mekero, ez zî çiçî nêvana. Seke embaz Rûbarî vat, ma heme embazî bi baldarî cuye û nuqta xo ser o vinderê ke dişmen zeîfîyanê ma ra sûd megîro. Çîyo ke embaza Vile vat raşt o. Êdî ma do pêro pîya têkoşîn bikerê. Seke embaz Qesasî zî vat, ma do di hetî ra gure bikerê. Embazî do bîedizîyê. Coka hetê ruhî û bedenî ra ma

xo hadre bikerê. Temam, peynî de kes çîyê vano? Eke çîyo bîn çin o, wa embazî werdî-werdî xo hadre bikerê, ma do şîrê nuqtaya bîne.

Şan de dema hewa bîye lêl, kome kewte rayîr ser o û şîye. Kaşê Koyê Kemberî de xo bi ca kerd. Ca nêzdîyê dewêk o, la dewe veng a. Cayo ke koma gerîlayan xo ca kerd, cenetî ra leteyek bi. Çend gozêreyê girdî estê. Nînan ra yew Gozêra tewr tay se serrî ya. Gozêre zaf berz a û gilê ci zî zaf hîra yê. Binê Gozêre ra asmen nêaseno. Binê yew gozêre de hînî zî esto. Awa hînî zî zaf bi tam a. Nêzdîyê hînî de gerîlayê camêrdî, weta zî gerîlayanê cinîyan xo bi ca kerd. Mesûlê asayîşê, Demhat Koçer nameyê gerîlayan bi rêze defterî ser o nuşt. Peyra zî rîpel ci ra kerd ke bido nobedarê destpêke. Serê lîsteye de nameyê cinîyan estbî. Goreyê naye lîste wina bîye.

#### Lîsteya Nobedarîye

|                |       |
|----------------|-------|
| Nameyê nobedar | saete |
| Vile           | 09-10 |
| Asmîne         | 10-11 |
| Tîjdaye        | 11-12 |
| Qesas          | 12-01 |
| Baran Amed     | 01-02 |
| Lêl            | 02-03 |
| Sîya           | 03-04 |
| Demhat Koçer   | 04-05 |

Selam û Rêzê Şorişgêrî

18.09.2007

Bi rêze heme gerîlayî nobete gênê. Dima zî nobedarê pey xo ra aya kenê. A şewe zî wina dewam kerd heta rêze ameye Sîya. Sîya şenik hewngiran û keyfî bî, Lêlî venga ci da vat:

-Embaz Sîya, Sîya, la werz-werz.

Sîya:

-Îiimmm, çiçyo çi wazenî?

Lêl:

-Werze ti nobedar î.

Sîya:

-Temam lo tamam.

Lêl:

-Ho to rê lîste, kefiye xo ser ra wedare.

Sîya:

-Temam, ti êdî şo.

Sîya nêwerişt, rakewtişê xo nêxeripna. Lîste kerde binê serê xo û hewn ra şî.

Demhat Koçer şan de wexto ke xo kerd derg ke rakewo, çend deqa fikirîya. Roje, şewdirî ra heta şan çi kerdo, çi nêkerdo, heme verê çimanê xo ra ravêrna. Çi kêmasî vejîyayê, çi başî ameyê kerdene, cêmîyan kerdî. Peynî de zî pîzeyê xo de vat: “Ez do saete 4-5 de nobedar ba. Ez do saete 4 de aya ba û werza.” Demhat Koçerî wina mezgê xo

de saete ronaye. Wext ke ame Demhat Koçer aya bî. Taye çorşme goşdar kerd, çik çin bî. Vindert ke nobedar bêro ey aya bikero. Taye dem vîyart la kes nêame ke ey aya bikero. Gepa xo ya çepe arde verê çimanê xo û çila saeta kasyo wekerde. Saete 4 rê 15 deqa ravêrena. Dima çila saete hewn ra kerd. Giran-giran werişt û şî cayo ke Sîya hewn kerdbî. Seba ke lîste viraştibî, zano ke kam do bêro ey aya bikero. Sîya zî aya kerdişê nobedar ra tepîya fina hewn ra şîbî, hewnêko xorîn de bî, top zî bêro eştene aya nêbeno. Zerrîya Demhat pê veşaye, qîmiş nêbî ke Sîya aya bikero. Demhatî xobixo vat: “Teba nêbeno, ez do kombîyayîş de rexne bikera.” Wexto saete bîye panc, Demhat şî hetê heme embazan û înan rê yew bi yew vat: “Şewdirbaş embaz!” Dimê aya kerdişê gerîlayanê camêrdan ra, şî hetê gerîlayanê cinîyan. Hîna 4-5 metre mendibî, veng înan da û vat: “Şewdirbaş”. Gerîlayan ra veng nêvejîya. Demhat şenik vindert û badê cû reyna veng fîşt xo ra:

-Embazênê şewdirê şima weş bo, de werzê.

Tîjdaye veng heşna û cewab da:

-Şewdir weş embaz, ma aya bîyê.

Ayabîyayîşê pêroyê gerîlayan ra pey dema şikiten a de, Demhat Koçer waşt şenik tinazî bikero, ey vat:

-Embaz Sîya lîsteya nobedarîye kotî ya?

Sîya:

-Nêzana kotî ya, vindî bîya?

Baran Amed:

-Ma se bîyo, embaz Sîya hewn de mendo?

Sîya:

-E, ez hewn de menda la Lêl zî ez rind aya nêkerda.

Lêl:

-Çi çi çi, mi hende venga to da, ti aya bî la nêweriştî.

Demhat Koçer:

-Mi fam kerd, şima hurdmîna kêmasîye kerda. Yewî weş aya nêkerdo, yo bîn zî nêweriştî. Coka ez do kombîyayîş de pêşnîyaz bikerî. Şima hurdmîna zî di şewan de di saetan nobede bigîrê.

Nê qisayan ver gerîlayê bînî kêfweş bî, yarenîye kerdêne; heya, eke di kes di saete nobet zêde bigîro, do di kesê bîn zî nobet megîrê.

Peyê araye ra, Sîyayî şuşeyêko çaye yo bîn zî şikitna. Asmîne bi hêrs û acizî vat:

-Êdî ez do heme şuşeyan bîyara pêser. Wexto ke ma kewtî têngêrayîşî, ez do heme şuşeyan dekera çanteyê xo. Êdî ez nêverdana yew şuşe zî bêro şikitene.

Nê qisayan ra pey kesî ra veng nêvejîya.

Roje bi lexe û huyayîş domyaye. Hetê bîn ra zî, nanopewjan mîr alawt, nan pewt. Ê yê ke ardîşa ci derg a, ardîşa xo terdnê. Tayênan puçê xo zî şutî. Vereşan ra yew kome xo hadre kerd ke şiro dewe. Verê ra hewcedarî ameybî waştene. Nika zî do şîrê înan biyarê. Êyê ke nuqta de mendî, lêlbîyayîşê hewa ra ver, adir wekerd û çaydane

de awe girênaye. Wexto ke dinya tarî bîye çaydane naye ser bizotan ke çaye serd nêbo. Êyê ke şî dewe kel û mel ard, nuqta de çaya xo şimite û werdî-werdî şî cayê xo ke hewn bikerê. O yo ke aya mend tena nobedar bi.

Seba ke humareya kome şenik a, cinî û camêrdan miyan de zaf beyntar çin bî. Sîya zî saete 12-01 de nobedar o. Eger şewe de dişmen eşt ser înan, do lezkanî bêrê pêser. Eger çorşme de çîyê ke nêno waştene yan zî aya kerdene lazim bo, nobedar şeno demo kilm de heme embazan aya bikero. No semêd ra zî gerîlayê cinî nêzdîye camêrdan de hewn kerdêne.

Sîya dema nobeta xo de çorşme ra gêra, seba ke şewe merdim bi çiman teba nêvîneno, Sîyayî goş na birrî ser. Çik çinêbî, heme çî asayî yo. Peyra waşt şiro hînî ser o, awe bişimo. Nêzdîye awe bî, gama peynî eşt ke êdî ronîşo û awe bişimo, xaftila veng vejîya, vengê şuşeyan. Sîya vindert êdî nêzana se bikero. Goş na embazanê xo ser. Cayê cinîyan zî zaf dûrî nêbî. Gelo veng şî gerîlayan yan ney. Sîya awe şimite, tayê vindert, saete bîye 00: 55 şî nobedarê peyê xo ra, aya kerd.

Vatena “Şewdir baş embazênê” ra pey her kesî ara xo kerde. Wext ravêra bî peroj, dima vereşan. Vereşan de her kesî hadreyî kerdî ke nuqta ra şirê. Asmîne heme şuşeyî kom kerdî û dekerdî çante. Baran Amedî zî kel û mel û pêwerd ard û para her gerîlayî daye. Êdî heme kes amade bî. Vewrês da ver şî, heme gerîlayanê bînan da pey ey. Vernî de camêrdî peynî de cinîyî yê. La, rayîr de rêze têmîyan bî.

Tayê cayan de seba şimitîşê awe rêze xeripîya, tayê cayan de zî seba ke fêkî zaf bî û tayê gerîlayan fekî werdî rêze xeripîya. Tayê gerîlayan him fêkî werdêne him zî kom kerdêne ke bibê nuqta. Hewa bî lêl, koma gerîlayan rayîrê maşîneyan ser ra xo ant cor. Pîyarê him bi kerrin him veracor û zaf qîyame bîye. Tayê cayanê asê de gerîlayan destê yewbînî girewt û yewbînî ante cor ke şîyayîş bidomyo. Nuqtaya ke gerîlayî do şîrê na fin zî kaşê Koyê Kurîs de ya. Koyê Kurîsî sey Kember nîyo. Kember sey kêneyan nazik û birresixlet o. Kurîs sey xortan huşik û kerrin o. Birrê ci zî şeniksixlet o. Koma gerîlayan şîye heta nîmeyê kaşî. Êyê ke rayîr weş zanayêne û şîyayêne şewe rayîrê xo bivînê, vernî de şîyêne û kewtêne nuqta. Nuqta verê kerrayêka berz de ya. Cor ra kes nêşeno bêro bikewo mîyanê nuqta. Coka hetê asayîşî ra destdaye ya. Hetê Vakur û Başûr zî tersê înan çin bî. Cêr ra zî, çi dost çi dişmen nêşeno bêro. Nuqta bi nê taybetmendîyanê xo, pawitişî rê tewr destdaye ya.

Verê kerra de hetê başûrî de camêrdî, hetê vakur de zî cinîyî ca bî. Orte de cayê çaye û werdpewtişî esto. Werd û çaye do uca bêrê pewtene û girênayene. Xortan ke xo bi ca kerd ra pey, tayinan mîya xo xo ra kerde ke ereqê xo huşk bikerê, tayê zî rew rakewtî û hama hewn ra şî. Nobedaran çekê xo girewtî û şî cayo ke şenê pawitişê embazanê xo bikerê.

Bi vatişanê “Şewdir baş embazênê.” her kes dorûverê adirî de amey pêser. Tay gerîlayî zî şî ke awe bîyarê. Radyo

goşdarîkerdîş zî çîyê timî yo. Saet 09: 30 de bi bêtêla xişin herêmanê bînan ra yeno qisey kerdene. Coka wezîfedar têlê bêtêle ant. Baterî zî amade kerd. Vewrêş verê bêtêle de ronişt. Tene bi tene venga embazanê bînan da ke ê ser bêtêle de amadeyê. Vewrêşî veng fişt xo ra vat:

-Amara-Amara!

Herêma Tetwan:

-Goşdara Amed.

-Demê to baş bo.

-Demê şima zî baş bo.

-Şima het de çi xeberî estê?

-Hetê ma de çîyê çin o, rewşe asayî ya.

-Temam, serkewtin.

-Serkewtin.

-Adar-Adar.

Herêma Andok:

-Goşdara Amed dembaş.

-Dembaş. Şima senîn ê?

-Berxudar bê.

-Embazî senîn ê?

-Rewşa heminan rind a, şima rê selamî kenê.

-Çiman ser o, embazê tîya zî selam kenê.

-Çiman ser o.

-Şima het de çîyê neweyî estê?

-E, embaz estê.

-Xeyr o. Çi esto?

-Vizêrî şewe.

-Temam.

-Embazan, Koyê Kozmê de.

-Temam.

-Xefik rona.

-Temam.

-Saete 21: 05 de

-Temam.

-Dişmen Qizilaxaç ra ame ke vera embazan xefik rono.

-Temam.

-Seba ke embazan verê ra xefik rona bî.

-Temam.

-Embazî danê piro.

Bêtelî ra xiş-xiş ame veng fam nêbî.

-Fam nêbî, xiş-xiş ver vengê to ra yeno.

-Mi va embazî danê piro.

-Temam.

-Çar eskeran kişenê.

-Temam.

-Yew embazê ma şino meytê eskeran ser.

-Temam.

-Yew çeka G-3, çar şarjor, û çanteyêk gêno.

-Temam.

-Embazî saxlem peyser yenê nuqta xo.

-Temam. Baş o. Sewbîna çîyêk esto?

-E, esto.

-Kerem ke.

-Na çalakîye de yew embazê ma beno dirbetin.

-Dirbeta xo giran a?

-Dirbeta xo sivik a, ma do çareser bikerê.

-Temam, destê embazan weş bo.

-Argêş-Argêş.

Herêma Sason:

-Argêş goşdaro embaz.

-Demê to baş bo.

-Demê şima zî baş bo.

-Hal-hewal senîn o?

-Rind o embaz çîyo ne weş çin o.

-Temam, serkewtene.

-Serkewtin

-Andok-Andok.

Veng vejîyêno la nêno famkerdene.

-Andok-Andok.

Herêma Dorşîn:

-Goşdaro embaz, dembaş.

-Dembaş. Çi esto çi çin o?

-Yew serebûte esta ma do neql bikerê.

-Kerem bike.

-Vizêrî hîrê embazê neweyî amey beşdar bîy.

- Zaf rind. Xeberêka hol a. Ê embazî kotî ra ameyê?

-Unîversîteya Dîcle ra ameyê.

-Kamcî şaristanî ra yê?

-Embazî Çermûgij ê. Unîversîte de têkoşîne şinasnenê.

Badê cû yenê beşdar benê.

-Kênek ê yan lajek ê?

-Embaz, yew kêna ya û di lajek ê.

-Temam, xeyr bo, ma înan rê şerkewtiş wazenê. Şima zî qaytê embazan bikerê. Înan hol perwerde bikerê.

-Temam.

-Çiyêko bîn esto?

-Nê embaz çi çîyo bîn çin o.

-Serkewtin.

-Serkewtin.

Embazê ke herêma Şêxcuma verê bêtêle de muhabere goşdar kerde. Seba nê di neweyan rîgeş bî. Vewrêsi vat:

-Sîya kotî yo?

Sîya peyê Vewrêsi de vindertbi ey vat:

-Ez tîya ya.

-To goşdarî kerd, hîrê hemşarîyê to beşdar bîyê.

-Ya! Êdî Çêrmûgijî zî beşdarê şorişî benê. Serranê 1980 ra hetanî nika şehîdê çêrmûgijî estê. Mustafa Marangoz Lûbnan, Gelîya Beka de vera Îsrailî şer keno û şehîd beno. Harun (Şexmûs Yîgît) zî serra 1990 de kîştaya laya Hecîbeg de ke herêmêka Gerdîya ya de şehîd beno. Koyanê Zaxros de fermandariya pêroyî ya welatî kerda. Şehîdê fîrazî estê la ameyîşê şorişî mîyan zî zaf tay o.

Lêl:

-Mi zî uca de xebata sîyasî kerda. Şarê ci zaf rind o la tayê cerdewanan û olperestan bi nameyê ol kar kenê uca leymin kerdo.

Sîya:

-Êdî Çêrmûge zî do bêro xo ser, ser raya welatperwerîye. Seke aseno, gencê ma yenê koyan ser, wazenê xo azad bikerê.

Roja bîne panc gerîlayan xo amade kerd ke şîrê çalakîye bivirazê. Vewrês, Asmîne, Baran Amed, Demhat Koçer û Vile. Gerîlayê bînî seba ke kome oxir bikerê weriştî. Kome kesî rê nêvat ê do şîrê çalakîye bivirazê. Tena femandaran zanayêne ke kome do şîro çalakîye bivirazo. Yewbînî ra xatirwaştişî ra pey, vereşan de, kome kewte raye û şîye. Kome şîye heta neqeba Koyê Kurîsî. Uca de kome xo peyê kemerêka girde de nimitna ke hetê Gelîya Birîsim ra kes nêvîno. Beno ke dişmen bi koma nimitkî keşif bikero û koma gerîlayan bivîno. Neqebe de mazêreyêka hurdeke

esta. Seba ke dişmen hema-hema her serre birrî veşneno, mazêrî newe ra aj danê. Mazêreyê Kurdîstanî zî sey gerîlayan ê. Çi beno wa bibo her dem ser koka xo kewe benê. Baran zî şî mazêre miyan ke hetê bîn ra nêaso. Dûrbîne girewte xo dest pelê tutinê kaçaxî ke qutîya ci de yê vetî û pê camê dûrbînê xo pak kerd. Dima zî dûrbîne daye verê çimanê xo û çorşme ra ewna. Rind ewna dima qaneh bî ke çiyêko nêweş çin o. Dûrbîne kerde çanteyê dûrbîne mîyan. Reyna qutîya xo tunika xo ra vete, bi lez cixareyê xo pîştina û lezkanî dûman ant zereyê xo. Çend rey dûyê cixareyî ant zereyê xo ra dima cixare kerd bin linga xo û hewn ra kerd. Hewna do kombîyayîş bêro kerdene. Şîyayîş û ameyîşê çalakîye ser o qiseyî bêrê kerdene.

Dest pêkerdişê kombîyayîşî ra Vewrêsi dest bi qiseyî kerd û vat:

-Embazênê, şima zî zanênê ke ma do şîrê çalakîye bivirazê. Koma ma qij a, coka ganî ma aya bî. Birrî mîyan de ma do nimateyî vinderî. Ma şewe de şînê cayê xo. Uca de ma bi dore nobet genî. Wexto ke bî şewdir ma do dişmenî keşif bikerê. Cayo ke ma şîrê ra hedef zî aseno. Heta vereşan çimê ma do dişmenî ser o bê. Vereşan ra di embazî do şîrê dişmenî ser. Hîrê embazî zî do serê girdî de vinderê. Eke çalakîye tamam bî, ameyîşê embazan ra ma do ageyrê bêrê. Embazê ke şîrê hedefî ser o, Asmîne û Baran Amed o.

Demhat Koçer û Vile destê xo berz kerd û destur waşt. Vile vat:

-Ez wazena şîra dişmenî ser o.

Demhat Koçer:

-Ez zî wazena koma êrîş de cayê xo bigîrî.

Vewrê:

-Temam, fam beno ke heme embazî wazenê şîrê dişmenî bikişê. Labelê plansazîya embazan kombîyayîş de virazîya û bî birreyê fermandarî. Coka ez nêşena cayê embazan bivurna. Hîna ma do zaf vera nê dişmenî şer bikerê. Eke dor ame, embazê bînî zî do cayê xo koma êrîş de bigîrê.

Nê kombîyayîşî ra pey, kome werište û kewte rayîr. Kome lêlê şanî de têpey şîyêne. Dişmen nêşeno dûrî ra kome bivîno. Kome ge-ge şenik, ge-gane zî bi lezkanî şîye, xo resna cayê ke şewe û roje bimanê. Tîya de Baran Amed û Asmîne serê velgê huşkî yê mazêre ra xo kerd derg û hewn ra şîyî. Ê do meşte rew werzê û şewdir ra heta vereşan hedefê dişmenî keşif bikerê. Girdî bişinasnê, bizanê çend esker tey de manenê, senî yenê û şînê.

Şewra yo, Asmîne û Baran kîştî yewbînî de ronîştî û dest bi keşifkerdişî kerd. Sere de Asmîne dest bi qiseyî kerd û vat:

-Baran, gelîye çiqas xasek a!

-E, zaf xasek a, dişmen hereket keno.

-Na reya yewin a ke ez na gelîye vînena. Zaf hîra ya, zaf xorîn a zî. Nîyade koyê dotî senî aseno.

-Esker şî ser tanq, ez bi dûrbîn rind vînena. Eke bixebitno û roketî biteqno zaf rind beno. Gonîya ma do tîya bimano heta heta. Ti zî xo rê biewne heta heta.

-Embaz ma bi to ra hîsî nêmendê. Zerrîya mi zîz bîye. Biewne awe ra sey marî xo tadana û yena. Laye, koyo berz, dewî, dewekî, bax û baxçeyî. Ho to rê cenet.

-Nê-nê heta potînê dişmenî erdê ma ser o bê, ez qet nê cayan ra nêvana cenet o.

-Ka nîyade senî sere huşk o. Na rayîra ke nika verê çimanê ma de ya, rayîrê verênan a. Ma hezar serrî ra ver, rayîro asin estbî. Teyare û rasteyê teyareyan estbî. Sey nika telefon estbî. Merdiman heme çî na rayîr ra vîyarna, şîy û amey. Bazirganîye kerd. Hindistan ra birîsim ard berd heta Ewropa. Sey nika kulturê Ewropa serdest nêbî. Kulturê Asyaya Mîyane û kulturê Rojhelato Miyane aver bî.

-Ma hîna nêşenê zîwanê xo rind qisey bikerê, ez vana qey pepug ma rê bermeno.

-Reşvîn mebe, geşvîn be, karwanserayan bîya xo vîr. Ruhê verênan hîs bike. Esteyê kalik û pîrikanê ma tîya de yê. Nîyade baxçeyî dewî senî rind asenê. Nê baxçeyê ke kalik û pîrikanê ma hezaran serrî yo weye kenê.

-Raşt o labelê seke aseno mabêynê her di dewan de girê eskeran esto.

-Teva nêbeno, ma do na şewe de pirodê, orte ra wedarnê.

-Oho oho oho, şîma çi xoşebere kenê.

Asmîne:

-Embaz Vewrêş to goş na ma ser?

Vewrêş:

-Heya, ez ameya ke girdî ra biewnî, labelê şîma galgale kerdêne. Mi nêwaşt qiseyanê şîma nême ra bibirnî.

Baran Amed:

-Eskerî girdî ser o zaf nîyê, da-vîst eskerî ya estê ya çin ê.

Vewrês:

-Dîyar beno ke çimê to birneno.

Asmîne:

-Embaz Baran zaf xo ra bawer o. Ez zî bawer a ke çalakîya ma do serkewte bo.

Vewrês:

-Seba ke çalakîye serkewte bo ma şîma weçînayî. Baran, ka dûrbîne bide mi, çimê to kor bî. Seke aseno orteyê girdî de tank esto. Hetê çep de di meterîsî asenê, hetê raşt de yew meterîs esto labelê peyê girdî de çi esto ma nêzanê. Coka eke şîma tank û di meterîsê hetê çep çin kerdî, lezkanî agêrê bêrê.

Baran Amed:

-Ma tank çin bena, embaz Vewrês.

Asmîne:

-Ez do şîra tank ser o, eke mi bombe dekerd mîyan ti bivîne senî teqena.

Baran Amed:

-Beno, ti şo ser tanq de, ez zî şona meterîsan ser.

Vewrês:

-Eke şima yewbînî qaneh kerdo ez teba nêvana. Heta verê meterîsî pîya şîrê, dima zî qaytê yewbînî bikerê. Seke aseno dişmen hêrişê winasî nêpaweno, coka rehet hereket keno.

Êdî wextê şîyayîşî ame. Asmîne û Baran Amed, embazanê xo ra xatir waşt û şî. Înan xo vera Gelîya Birîsim da, laye ra zî vîyartî, xo nêzdîyê rayîrî kerdî. Seba ke maşîne zaf şînê û yenê rayîr ser ra vîyartiş zahmet o. Coka Baranî hetê çep û hetê rast ra ewna ke pirdê bivîno. Fina yewine Baranî pird nêdî. Hetê çepî ra tayê bîn zî şî, dorûver ra ewna, uca de pird dî û ageyra kîştî Asmîne û vat:

-Embaz mi pird dî ma şenê pirdî bin ra şîrê.

Her di çalakîkerî rayîr ra vîyartî dima verê xo da girdî ke dişmenî ser de xo ca kerdo. Girdî ser o çilayî estê. Şewqa nînan zaf vila bena. Hetê rast yê girdî de dewe esta. Hetê çep de zî dewêka bîne esta. Coka roştî zaf a. Labelê geme şîyayîş rê destdaye ya. Dere û derxuleyî, kemer û kuçî, dar û berî zaf ê.

Baran û Asmîne ge-ge kîştî kemeran ra, ge-gane binê daran ra, ge-gane zî dere ra vîyartî û şî. Nêzdîyê girdî bî. Gir sey hakî yo, şîyayîşê ser asan nîyo. Coka Asmîne û Baran giran-giran şîyêne. Payê xo giran berz kerdêne, giran-giran nayêne ro ke kemeran ra veng nêvejîyo. Mabênê di meterîsan ra Asmîne verê xo da tanqî. Baran zî peyê ci de bî ke aye bipawo. Êdî wext yê qisekerdişî nêbî, wext, wextê xebitnayîşê çek û bombe bî.

Asmîne dî ke eskerî hayî ro dorûverê xo nîyê rehet bîye.  
Asmîne xo pîze de vat:

-Tivanê qey no erdî de gerîlayî çin ê. Coka esker xo ra razî xo ra bawer fetelîyenê û qisey kenê. Qiseykerdişê înan hol o, eke ê qiseyî bikerê, veng ver linganê ma ra bivejîyo zî pê nêhesenê.

Asmîne xo erd ra xişikna, tîkê xo nêzdîyê eskeran kerd. Çeke dest de hadre ya, qerşun ramitbî luleye. Çîyo ke mendo engiştayîşê ser linga çeke û antişê linge yo. Asmîne winî zî kerd. Linga çeke ante yew, di, hîrê kilm-kilm pa na. Eskerê ke verê tank de payan ser de yê galgale kerdêne, ca de merdî. Wexto ke Asmîne di eskerî kiştî, hetê çepê tank ra yew esker peyê tank ra vejîya. Tivana qey xînt biyo. Asmîne qerşunî nayî pa. Eskerî ra vengê nalayîş û jîvayîşî bîye berz.

Asmîne fikirî û xobixo vat: Şima lajek û kênekanê ma musnenê xorotişî. Şima tiryak û mey şarê ma miyan ra vila kenê ke gencê ma bişimê, şerxoş bibê. Mezgê înan qilêrîn bibo. Fikra netewî ra dûrî kewê, nêrê koyan ser o. Kar û xebate komelî mîyan de mekerê ke şima rê bibê xulam. Şima zî serdestîya xo biramnê.

Nê qiseyê zernênî, mezgê Asmîne de çend çirke mîyan de vîyartî. Dima Asmîne dorûver kontrol kerd. Çimê xo çarnay Baran Amed ser o. Baran zî kewtibî miyanê lebate. Verê xo da meterîsanê kîştî çepe. Meterîsan ra qerşun ameyêne eştene. Bêserûber eştişê qerşunan ra Baranî fam kerd ke esker zaf tersayo. Esker bê ke nîşan bigîro qerşunan erzeno. Baran xo xişikna û da-des metre nêzdîyê meterîsan bî. Qet

bi çeke qerşun nêeşt. Di bombeyî vetî, pîmê ci rast kerd. Nîşan girewt û qula meterîsî ra dekerd. Hîna bomba nêteqîyabî, Baran pîmê bombaya bîne zî ant û eşt meterîsê dîyinî. Bomba têpey teqîyay labelê bomba dîyine nêkewte meterîsî mîyan. Esker zî seba ke bomba zaf nêzdî de la tever de teqîya gêj bî. Baran bomba hîrêyine zî eşte meterîsê dîyinî. Na fin weş îsabet kerd. Her di meterîsan de gandar nêmend. Asmîne hetêk de hîrê çekê G-3 girewtî xo dest, hetê bîn ra zî Baranî ra ewna. Wexto ke Baran di meterîsî çin kerdî, reya destpêke Asmîne bi vengêko berz veng Baranî da û vat:

-Bê.

Seba ke nêwaşt Baran şiro meterîsan mîyan, çek bîyaro û wextê çalakîye zî derg bibo. Dişmen zî binkeyê xo ra bêro û pêrodayîş biramo. Eke winî bibo ê ya dirbetin benê ya zî şehîd kewenê. Coka Asmîne reyna veng Baranî da. Baran verê ke bêro xo bi xo vat:

-Teba nêbeno wa na fin wina bo.

Asmîne nasnameya eskeran zî tunika înan ra vete. Eke winî nêbo dişmen kiştêyê xo nimneno, qet bahs nêkeno. Labelê wexto ke hêzanê HPG nasnameya kiştêyên dişmenî aşkera kena, dişmen zî nêçar maneno û bahsa çalakîye û kiştêyê xo keno.

Asmîne û Baran Amed lezkanî xo veracêr dayî. Heta ke raye ra vîyartî, yewbînî de qisey nêkerdî. Heta wextê ke Asmîne û Baran Amedî rayîr nêvîyarna, serê girdî ra qet

veng nêvejiya. Vîyartîşê rayîr ra dişmenî dest bi eştîşê qerşunan kerd. Bêserûber dorme ra qerşunî varnayî. Baranî Asmîne ra pers kerd û vat:

-Ti senîn a, ti cayê to dirbetin bîyo?

-Nê embaz ez rind a, mi rê vaje ti senîn î?

-Ez zî rind a.

-Laşa xo de nîyada hela dirbete esta yan ney.

-Ez weş a çîyêko xirab çîn o.

-Temam, ma ameyî kîşt a laye, bilez ma awe bişimê û şîrê.

Gelîye heta cayê koma pawitkare kaş û qîyame ya. Rayîrşîyayîşê wina zehmet ra pey Asmîne û Baran Amed têşan bî. Înan zaf ereq dabî. Awe çîn a. Coka Asmîne reyna Baranî rê vat:

-Ti hîna zî qanik nêcawenî?

-E, na fine ez wazena bicawî qirrika min huşk bîya. Ez do heta biresî embazan qanik bicawî ke têşanîya mi bişikyo.

-Ti çiqas feodalî Baran, çira ti tim û tim vanî camêrdî qanik nêcawenê.

-Nêzana, hîna ez keye de bîya vatêne: “Eyb o camêrd qanik bicawo”.

-Eke seba şikiten a teyşanî bo, ne eyb o?

-E.

-Nê çekî çiqas giran ê.

-Eke ma şî hetê embazan, ê do çekan ma ra bigîrê. Barê ma zî do şenik bibo. Xora rayîrê ma zî rast bena, qîyame nêmaneno.

-Ya, çalakîya ma serkewte bîye, eke ma şî leyê embazan û di şuşe çaye şimite, heme edizîyayîşê mi do mi vîra şiro.

-Ma ti vanê verê ke bibo lêl ma do biresê embazan?

-Senî beno wa bibo, Vewrêş ma verê ke hewa bibo lêl do biresno cayê embazan. Coka raye de zî nêvindeno.

Wexto ke Baran û Asmîne xo resna koma pawitoxe, heme şî verera yewbînî. Lew na gepanê yewbînî ra. Koma pawitoxe zaf şa bîye ke Asmîn û Baran Amed saxlem ageyrayî. Çekê dişmenî zî bi xo ra ardbî. Çekan ser o gonîya eskeran zî estbîye.

Badê pêresayîşê giruban, Vewrêş şîye verê gerîlayan û kewt rayîr ser û bi lezkanî dest bi şîyayîşî kerd. Çar panc deqa dima vat:

-Wa kes pey de memano. Yewbînî ra mevisê.

Kome bi lezkanî ameye neqeba Koyê Kurîsî. Uca vindertî. Hîna newe bîbî lêl. Vewrêşî ferman da vat:

-Wa embazî ronişê. Edî ma amey nêzdîyê embazan, bîna xo bigîrê. Dima ma do şîrê.

Demhat Koçer bi bêtêla xo venga Sêwregî da:

-Sêwregî, Sêwregî.

Nuqta de bêtêlê Qesasî dest de bîye, wexto ke embazê ci veng bidê, o do zî cewabê înan bido. Seba ke zaneno tewr herey lêl de gerîlayî, venga ci danê. Qesasî cewab da:

-Goşdara embaz, hal-hewal senîn o?

-Heme çî normal o, çiyêko ne baş çin o.

-Çi neweyê cîya hetê şima de estê?

Na persî ra mebest; embazê dirbetinî ya zî, şehîd estê yan çin ê yo. Demhat cewab da û vat.

-Serkewtiş yê ma yo.

Qesas zî bi na qiseye şa bî û vat:

-Destê embazan weş bo, çiyêko bîn esto?

-Nê embaz serkewtin.

-Serkewtin.

Koma çalakgere ameye nuqtaye. Gerîlayan pêro pîya destê yewbînî toqa kerd. Seba ke şîyayîşê çalakîyan de îhtîmalê şehîd û dirbetin bîyayîşî esto gerîlayê ke nuqta de mendbî bi sexlem agêraşîyê kome ra zaf şad û bi coş bî. Xêrameyîş kerdişî ra pey Baran Amedî vat:

-Çay embaz çay.

Kome bi tewirê çembere ronîste. Tayê gerîlayî şan de kewtîbî raye, newe ageyrayî. Tayê zî yew-di saete verê ra hewn ra weriştîbî. Gerîlayê ke nuqta de mendbî pawebî ke yew qala çalakîye bikero. Asmîne xo nêgirewt û bi kelecânî pers kerd:

-Tirêm şîyayîşê ma ra pey embaz Sîyayî şuşe şikitna yan nêşikitna?

Heme gerîlayî huyayî, tayê înan hende huyayî ke ser paşt de ginayî war o. Dima Baran Amed qala çalakîye kerd, labelê bi kilmî. Şimitîşê çaye û şikitişê ara ra pey, çalakîker şî ke hewn kerê. Ê yê ke nuqta de mendî, girweyê a roje domna. Koma ke hîrê gerîlayan ra ameyêne pê, şîye Koyê Kurîsî ser ke pawitişê pêroyî bikerê.

Perojîye ra dima koma gerîlayan amaye pêser. Wextê şimitîşê çaye yo. Şimitîşê çaye ra xoşebere zî bena. Tinazî yenê kerdene. Qala vîrameyîşan zî beno. Wextêko winasî de Rûbarî xo çarna Baran Bidlîsî ser û vat:

-Ka embaz Baran ma rê vaje to senî fotografê Rayber Apoyî verê Bûlent Ecevîti de berz kerd.

Baran Bidlîs şermokin bî. Binê zimbêlan ra peşmerîya, embazanê cinîyan ra ewna û serê xo verda xo ver. Amefamkerdiş ke Baran Bidlîs do qala na serebûte nêkero. Coka Agirî Bismil xo vist kar û vat:

-Ez do qala na serebûte bikera.

Rûbar:

-Kerem ke.

Agirî Bismil:

-Serre 1993 de Ecevît şîno Stenbol. Embaz Baran zî wazeno çalakîye bivirazo. Mezgê xo ra beno ano. Dima zî keweno rayîr û şîno ke çalakîye bivirazo. Şîno cayo ke qalabalix o. Heme ragihandin amade yo. Wênekêşî bi

makîna xo wêne ancenê. Kameravan bi kamerayanê xo dîmen qeyd kenê. Embaz Baran zî hema xaftila şino verê Ecevîtî ke heme kamera û wênekêş zî ci vînenê. Wêneyê Rayber Apo akeno û slogan çekeno. Vano: “Biciwîyo Rayber Apo.” Pawitoxê Ecevît û polîsî hema ca de embaz Baran pêtepişenê. Heme ragihandin na serebûte anceno. Wexto ke beno şan, serebûte heme televîzyonan de vejîyena. Dewlete naçar manena ke damusnayîş bido. Sermîyanê dewlete vanê: “Yewê xîntî no çî kerdo, hişê xo tamam nîyo.”

Lêl:

-Çira ci rê vanê xînt?

Tîjdaye:

-Seba ke sîstemê sermayedar, êyê ke duştê ci de vîndenê ra vanê xînt.

Sîya:

-Dima se bî embaz Baran?

Baran Bidlîs:

-Polîsan ez pêgirewta, rusnaya heps. Şenik êşkence zî kerdêne. Ez hîrê serrî hepis de menda. Dima zî ameya beşdarê gerîlayan bîya. Seba ke mi fam kerd bi çalakîyanê medenî ma nêşenê xo azad bikerê. Qandê azadiye ganî ma gerîlatîye bikerê.

Cuya gerîla sey koçeran a. Coka çend rojan ra pey cayê xo vurnenê. Koma gerîla na fin seba peydakerdişê erzakî şîye kaşê dûştê Koyê Kurîs û Sîserî yê Koyê Kember. Uca de nuqta xo viraşte. Viraştiş zî girweyê yew-di saetan o. Cayê

adîrca, cayê pewtena nan, virazenê. Eke sîber nêbo gerîlayî xo rê sîber virazenê. Raşt kerdena cayê hewn kerdene ra dima nuqta seba mendene temam bena.

Xocakerdişî ra pey koma gerîlayan şîye pey girdêk. Uca de dî ke yew deweke esta. Verê çend gerîlayî şî deweke ke deweke xirabe ya, dişmenî deweke vîran kerda. Deweke rindek a, mîyan de hînî û verê hînî de zî hope esta. Henarêrî, incînêrî, tuyêrî ûsn xeylê darê fêkîyan estê. Dişmen çend rojan ra ver amebî na deweke. Dorûver veşnabî. Seba ke vaş û lemî huşik bîbî, deweke temamî veşabî. Kam zaneno na çend reya na deweke hetê dişmenî ra ameya veşnayene. Serranê 90an ra nat dişmen tim û tim na kambaxîye keno.

Rûbar kîştâ hope ra şî ke dorûver ra biewno. Çiyêk dî ke zaf ecêb bî. Hema cayê xo de ronişt. Bêveng, bêvaj, xo ra şêwirî. Qet fam nêkerd ke no dişmen çira wina hov û har o. Dişmenî deweke veşnabî la no çend serrîyo gerîlayan qet nêşîbî na deweke. Kîştâ deweke de, nêzdî se qîlê hingê hingimênî zî veşnabî. Dagirker tena dişmenê şarê kurd nîyo, dişmenê heme weşî û xasekîya Kurdîstanî yo. Dişmen wazeno heme çiyê Kurdîstanî çin bikero. Gerîlayan uca ra tay fêkîyê ke şewatî ra reyayê arê dayî. Vereşanî ra pey wexto ke bîye lêl, kome ra di camêrdî û cinîyêk pîya şî ke bikewê dewekêka bîne. Teber ra kes nêyasayênê labelê deweke ra boya merdimî amayênê.

Yew keye amebî xo deweke de bi ca kerdibî. Keye seba ke şarîstanî de perîşan bîbî uca ternabî amaybî deweke. Wexto ke qeçekan gerîlayî dî, xo şanaya verara ci. Wexto ke

şaristan de bîyê gerîlayê ke hema-hema her şewe televizyonî de dîyêne, na fine gandar vejîyayî verê înan. Heskerdiş û sînayîşo ke keyeyî nîşan da, gerîlayî zî pê şa bî. Perskerdişê weşîya yewbînî ra pey gerîlayan şenik werd girewt û heme qeçekê ke keye de yê maç kerdî û kewtî teber. Keyeyî mendî verê çilaye de. Gerîlayî bi coş û şadîye ageyrayî ameyî embazanê xo het ke hope ser de ê pawitêne. Tawo ke reştî embazanê xo înan rê qala kuflete kerdêne. Şîrînîya kêneke û ya lajekî vîra înan ra nêşîbî. Her çî qandê ameyoxa azad ê nê qeçekan bi. Gerîlayî hertim qeçekan nêvînenê, wexto ke vînenê zî zaf sînenê. Naye yew nuqtaya ke ganî komelnasî analîz bikero ya. Qey domanî, Rayber Apo û gerîlayan ra hende zaf hes kenê? Sey sînayeyê xo vînenê. Beyntarê Rayber Apo, gerîlayan û domanan de têkilîyêka rast esta. Zur, dek û dolabî çin ê. Tena heskerdişêko saf û pake esta. Coka zî hetê ruhî de gerîlayî û domanî rew yewbînî ra bander benê. Rew yewbînî ra fam kenê. Yewbînî ra yenê bestene. Eke gerîlayî qeçekan bivînê, qeçekî gerîlayan bivînê, êdî dinya xo xo vîra kenê. Labelê yewbînî, xo vîra nêkenê. Dinyaya gedeyan û gerîlayan dinyayêka sey baxçeyê domanan a. Dinyaya înan heskerdiş û sînayîşo pak o.

Koma gerîlayan çend rojan, cuya xo şêwazê asayî ravêrnaye. Hetê asayîşî de zî zaf aya bî.

Rojê ancî roje asayî dest pêkerd. Sey heme rojan, na roje zî heme çî asayî bi.

Şewdirweş. Embazênê werzê. Ma keşîfger esto? Embaz na çend reya ez to ra vana dû meke. Filan eyalete emser rind çalakîyan kena, Tirkîya de her roje faşîzim tayê bîn avêr şino. Gelo nika hal û hewalê Rayberê ma senîn o? Rojêk bêro ma û Rayber Apo do pîya şirê Amed, bi şar û gedeyan ra Newroz pîroz bikerê?

Nê û persê sey nînan rojdemê gerîlayan de estê.

Gelîya xorîne de laya Şêx Cuma xo tadana û şina, nazik û nazenîn. Laye de xeylê maseyî estê. Qeraxê laye de xo ver o şamikî deresenê. Saete des a. Baran Amedî vat:

-Heval, vengêk yeno goşanê mi.

Nê çekuyan bala kesî nêant. Çend deqayî ravêrdî tepîya, Baran Amedî reyna vat:

-Embazênê, ez veng heşnena.

Demhat Koçer werişt, çeke şana doşê xo, dûrbîne zî girewte xo dest şî kîştê hêşedar. Çik çin bî. Heme girdî, kaşî keşif kerd, heme çî sey xo bî. Teba bala Demhatî nêant. Ageyra ame orteyê embazanê xo de ronîşt. Çend deqayê bînî vîyartî. Tivana qey kerm kewto zereyê Qesasî. Nêşa cayê xo de vindero. Zereyê xo rehet nêbî. Hîsê ci kewtibî xotêvdayîşî. Ci ra vanê çiyêna estê. Labelê teba zî nêaseno. Qesas, kalaşnîkofê xo û dûrbîne girewt û şî. Cêrê cayê nobete de ronîşt. Nê cayî ra hem hetê dişmenî, hem zî yê gelîya xorîne aseno. Eke ti hetê Vakurî ra biewnî, hetê rast de Sîser, hetê çep de Kurîs, orte de zî Kember aseno.

Seke yew kes Qesas ra vajo; “Veracêr ra biewne.” Gelîye de laye asena, kîştâ laye ra zî rayîro derg û dila. Kermê zereyê Qesasî xo têvda, Qesasî ra vat; “Bi dûrbîne biewne.” Qesas reyna bi dûrbîne ewna. Çiyo ke dî ecêb bî. Çend eskeran awe mîyan de asnawî kerdênê. Yewê înan zî hêşedar bî. Çek dest de ser kerra de ronîştî.

Qesas lezkanî ame û vat:

-Wa embazî bêveng bê.

Her kesî fam kerd ke nêzdî de dişmen esto. Dime ra Qesasî vat:

-Adirî hewn ra kerê, wa dû nêvejîyo.

Qesasî reyna vat:

-Dişmen laye de yo.

Seba pirodayîşî dem hîna rew bî. Gerîlayan dişmen nêzdî ra şopna. Hetê bîn ra zî plansazîye ameye viraştene.

Êyê ke ameybî laye de asnawî kerdêne, pêroyê înan kontra bî. Eskerê artêşa tirk yê asayî nêbî. Nê taybet bî, taybet zî amaybî weçînayîş ke Kurdîstan de karê leyminî bikerê. Kîştîş, tecawuz, îşkence, tiryak rotiş, çi karê leyminî estbî, nînan kerdênê. Nînan mîyan de kîştâ subay û astsubayanê tirk de, êyê ke gerîlayan mîyan ra remaybî zî estbî. Korucuyê ke bîyê kontra zî cayê xo nê yewîyeyan de genê. Nê wazenê sey gerîla bi da-vîst kesan hareket bikerê. Vera gerîlayan bi no şêwaz ceng bikerê. Labelê gerîlayî tewr asan zî nînan kişenê.

Koma gerîlayan cor ra sey helî na koma leyminî ra ewnayêne. Vereşan ra do galeyê na qefleya qontra bikerê.

Saete bîye çar. Demhat Koçer û Baran Bidlîs sey helî xo vera geliye da. Ê do cor ra şîrê bover ke keweno kaşê Koyê Sîserî. Hurdmîn dema kewtî raye, Vewrêş zî şî cayêk ke şîyayîşê Demhat û Baranî bişopno. Hetê bîn ra zî bi dûrbîne koma kontra ra biewno. Demhat û Baran şî heta kîştaya laye. Uca de Demhatî Baranî ra vat:

-Ez do awe ra şîra bover, ti zî mi bipawe. Eke mi awe û rayîr vîyart o wext ti zî bê ke ez zî to bipawa.

Baran zî vat:

-Temam embaz, qaytê xo be.

Hurdmîn şî bover dima mîyanê birrî ra xo nêzdîyê koma kontrayan kerd. Birrî mîyan ra înan xo da peyê daran û vindertî. Qesas û Qemer zî hetê cêr ra xo vera geliye da. Ê zî şî ke vernîya kontrayan de vinderê rayîrê remayîşê înan padê. Kîştaya rayîr de Qesas û Qemerî munaqaşa kerd. Qesasî vat:

-Ma se bikerî embaz Qemer, cayo ke ma bimanê viran o, darî çin ê.

Qemer:

-Teba nêbeno, ma şenê bi kemeran xo rê meterîş bivirazê. Ameyîş de wa dişmen ma nêvîno bes o. Ma do lezkanî û kilm pirodêrê dima zî şîrê.

Şîyayîşê Qesas û Qemerî ra pey; Tîjdaye, Asmîne û Lêl zî kewtî rayîr ser o ke şîrê heto bîn ra bi B-7 dişmen ro dê. B-7

zî paştîya Lêlî de ya. Heta hîrê qefleyî şî cayê xo girewt; koma kontra zî verê laye ra verê xo da rayîr. Vewrês û gerîlayê ke nêşî beşdarê çalakîyê nêbî, cayêko destdaye de vindertî. Uca ra şayêne heme dorûverî bivînê. Koma kontra rayîr ser de vindert ke yew bi yew bikewê rayîr û şîrê. O wext maşîneyêk (erebe) ame. Qontrayan maşîna vîndernaye. Sîyayo ke bi Vile ra pîya kîştî Vewrêsî de vinderto vat:

-Heval Vewrês bi ameyîşê maşîne ra plansazîye do xira bibo.

Vewrêsî vat:

-Çira?

Sîya vat:

-Nê do wenişê maşîneye. Maşîne de zî merdimê medenî estê. Ma nêeşkenê pîrodê.

Vewrêsî cewab da ci:

-Ti raşt vanî embaz. Eke winî bo, ma rê rind nêbeno. Ma nêeşkenê pîrodê.

Qontra û merdimê ke maşîne de yê qisayê xo peynî kerdî. Dima zî qontrayan yew bi yew verê xo da maşîne û weniştî ci. Nîmeyê kontrayan weniştî maşîne ro, nîmeyê bîne rê ca nêmend. Ê yê ke weniştî maşîne ro şîyêne. Badê cû kontrayê ke nêşa maşîne ro wenişê kewtî rayîr ser û şî. Ê yê ke mendibî da-des kes bî. Vewrêsî waşt rewşa peynîye embazanê xo rê vajo. Coka dest eşt bêtêlê û wina veng da:

-Sîpan-sîpan.

Demhat Koçer cewab da û vat:

-Goşdaro-goşdar.

Vewrêş:

-Şima vînenê.

Demhat Koçer:

-E, ma vînenê, ti vanê ma se bikerê?

Vewrêş:

-Nika vinderê, wexto ke Sêwregi vernî de da piro, o wext şima zî peynî ra pa nê.

Demhat Koçer:

-Temam embaz, fam bî.

Vewrêş:

-Sêwregi-Sêwregi:

Qesas:

-Kerem bike.

Vewrêş:

-Nîme bi maşîne ya şî la nîmeyo bîn mendo, eke eskerê yewine rest şima mesafa kilm ra pirodê.

Qesas:

-Temam, fambî.

Vewrêş:

-Sosin-Sosin.

Tîjdaye:

-Goşdara embaz.

Vewrês:

-Şima goşdarî kerde.

Tîjdaye:

-Rast o, ma goşdarî kerd, qiseyê to fambî.

Koma kontra mesafe pancas metre akerd û kewte rayîr ser û şîye. Wexto ke kontrayo tewr vernî de yo, ame verê Qesas û Qemerî; Qesasî, nîşan girewt û na kontrayê verênî ra. Hemwext Qemer zî kontrayo diyîn hedef girewt. Nefesê xo xorîn ant zereyê xo û nîme vera da û na pa. Her di kontrayî ginayî war ro û merdî.

Wexto ke Demhat Koçer û Baran Bidlîsî veng heşna; qerşunî çekerdî kontrayê ke hîna nêkewtê rayîr ser. Uca zî mesafeya 70 metreyî de pêrodayîş dest pêkerd. Hîrê kontra ginayî war o û êdî nêwerîştî. Kontrayo ke orte de bî, xo ververkî vera erdî da û kîştî rayîr de dest bi pêrodayîşî kerd. Koma Tîjdaye zî bi karnas û kalaşnîkof dest bi şer kerd. Pêrodayîşê destpêkê de kontrayan derbêko xidar werd. Pêrodayîş de zî êyê ke serwer bî gerîlayî bî. Vewrês kemere ser de vindertbî. Bi bêtêle sergêrîya-kordîne çalakîye kerdênê. Verê xo dano nata-bota, ge-ge bi dûrbîne ewneno dişmen û embazan ra, ge-ge zî bi bêtêl gerîlayan beralî (yonlendîrme) keno. Sîyayî waşt Vewrêsî aya bikero coka ci ra vat:

-Embaz pay ra mevinde, bê pey kemere de ronîşe.

Vewrêsî vengê xo nêkerd. Dimê çend deqayan na rey Vile vat:

-Embaz Vewrês, dişmen vera ma de yo, şeno to bivîno, bê  
pey kemere ra embazan beralî bike.

Vewrêsî reyna vengê xo nêkerd. Vile û Sîyayî fam kerd ke  
Vewrês do yê xo bikero. Goş nênano qisayanê înan ser. Ê  
vîstan de dişmenî Vewrês dî û bi karnas suîkast kerd.  
Qerşune ameye yew metre cêrê Vewrêsî de ginaye kemere  
ro. Kontra nîşan rast girewtbî. Şaş nêkerd, tena mesafe rind  
tahmîn nêkerdibî, coka qerşuna karnasî ginaye cêrê  
Vewrêsî. Wexto ke wina bî Vewrêsî xo eşt payê kemere.  
Sîya û Vile pîya huyayî. Vewrêsî vat:

-Şenik mend nê mi şehîd bikerê.

Vile:

-Ma to rê vat embaz, to goş nêna ma ser.

A vîste de Tîjdaye bi bêtêl veng da û vat:

-Serdar-Serdar.

Vewrêsî cewab da û vat.

-Goşdaro embaz.

Tîjdaye:

-Maşîneye ageyraye û yena. Ma do pîrodê.

Vewrês:

-Temam, rind îsabet bikerê.

Tîjdaye:

-Baş o.

Maşîneya ke vernî de şîbî, ageyraye û ameye hetkarîya  
kontrayan. Lêl B-7 a xo hadre kerd. Roket ramitibî B-7,

wexto ke maşîneye ameye duştê ci, roket teqna. Roket şî kîştâ maşîneye kewt, tam îsabet nêkerd. La tayê kontrayî bî dirbetin, tayê înan xo maşîneye ra eşt û dorûver ra vila bî. Dima zî pêrodayîşê înan û ya koma Tîjdaye dest pêkerd.

Çîyo ke gerîlayan bikerdêne kerdbî. Derg kerdişê pêrodayîşî bê mana bi. Coka Vewrêsi bi bêtêl ferman da heme komanê gerîlayan û vat:

-Embazênê ageyrê.

Sere de koma Tîjdaye xo resna Vewrêsi. Heta o wext hewa zî bî lêl. Dişmenî tanke arde piştîya ke Koyê Sîser ra derg bena şona hetê Başur ser ro. Tanke dest bi eştişê guleyan kerd. Hemwext de hawan zî erzîyayî. Gerîlayê ke ameybî pêser, şenik peyser şî. Yew hînîyî ser o kome vinderte. Tayê wext vêrd ra, koma Demhat Koçer zî ameye resaye koma Vewrêsi. Cayo ke amaybî pêser cayode dîyare bî. Cayê ke hînî tede estê cayê dîyar ê. Dişmen zî vêşêr roketan erzeno nê cayan. Coka kome nê cayî de nêvindete. Rayîro asayî yo ke kome ser o şiro, keweno duştê tankan. Coka kome dole û dere û derxulan ra şîye ke şîrê yew piştîya Koyê Kurîs ser de vinderê.

Têkîlîya kome bi Qesasî ra nêmendbî. Bi bêtêl vengdayîş zî bêfayde bî. Çünke baterîyê bêtêla Qesasî qedîya yo. Labelê ameyene zanayene ke Qesas û Qemer şenê xo rê çare bivînê. Şîyayîşê Koyê Kurîs de kom edizî. Tawo ke resayî cayo ke vinderê mîyanê ereqî de mendbî. No ca hem xo nimitîşî rê destdaye yo, hem zî pêrodayîşî rê destdaye yo. Dişmen eştişê qerşun, tanq û topan ramit. Bandora nê

eştişan kome ser o nêbî. Dişmenî bêserûber roket eştênê. Kome kîştâ Koyê Kurîs kaşêk de xo ca kerd. Vewrêşî ferman da Demhat Koçer û vat:

-Embaz Demhat, ti, Baran Bidlîs û Baran Amed şîrê pişte ser de vinderê. Eke hewa bî roşn bi dûrbîne dorûver ra biewnê. Eke dişmen ma ser de ame, bi bêtêl ma do yewbînî ra qiseyî bikerê.

Demhat Koçer zî vat:

-Temam embaz, ez wazena ma çeka BKC zî xo reyde berê.

Vewrêş:

-Şima zanenê, eke wazenê bibê, berê ez teba nêvana. Eke dişmen bêro şima ser, ma do xo biresnê şima.

Bî şewra hewa giran-giran roşt bî. Demhat û embazanê ci dormeyî ra rind ewna. Dişmen tena ame cayo ke pêrodayîş virazîya. Operasyono pêrokîn nêvejîya. Gerîlayê ke kaş de arasîyay, roşnbîyîşê hewa ra weriştî. Kel û melê xo day pêser. Her kesî çanteyê xo hadre kerd. Çi beno, çi nêbeno! Lazimo ê her çiyê weş û ne weş ra hadre bê. Kome araya xo bi awe û nanî kerde. Çiyêko bîn çîn bî ke biwerê. Seba viraştene çaye -ke cayê çaye cuya gerîla de taybet o- awe qîm nêkerd. Saete bîye heşt, new, new û nîm, tayê gerîlayan bi vengê nizim vatêne: "Embazênê çik çin o, nêzdîyê ma de nuqtaya ma esta." Ke ê uca ra şîbî cayo ke çalakîye virazîya. Her ke dem vîyart bi vengê berz û aşkera gerîlayan vatênê:

“Ma şîrê nuqtaya ke nêzdîyê ma ya.” Dima Vewrêşî bi bêtêl venga Demhat Koçer da, ey vat:

-Sîpan-Sîpan.

Demhat Koçer cewab da û vat:

-Goşdaro embaz.

Vewrêş:

-Bêrê xo biresnê ma.

Demhat Koçer:

-Temam embaz, fam bî.

Kome fam kerd ke ê heta şan uca de nêmanenê, do şîrê nuqtaya ke nêzdîya. Hîrê cinîyê ke kemere bin de bî, amey tever. Gerîlayê camêrdî yê ke kemere ser de hewn kerdbî, nika zî roniştê, weriştî. Demhat Koçer û koma ci zî ameye resaye înan. Vewrêşî bi vengêko sistek vat:

-Ma rind beno ma nika şîrê nuqta? Tîya pêrodayîş ra destdaye yo.

Çend gerîlayê ke vengê Vewrêşî heşna têfek ra vat: “Embaz o dişmen nîno heta tîya, o do dorûverê cayê çalakîye de operasyon bikero û şîro.” Vewrêş zî êdî qaneş bî û vat:

-Temam ma şîrê.

Asmîne çanteyê xo verê ra pîştî nabî û nabî kokê dare ser o. Tam no wexto ke kome bikewo herekete de, çanteyê Asmîne gina war o û gindirî. Bi kewtîş û gindirbîyayîş ra vengê şuşeyan zî vejîya. Sîya bi vengêko berz bê hemdê xo

huya. Huya heta ke paşt-paştkî gina war o. Asmîne serê de embazanê camêrdan ra ewna. Rîyê aye sûr bîbî. Veng ci ra nêvejîya. Sîya werişt û vat:

-Oh oh oh rind bî rind bî.

Vewrêş:

-Hiş be Sîya, qise meke.

Sîya:

-Ez şuşe tene-tene şiknena, Asmîne pêro pîya.

Vewrêşî reyna vat:

-Sîya hiş be.

Sîyayî halê Asmîne ra ewna, rind nêbîye. Ayakerdişê Vewrêşî ra pey Sîya zî bi xo hesîya ke rind nêkerdo. Çante zî bi vengê çing û ring da-vîst metre şî cêr. Seba ke kaş zî zaf tîk o nêvindet. Her kes bêveng bî. Kesî yarî nêkerd ke Asmîne meşikîyo.

Kome şîye nuqtaya xo. Tayê gerîlayî şî hînî ra awa serdine arde. Nuqta de kome fina çemberkî ronîste. Tayê gerîlayan vat: "Nika Qesas û Qemer se kenê?" Tayê embazan zî vat: "Ê sey gurxenêqî (kurtboğan köpeği) yê, teba bi înan nêbeno." Vereşan ra Qemer û Qesas zî amey restî embazanê xo.

Nika şima vanê şikîyayîşê şuşeyan ra dima kome çaya xo senî şimena? **Ma gerîlayî bêcare manenê!**



**Nameyê gerîlatîye:** Erdal Arif Îsyan

**Name û peyname:** Yilmaz Aydın

**Ca û wextê bîyayîşî:** Çêrmûge, Amed, 1980

**Beşdarbîyayîş:** 2005

**Cayê fealîyetî:** Ewropa, Xînêre, Zap

**Şehadet:** 22.02.2008, Pêrodayîşê Operasyonê Zapî de

## Kewto Pey Helîkopterê Şerî

*Na hîkaye seba vîrardişê şehîd Erdal Arif Îsyani  
(Yilmaz Aydın) ameya nuştene.*

BKC girewta xo dest vazdano. Kewto pey helîkopterê şerî. No ruh, no cesret to kotî ra girewto? Kotî ameyo dîyene ke bi BKC lejkerî kewenê peyê helîkopterî?

Vewre ca ra ca yew metre, ca ra ca di metre ya. Vewre mîyan de hîrê sey qerşûnî çante de, çante zî paştta ci de yo. Winî vazdano ke ti vanî qey hema do bireso helîkopterî. Dest bierzto ci bitepişo. Hesabêko tarîxîyî ci ra biperso û vajo, “Êdî bes o”? Tîya cayê gerîlayan o. Gerîlayî qandê serbestîya Kurdîstanî xo ver ro danê!

Xora estanika fîlozof Zerdûştî yena zanayene: “Zerdûşt sîdare de rakeweno. Nîmeroj o, heta ti biwazê germ o. Mar yeno, pereno ci, gaz keno, zehîr vera laşê ci dano. Pey ra Zerdûşt aya beno. Verê xo tadano marî ser, ci rê vano: ‘Laşê mi zaf gewz o, coka zehîrê to nêşêno teba bi mi bikero. Wa ti rind bizanî, yew xusûsê mi esto: ez eşkena zehîrê dişmenê xo xo rê bikerî hêz. Coka laşê mi ra axû veradana to, mi rê bî hêz!’”

Wina vano fîlozofê serpîlê fîlozofan. Mar zaf qisawet anceno, badê cû teqeno mireno. Nika dişmenî nameyê

helîkopterî nayo Kobra. Dişmenê zereyî û yê teberî, yê Rojhelatê Mîyanênî û yê dinya. Wazenê destpêk de gerîla, badê cû şarê kurdî axû bikerê. Wa rind bêro zanayene, ma tornê serpîlê filozofan ê. Helîkopter ney, heme dinya zî bêro ma ser, ma do xo bipawê, xo ver bidê.

No çêrê şarê kurdî Erdal o. Ma çend Erdalî yan qehremanî tarîxê Kurdîstanî yo newe de estê? Xeylê estê, xeylê!

Ez do şima rê tayê qala Erdalî bikera. Erdal çêrmûgij o. Ewropa de Têgêrayîşê Azadîye şinasneno. Keweno têkoşînî mîyan. Ewropa de xebate keno. Rêxistina gencan mîyan de girweyeno. Badê cû yeno welat. Kurdîstanî de kordînasyonê rêxistina gencan de cayê xo gêno. Pey ra zî vano: “Êdî bes o, ganî ez şirî mîyanê yewîyanê şerî û na fin lej bikerî”.

Ma yewbînî yewîyanê şerî mîyan de şinasna. Herêma Zapî Şkefta Birîndaran de. O zimistan de gerîlayan perwerde dîyêne. Erdalî her kesî ra vêşî xo dayêne perwerde ser. Heme babetan de munaqaşa kerdêne. Ewropa ra heta Şikefta Birîndaran pratîk kerd û hem xo perwerde kerd hem zî perwerde da embazanê xo. Coka ameyîşê mîyanê gerîla ra pey bî fermandarê tîmî. Perwerdeyê gerîla îdeolojî, leşkerî, sîyasî bî. La perwerde û gerîlatîye de çîyo tewr muhîm biredarîya. Bawerî û waştene çîyo tewr muhîm o cuya gerîla de. Her mîlîtanê PKK, verê verkan, ganî wayîrê îrade bo. Girêdayîya bi Rayber, şehîd û şarî ra zaf muhîm o. Naye zî şexsîyetê Erdalî de estbî. Taburî mîyan de ciwîyayîşê ci seba gerîlayan nimûne bi.

Coka bi no ciwîyayîşê xo moral dayêne. Gerîlayan ser o tesîrêko pozîtîf viraştêne.

Perwerde giran-giran ver bi peynî şîyêne. Xeberî yenê hesnayene ke dişmen do operasyon virazo. Erdalî ke nê xeberî girewtêne wina vatêne: “Wa bêrê, ê vînenê peynîye senî bena”.

Erdal vera dişmenî zaf kîndar bi. Coka waştêne duştê dişmenî de lej bikero. Lejkerdişê xo zî bimusno heme embazanê xo ke o tena têkoşînê komelkî ney, eşkeno lejkerî zî bikero. Wa bêro zanayene ke Erdalî xo lej ra zî amade kerdo.

Îhtîmalê ameyîşê dişmenî, pêroyê gerîlayan de heyecanêk viraştbi. Agirîyo ke Rojhelatê Kurdîstanî ra yo, timûtim qalê gerîlayanê ke çalakîya fedayî virašto, kerdêne. Cahîdî zî vatêne: “Na rey ez zana ez do senî lej bikera”.

Her kesî rext û kalaşnîkofê xo pak kerdêne. Bi rûnê jeneratorî kalaşnîkofê xo bereqnayêne. Her kes tewr kêmi di bombayanê urisan rextê xo ra aleqnayêne.

Dersa “Parastina Rewa” de mi vatbi: “Vera nê dişmenê bavkalan de ma rê tena hêvî ganî ya”.

Hîna nêbîbî şewdir, dişmenî bi teyareyan bombarduman kerd. Wexto ke dinya roşn bî, dişmen geme ra ame. Embazan dame rona û da piro. Hîna destpêk de dişmenî derba girde werde. Badê cû ferman ame, vatêne wa Erdal, Cahîd û Agirî şîrê Girdê Karkeran. Bi lezkanî Cahîdî veng a Erdalî da û vat: “Ti şo BKC bigê”.

Erdalî vazda şî BKC girewt, çanteyê qerşûnan eşt piştî xo û Vat: “Embazênê, şîma rê serkewtiş, ha yo roja ke ez pawena ameyê, ê do bivînê lej senî yeno kerdene”.

Vernî de Cahîd, peyê ci de Erdal, Erdalî ra pey zî Agirî kewtêne pîyarê ser û bi gamanê lezkanî şîyêne. Yew vakurij, yew rojawanij, yewo bîn zî rojhelatij o; qandê erdê Başûrê Kurdîstanî, namûs û şerefê ci şînê ke lej bikerê. A roje û a şewe her hîrê embazî vewre mîyan de mendî. Roja bîne asmên paka nêbî. Ge-gane vewre varayêne. Erdal, Cahîd û Agirî qandê ke vînenê, dorûverê xo ra ewnenê. Dişmen nêameyêne dîyene. La gerîlayê ke dorme de yê, neql kerdêne û vatêne: dişmen ameyo kewto Girdê Karkeran. Coka her hîrê çêrî vewre mîyan ra çerexîyayêne.

Asmên hêdî-hêdî bîyêne paka. Hewr û mij vila bîyêne. Her hîrê çêrî hîna dişmen nêdîyêne. Di helîkopterê lejî ameyî. A sernî ra heta na sernîya Girdê Karkeran şîyêne û ameyêne. Xora gird zî derg û hîra yo. Şîyayîş û ameyîşê her di helîkopteran ra pîya Erdal zî mîyanê vewre de şîyêne û ameyêne. Bi BKC gule verdayêne helîkopteran. Heto bîn ra zî bi doçka û karnasan destê kamî ra ke ame gule eştêne halîkopteran. Pîlotê her di helîkopteran tersayêne. Coka zêde nêmendî, senî ameyî, winî zî remayî şîyî.

Peroj ra pey dişmeno ke amebî, girdî ser asayêne. Nê her hîrê embazan zî hêriş kerdî ser. Vewre mîyan de şîyayîşê dişmenî ser rew-rew nêyeno dîyene. Sernî de Agirî verê xo da meterîsê dişmenî û hêriş kerd. Waşt xo biresno mesafe, bomba ke bomba çekero meterîsê dişmenî. La ey ra ver

dişmenî suîkast kerd. Agirî şehîd kewt. Dişmenî zî dî ke nêşeno xo meterîs de bipawo, meterîs terna û şî.

Tayê meterîsan de dişmen cayê xo de vindertbi. Êyê ke hêriş kenê, na fin Erdal û Cahîd ê. Cahîdî Erdalî ra vat: “Ti mi bipawe, ez şîna hêriş kena”.

Erdalî BKC na ser kemere, şerîtê ci raşt kerd. Cahîdî cehd kerd ke tayê şîro bi vernî, Erdalî dest bi eştena qerşûnan kerd. O meterîso ke Erdal qerşûnan çekeno ci, qet vengê xo nêkerd û cewabê Erdalî zî nêda. Kîştî nê meterîsî de meterîsê bînî estê ke xo rind nimito. Paço sipî ke sey vewr aseno, eşto meterîsî ser. Coka Erdal û Cahîd nêşa nê meterîsî bivîno. Nê meterîsî ra eskeran qerşûnî çekerdî Erdalî. Erdal zî hende bi cesaret lej keno, qet qama xo çewt nêkeno. Xora BKC kemere ser o ya. Coka sere û qama ci rind asena. No vindertiş zî dişmenî rê bî firsend ke asanî nîşan bigîro û pa no. Pêrodayîşî de Erdal bî dirbetin. Wextêko kilm de bi şehîd. Gonîya ci vewreya sipîye sûr kerde. BKCya ci na vîste de bêwayîr mende.

Cahîdî, wexto ke dî BKCya Erdalî nêxebitîyena, cayê xo de vindet û peyê xo ra ewna. Lûleya BKC dûrî ra asena, winî pawena ke tayê bêrê û vera dişmenî bixebitnê. Erdal verê kemere de ginayo war, ser kîştî raste de vindeto. Sêneyê ci akerde yo. Rîyê ci ver bi asmên o. O asmêno ke ewro ge-ge hewrin ge-ge zî paka yo.

Cahîd nêagêra, peyser game nêeste. Şahadet qandê serkewtişî yo. Eke nê girdî de tayê şehîd bî, êyê ke bêrê eşkenê xoverdayîşî bidomnê. Do bibê şopdarê rêça şehîdan.

Eke peyser game bierz, dişmen girdî ser o serwer beno. Êyê ke dima bêrê û biwazê gird bigê, înan rê zaf zahmet beno.

Cahîdî ge-ge qerşûn teqna, ge-gane zî xo eşt vewre mîyan. Her ke şî nêzdî meterîs bî, labelê xora mîyanê vewre de şîyayîşê dişmenî ser o zaf xeter û zehmet o. Hewa lêle bîye. Eskerê ke meterîs de yo, nîşan girewt û çeke teqna, o qerşûn zî ame gina çareyê Cahîdî ro. Cahîdî qet nale-nal nêkerd, verê xo nêaçarna pey. Hetê bîyayîşê fîzîkî ra cuya ci peynî bî. Hetê manewî ra zî hêz da embazan, şaran û merdimîye.

Badê şehîdbîyayîşê nê hîrê qehremanan, qefle bi qefle gerîla ameyî Girê Karkeran ser. Êdî şehîdî nêameyî dayene. Gerîlayan dişmen qewirna. Vewra ke Girê Karkeran ser o ya, bi gonîya nê şehîdan sûr bîye. Ver bi peynîya operasyonî de vewre rîyê eştena hawan, katûşa û pêrodayîşê teyare ra sîya bîbî. No operasyono ke na minge de ame kerdene, rengê vewre vurna, kerdîbî sûr û sîya. Rengo sûr yê gerîlayanê azadiye, rengê sîya zî aîdê dewleta tirk bi ke seserran o gonîya kurdan rijnena.

Ciwîyayîşê Erdalî Çermûge de dest kerd ci, Ewropa de dewam kerd, xo resna qonaxêde newe. Kurdîstan de rest nîçik. Nika ruhê Erdal, Agirî û Cahîdî heme Koyanê Kurdîstanî ra gêreno.

Dişmen seba dagirkerdişê Başûrê Kurdîstanî ame, la warway rema şî. Lejê Zapî zî bî destane, deyîrî û roman.



## Koyê Şekîf



## ŞEKÎF

Peyê pratîka Vakurê Kurdîstanî ra ez ameya Başûrê Kurdîstanî. Tîya de mi perwerde dî. Badê cû rêxistine ez eyaleta Xakurkê de erkdar kerda. Wexto ke ez ameya eyaleta Xakurkê, werz payiz bî. Biryargeha eyaletê mi rê vat: “Tabura Şekîf de hewcedarî esta, ma to şawenê uca”.

Mi zî vat: “Temam beno”.

Ez ameya Koyê Şekîf û bîya fermandarê bolukê. Mi dest bi kar û girwe kerd. Payizî de viraştîşê staran dest pêkerdibî. Stargehî zaf nimite û ziyadêrî zî binê erdî de yenê viraştene. Eke winî nêbo, teyareyanê keşfî şenê nê cayan bivînê. Dişmen bi teyare û topan şeno bombe bivarno û topan bierzo. Xora ciwîyayîşê gerîla normal nîyo. Xeylê zahmetîyê xo estê. Ganî hadreyî weş bêrê kerdene. Eke ca weş bo, gerîlayî zî şenê bi rehetî perwerde bivînê. Şenê xo praktîka wisarî rê amade bikerê.

Ê payizî de ma heme hadreyî kerdî. Programê perwerdeyê zimistanî zî ame. Ma bi kitabê Rayber Apoyî dest bi perwerdeyî kerd. Perwerde ma rê derman o. Saya hiş û fikrê Rayber Apoyî ma şenê serê koyan de vinderê û têbikoşê. Perwerde de ma xo şinasnenê. Tarîx û kulturê xo şinasnenê. Ma rayîrê xo vînenê û rindêr têkoşîn kenê. Ciwîyayîşo newe do senî bo senî nêbo, ma perwerde ra fam kenê.

Ê zimistanî de rewşe zelal nêbîye. Beno ke dişmen zimistan de operasyon bikero. Mi zî Vakur de dîbi ke dişmen zimistan de senî vejîyeno geme û operasyon keno.

Coka ez xobixo fikiriya û mi vat: “Tirêm, eke dişmen bêro ma şenê şirê Şekîfî ser o û xo ca bikerê”?

Kampa ma kaşê Koyê Şekîf de ya. Serê Şekîfî zaf berzo. Serê ci ser de bi metreyan vewre varena. Ne verg ne zî heş nêşenê Şekîfî ser de biciwîyê. Çunke gandar nêşenê cîf biancê zereyê xo û bidê teber. Bi kilmî çî gandar bo xeneqîno.

Hetêk ra perwerde yeno vînayîş, heto bîn ra zî ez wazena çend embazan hadre bikerî ke ma şirê Şekîfî ser û ci ra biewnê ka çî çî esto çî çî çin o. Eke dişmen bêro Başûr û operasyon bikero, vernî de nêno Şekîf ser o la o wext ganî ma Şekîfî ser de xo ca bikerê. Êdî dişmen yeno ma ser nêyeno, o bi xo zano. Destpêkê embazan mîyan de mi vat: “Hewcedarîya ma bi tîmêko virsikinî esto”. Embazan zî meraq kerdêne û ameyêne leyê mi û pers kerdênê û vatêne: “Embaz Azad, tîmo virsik qandê çik o”?

Mi zî înan ra nêvatêne. Mi waşt ê meraq bikerê. Êyê ke wazenê tîmê virsikî de ca bigîrê, ez bişinasnî. Mi waşt ez bala embazan biancî dişmenî ser. Wa ameyîşê dişmenî mezgê embazan de ronîşo. Goreyê naye zî embazî her wext amade bê. Ganî gerîla qet dişmenê xo xo vîra nêkero. Kotî de beno wa bibo, ganî vera dişmenî her wext amade bo. Xora şerê seserra vîst û yewine de manayê zeman û mekan nêmendo. Dişmen şeno her wextî de her ca ra xo biresno gerîla, gerîla zî winî. Coka vîst û çar saete amadekarîyan mîyan de bîyayîş zaf girîng o.

Embazan mîyan ra Heqî vejîya vernî. Her ke mi qala tîmê virsikî kerdêne, Heqî amade bî ke cewabê mi bido û her dem vatêne: “Embaz Azad se beno wa bibo, çi girwe beno wa bibo, ez do bi to ya bêrî”.

Bi no tewir qisey kerdîşê ey zaf bi weşîya mi şîyêne. Dima o yo ke cewabê mi da, embaz Zinar bî. Her ke dem vîyareno, ma perwerde zî vînenê. Embazî hetê fikrî ra aver şîyêne. Êdî ma kewtî menga dîyine. Seba şîyayîşê Koyê Şekîfî ser, Heqî û Zinar amade bî. Embazan hîna zî nêzanayêne ke ez çira vana tîmo sey virsikî ganî yo. Ganî pêro pîya ma panc embazî xo hadre bikerdêne.

Perwerde bê mabeyn ameyêne dîyene. Payizî ra heta menga sibate -bê mabên- dewleta Îranî hawan û katuşa eştêne. Heto bîn ra zî dolimna dewleta tirke yena û bi teyareyan bombeyan varnena û şina. Seba ke ma cayê xo rind û nimite viraştibî, problem nêvejîyayêne. Na herême de xeylê embazî estê û heminan xo rind amade kerdibî. Coka zirar û zîyan nêgina ma ro.

Yew taximê ma serê girdî de yo. Gird zî nîyo, kaşê Şekîfî de cayêko destdaye yo. Taxim bi doçka embazan paweno. Embazan rê bi bêtêl mabeynkarî zî keno. No girwe şikefte de yo. Uca de perwerdeyê xo zî vînenê. Rojê ez şewdir ra weriştê û mi araya xo kerde. Dima zî ez kewta rayîr û şîya leyê embazan. Ma hal û hewalê yewbînî pers kerd. Mi embazan rê kombîyayîş viraşt. Mi qala cuya ma kerd. Ma senî xo wisar ra amade bikerê tene bi tene embazan rê vat. Disîplîn û peymeyanê gerîla ser o zaf vindarta. Seba ke

talîmat ma rê wina amaybîdayîş. Ma emser her çî ra raver kamuflajê tenik û xonimitîşê xorîn ser o munaqaşa kerd. Ma her di babetan ser o perwerde dî.

Embazê ma tayê bêzar bîbî. Zimistan de hereket û geyrayîş çin o. Şewdirî ra heta peroj perwerde yo. Peroj de perojîye werîyena. Dima zî heta şan perwerde dewam keno. Şanî de şamî yena werdene. Televîzyonî ra yeno ewnayene. Dima zî her kes girweyê xo yê şexsî keno. Tayê embazî kitab wanenê, tayê zî nuştî nusnenê. Senî beno wa bibo, gerîla hereket û geyrayîş wazena. Coka şanê de Xelîlî mi ra pers kerd û vat: “Embaz Azad çira ma nêgeyrenê”?

Mi zî cewab da ci: “To kotî dîyo ke gerîlayî her dem geyrenê, nê zimistanî de na vewre de ma do senî bigeyrê, hereket bikerê”. Xelîl cewabdayîşî ra jêhatî yo, coka ey zî vat: “Embaz Azad wexto ke ez Stenbol de bîya, her ke mi televîzyonî ra ewnayêne mi dîyêne ke embazî tim geyrenê. Xora çanteyê înan zî her tim paştan înan de bîy. Televîzyonî qet cayê de mendişê gerîlayan nêmojnayêne. Qey televîzyonî ez şaş musnaya”.

Wexto ke wina va, mi nêzana ez ci ra çi vajî. Ez tayê hinî menda. A vîste de fikrêk ame aqilê mi: “Eke ti wina wazenî zaf bigeyrî, çira cayê xo tîmê Virsikî de nêgênî”?

Nê vateyanê mi çimê ey bereqnay. To vatêne qey do nika keyf ra bifiro. Eke perrê xo bibîyêne o do bifirîyêne. Bi heyecan vat: “Temam embaz Azad. Zaf weş o. Wa bo eke şîyayîş û ameyîş esto, ez zî cayê xo mîyanê tîmê virsikî de gêna”.

Roja bîne embazî teber ra amey ke perwerde bidê embazanê taximî. Babete zî şero taybet bi. Dewlete senî vera şaran, şerê taybetî kena? Mezgê merdiman senî xeripnena? Komelî senî xapênena? Ê xeylê çiyê bîn zî na derse de vîyarenê. Embazan di rojan perwerde da. Roja dîyine de Vewrêş ame kîştî mi û vat: “Embaz, no tîmê virsik do se bikero”?

Mi zî vat: “To rê çî, se keno se nêkeno, ti çira pers kenî”?

Ey zî vat: “Ez zî wazena tey de cayê xo bigîra”.

Vewrêş sey nameyê xo, vewre ra zaf hes keno. O zî maceraperest o. O zî heyecan wazeno. Vindertişî ra hes nêkeno. Mi çimê xo verdayî zereyê çimanê ey. Mi înan de nîyada. Bi vengêko pêv vat: “Virsikbîyayîş rehet nîyo ha. Her wext her çî ra hazir be”.

Ey zî vat: “Temam embaz ti qet qaxu meke. Ez zî sey şima her wext, heme çîyan ra amade ya”.

Embazê ke qandê perwerde amey, perwerde da embazan û şî. Şîyêşê menga sibate de mi embazanê tîma virsikî ra vat: “Xo hereketkerdişî rê amade bikerê. Puçanê xo yê vewre bigêrê leyê xo. Eke ma kewtî hereketî nê puçan pay bikerê”.

Şewdir ez bi vengdayîşê “Roje weş bo embazênê” ra weriştî. Şiya teber ke rîyê xo bişuyî. Mi asmênî ra ewna. Asmên paka bî. Leteyêk hewr asmên de çîn bî. Mi vengê embazanê tîma Virsikî da. Embazî amey pêser. Mi verê xo da serê Şekîfî, bêçika xo ya nîşane dergê serê Şekîfî kerde û

vat: “Şima serê Şekîfî vînenê. Ma do nika bikewê rayîr û şîrê Şekîfî ser. Bi lezkanî xo hadre bikerê”.

Ma tayê nan û huyeyêk girewt, her embazî lekanek vewre zî girewt. Nê lekanî bi têl û daranê taybet ameyê viraştene ke vewre pêncênê. Merdim bi lekanan vewre ra nêşono war. Merdim şeno vewre ser ra şîro. Ma kewtî vewre ser o. Vewre saetanê şewdir de qeşa gêna. Coka merdim şeno asanî ser o şîro. Peroj û dime ra vewre nerm bena. O wext vewre ser o şîyayîş zehmet o. Merdim keweno mîyan labelê nêşeno bivejîyo.

Ma panc embazan da rayîr û şî. Sernî de şîyayîşê ma bêproblem bi. Şîyayîşê di saetan ra pey ma edizyay û şîyayîşê ma giran bî. Ma nêzdîyê stareye bî. Na sitareye payîz de virazîyaya. Verê ke merdim şîro sitareye kaşêko tîk esto. Hewna payîz de wexto vewre şenike bîye nê kaşî ra şîyayîş zehmet bî. Nika xeylê vewre varaya. Kaş tîk o, bi lekanê vewre zî ma nêşenê rayîr ra şîrê. Ma rê yew çare mendo. O zî bi huye akerdena cayê payan o. Yo ke wayîrê ezmûn o ez o. Mi huye girewt xo dest û cayê payan viraşt. Bi no hewa ez kewta rayîr û şîya. Her gama ke şîna, embazê ke peyê mi ra yenê ra ewnena. Înan aya kena û vana: “Embazênê zaf heşyar bêrê. O ke şemitî şewitî. Heta kîştaya Lolan nêşeno vîndero. Eke rest laye, do halê ci senî bo xora şima zanênê”.

Ma restî stare yanî şikefte, labelê çîyo ke ma qet nêpawitênê vejîya verê ma. Keyberê şikefta ma dole de yo. Dole zî bi vewre pir bîya. Cor ra zî cayêko berz esto û cemed

girewto. Ca sey şelale yo, şelaleyêka werdîye. Awa ke halê asayî de sey şelale yena, hema winî bîya qeşa. Ma winî şenik vindertî. Ma fikiriyay ke se bikerê. Eştişê vewre do bi saetan bianco. Eke hewa bixerepyo, ma do nê cayî de bixeneqê û şehîd bikewê. Eke ez tayê nîya fikirîya keyberê şikefte yo bîn ame vîra mi. Mi verê xo çarna fermandarê tîmî embaz Heqî ser û vat: “Şo keyberê bîn ra nîyade, uca de hal senîn o”?

Heqî şî nêşî hewna nêresa bî verê berî venga ma da û vat: “Embaz Azad, quleyêka werdîye asena, huye bigîrê û bêrê”.

Ma kelecânîbî û şî leyê Heqî de vindertî. Rast o, semedo ke keyber dole de nîyo kaş de yo vewre no keyber temamî nêgirewto. Ware de tayê cayî estê ke qet vewr nêgenê. Va dano piro, vewre vay dano beno cayanê bînan. Verê nê berî zî cayêko winasî bi.

Naye ser o heme embazî keyfweş bîyêne. Coşê ma heminan bîye berz. Tayê embazan dest bi eştişê vewre kerd. Taye embazan zî dorûver ra ewnayêne. Dîmen asayî nêbî. Ti vanî/a qey ma dinyayêka cîya de yê. Koyê Kelaşîne çîlsipî aseno. Xeylê dolê ci bi vewre pir bîyê. Tîje zî berz bîya û zerq dana vewre ro. Vewre zî winî beriqîyena ke çîmanê merdimî kena kor. Laya Lolane, sînorê mabênê Başûr û Rojhelatî ra dest pêkena û yena. Dormeyê Şekîf ra xo tadana û şina heta Xakûrkê. Rijiyena çemê Deştê Heyatê. Tirê, na awa ke wina herekîna û şina ra çira vanê lay. Bi raştî zî nika awa ke herekîna ma rê sey laye asena. Nê dîmenê winasî cêr de merdim nêşeno bivîno. Labelê ma

nika xo anto cor. Her ca de vewre esto. Tena rengê laya Lolane cîya ya. Geme mîyan ra sey layê deştîşî barî-barîçek asena. Menzere rindêr kena.

Keyberê şikefta ma rew abî. Ma keyberî ra kewtî zereyê tûnelî. Tûnelî ma vetî odeya ke bi kerrayan ameya viraştene. Embazan bi ked û ereqêko gird, cayêko zaf saxlem viraştî. Çi tanq, top, fûze bêrê eştîş, nêşenê teba bi embazan bikerê. Odeye de zemîn bi texteyan ameyo viraştene. Coka ma bi serdinîya kemeran nêhesenê. Seba ke tawanê şikefte naylon bikerê embazan tawanê şikefte ra bi matkap qulî akêrdê. Nê qulan ra mixê darinî kutayê. Nylon anto, nê mîxan ra girêdayo. Zere de sobaya gazî esta û zere germ kena. Zere hende germ beno ke merdim qet nêzano zimistan o. Corê na şikefte de mangayêk û cayê nan û werd pewtişî ameyo viraştene. Cayêko werdî de şute zî virazîyaya. Nê cayî de werd û pêwerd esto. Eke şer bibo, ma şenê nê koyî de seyan embazan weyî bikerê. Bi mengan ma şenê xo ver ro bidê. Ko şerî rê zaf destdayeyo. Ti vanî/a qey no ko semedê şerkerdişî bi taybet ameyo pê.

Xo resnayîşê nê cayî ma rê serkewtin bî. Tede cuyayîş zî asan o. Jenerator û televîzyonê ma zî esto. Roja dîyine de ma keybero bîn zî akêrd. Sernî de ma vewre ante zereyê tûnelî, dima ma şî teber û ma verê keyberî vewre ra pak kerd. Êdî demê arasîyayîşî yo, hewcedarîya nobetgirewtîşî zî çin a. Coka ma pêro pîya hewn ra şî.

Vereşan de pêroyê embazan aya bî. Mi waşt ez şîrî teber. Keyberî ra mi linge eşte teber. Di, hîrê gaman ra tepîya cîfê

mi birya. Mi nêşa cîf bigîrî û bidî. Pukêko henên kewtîbî kar ke ez senî vecîya teber eynî zî ageyraya û şîya zere.

Roja hîrêyine şewdir ma hewn ra aya bîy. Şî teber û amay. Mendişê ma êdî bes bî. Hewa sey roja ke ma ameyî Şekîf ser o bi. Mi vat: “Embazênê, ma bes nîyo? Ma şîrê yan nêşîrê, şîma se vanê”?

Zinaro rojhelatîj yo ke Urmîye ra yo vat: “Ez vana bes o, ma şîrê”. Wexto ke Zinarî wina vat, Xelîl huya û vat: “Ez pêşnîyaz kena ke ma tîya bimanê. Keyfê mi tîya ra zaf ame”. Vewrês: “Embaz Azad, ti zanenî çira Xelîl vano ma tîya de bimanê”? Mi vat: “Ez nêzanena, ka vaje çira”? Vewrês: “Semedo ke tîya de nobedgirewtîş çin o, perwerdevînayîş çin o, merdim werd û nan zî nêpewjeno, coka embazê ma wazeno tîya de bîmano”. Ez huyaya û mi vat: “Tew lo lo ti vanê winî. De werzê-wertzê ma bikewê rayîr û şîrê. Eke hewa bivuryo, ma nêşenê xo veracêr bidê”.

Koma ma kewte rayîr. Ma amey ê cayê nêrind ê cayê kaşî. Cayê payan ê ke ma viraştî nika herînda xo de çîn bî. Pukî ey kerdîbî pir. Ma nêçarê newe ra cayê payan virazê. Na fine embaz Heqî vernî de yo. Bî huye ca virazeno û şîno. Ma çar embazî pey Heqî de yê. Vernî de Heqî peyê Heqî de zî Zinar esto. Rêza hîrêyine de ez a. Xelîl peyê mi de yo. Pey Xelîl ra zî Vewrês yeno. Xaftila Xelîlî bi qîr: “Embaz Azad, Azad, Azad”. Ez tersaya. Mi zereyê xo de vat, tamam Xelîl xij bî û şî. Mi hewna xo nêçarnayo pey, ez hîna nêmet çerexîya mi hew dî ke embaz Vewrês panc metre cêr de yo ha xij beno şîno û winî bêveng ma ra ewneno. Bêçareyî çîmanê ci ra

herekîyena. Bêcare tena Vewrês nîyo. Ma heme bêcareyê. Çîyo ke ma bieşkayê bikerê çin o. Vewrês zî nêşeno teba bikero. Vewrês da-hîris metreyê bînî zî şî war ro. Ma ey ra ewnenê, o ser qena xo yo xij beno û şino. Senî ke merdim hewa de bo, nêşero teba bikero winî. Dest û payê merdimî hetkarî nêkenê ke merdim çîyêk bikero. Tayê ma ser pa vindertê, tayê ma ser zanîyan roniştî, bêcare ewnenê Vewrêsî ra. Ma ge-ge Vewrêsî ra, ge-ge cayêko Vewrês şiro û vindero ra ewnenê. Cayo ke Vewrês şeno vindêro ra hewna zaf esto. Eke Vewrês megino kerran ra, kerran ra meperro, îhtîmal esto ke saxlem bireyo.

Vewrêsî senî ke çeka xo pêgirewt. Lulîya çeka xo kerde vewre ra. Mi cîfêko xorîn ant. Bi heyecan mi vat: “Vewrêsî soq ravêrna eke winî bikero do bireyo”.

Vewrêsî heme giranîya xo daye ser çeke. Lulîya çeke vewre miyan ra şîye. Xijbîyayîşê Vewrêsî werdî-werdî giran bî û dima zî vindert. Werîşt payan ser. Sere de cayê payanê xo viraşt. Bîhnêka xorîne ante û veradaye. Ma huyenê, qîr danê, Vewrêsî rê çepikan cenenê. Vewrês qet hetê ma ra nêewnenê. Bala xo nêdano ma ser. Bilîya xo kewto. Bi lulîya çeke vewre kenaye, cayê linganê xo viraşt. Hêdî hêdî ame heta cayê asayî. Dima ma restî yewbînî. Heme embazan yew bi yew Vewrês girewt verara xo. Êdî vernîya ma de cayêko ma ci ra bitersê nêmend.

Verê ke ma bikewê rayîrî ser, mi embazan ra vat: “Ma saete bigîrê, ka ma do çend saetan de biresê embazan”. Ma şenê veracêr vazdê, ma şenê payan ser zî, qena xo ser zî xo

xij bikerê û şîrê. O yo ke tewr vernî de rest embazan xelata mi ci rê esta. Haydê yew, di, hîrê...

Demêko zaf kilm, hîris deqayan de, ma amey leyê taximê xo. O yo ke destpêkê rest embazan, embazo yewin Heqî bî. Mi seke soz dabî tûnika xo ra rozetê Şehîd Bêrîtan (Gulnaz Karataş) vet û da ci. Embazan pers kerd û vatêne: “Heta nika to çira no rozet nêmojnayo kesî”. Mi zî cewab da û vat: “Ez pawaya ke embazêk heq bikero rê bikera xelat. O wext ame. Bî nesîbê embaz Heqî. Her ke rozet ra ewna wa na roje bêro vîrî”.

Şîyayîş û ameyîşê Şekîf de ma fam kerd ke dişmen bêro zî nêşeno Şekîf ser o vindero. Hewna rew o, merdim nêşeno Şekîf ser o biciwîyo. Labelê eke operasyon vejîya, ma şenê şêrê Şekîf ser û biciwîyê, Şekîfî bipawê. Semedo ke Şekîf de hadreyî rind ameyê kerdene. Embazê ke tîma Virsikî de yê, di hîrê serrî yo ke beşdarê gerîla bîyê. Coka no pratîk înan rê zî bî ezmûn. Înan xo şînasna, îradeya xo sente; vewre, pûk û serd şînasnayî. Tena nêşînasnayî ê ciwîyayî. Êdî şenê şert û şurtanê winasî de zî şer bikerê. Û o wisar çî operasyon zî nêvejîya.